

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

43 năm đánh gục ý chí và tiêu diệt ý thức Dân tộc !!!

"Nhà cầm quyền Cộng sản VN đang rầm rộ kỷ niệm cái gọi là "43 năm thống nhất Đất nước, giải phóng miền Nam, xây dựng cuộc sống độc lập, tự do, hạnh phúc, kiến tạo xã hội công bằng, văn minh, dân chủ" !?! Nhưng quốc dân, quốc tế và lịch sử đều thấy đó là cuộc thống nhất đất nước bằng xương máu và súng đạn, cuộc xâm chiếm một quốc gia độc lập và có chủ quyền; đó là việc làm cho Tổ quốc ngày càng lệ thuộc Trung Cộng, đời sống nhân dân mất hết mọi tự do cơ bản, ngày càng khổ sở điêu đứng; đó là việc tạo ra một xã hội đầy dẫy bất công bóc lột, ngập tràn bạo lực dối trá, hoành hành độc tài đảng trị. Hiện tình Việt Nam ngày càng hà khắc về chính trị, thụt lùi về kinh tế, chông chênh về thuế má, hỗn loạn về xã hội, ô nhiễm về môi trường, sa sút về văn hóa, suy đồi về đạo đức, thu hẹp về đất đai và nhất là bấp bênh về an ninh quốc phòng..." Bản Lên Tiếng của hơn 40 tổ chức và nhiều cá nhân người Việt hôm 30-04-2018 đã nói như thế.

Tất cả những tệ nạn và thảm trạng vừa nêu có thể nói là hậu quả của việc đánh gục ý chí chung của Dân tộc và hủy diệt ý thức của mọi thành phần trong xã hội, một âm mưu mà đảng đã cố công thực hiện 43 năm qua và trước đó nữa tại miền Bắc, để an toàn thống trị nhân dân và tùy ý sử dụng đất nước, kể cả việc bán Tổ quốc cho ngoại bang, ngổ hầu giữ được quyền lực và quyền lợi. Đúng như một nhà văn Nga từng nói : «CS thực chất là một sự ác tinh thần» (Spiritual evil).

1- Tiêu diệt ý thức đại diện quốc dân nơi thành viên Quốc hội. Được ngồi vào cơ quan quyền lực cao nhất nước với danh nghĩa này do đảng tuyển chọn, các thành viên ấy qua 14 khóa đã chỉ làm một công việc là «nhất trí cao, phấn khởi lớn, giơ tay đồng thuận» trước ý muốn của đảng, của Bộ chính trị (Hiến pháp đứng sau Cương lĩnh đảng, như Nguyễn Phú Trọng từng nói mà !). Những cuộc gặp gỡ, hỏi ý cử tri địa phương chỉ là trò mỵ dân ; những cuộc chất vấn thành viên chính phủ thuần là màn trình diễn ! Từ công hàm Phạm Văn Đồng năm 1958, hiệp ước Thành Đô năm 1991, hiệp định lãnh thổ năm 1999, hiệp định lãnh hải năm 2000 ký với Tàu, đến thỏa ước cho Tàu khai thác bauxite ở Tây Nguyên năm 2008, xây dựng Formosa Vũng Áng rồi đầu độc biển năm 2016, chưa kể vô vàn vụ việc vi phạm nhân quyền khác, Quốc hội chẳng hề đứng về phía quốc dân để tìm hiểu, chất vấn, phản biện và hành động, một để cho Bộ Chính trị mặc sức tung hoành.

2- Tiêu diệt ý thức phục vụ công chúng nơi viên chức chính quyền. Là những kẻ đã được đảng bộ trung ương hay địa phương đặt để, chẳng được nhân dân bầu chọn (bao cuộc bầu cử hội đồng nhân dân các cấp chỉ là trò hề), những viên chức chính quyền ấy hầu hết ứng xử như những ông trời con, hung thần thổ địa, hống hách khinh người, chỉ lo tích lũy của cải hơn là phục vụ quần chúng. Kiểu cách «hành là chính» để móc túi người dân làm giấy tờ ; những màn «cướp cơm chim» của kẻ nghèo khổ và nạn nhân bão lụt ; các cuộc cướp đất của nông dân và thị dân dưới chiêu bài phát triển kinh tế quy hoạch sản xuất ; việc cấu kết với các nhóm lợi ích (công ty, tập đoàn) để xé thịt tài nguyên quốc gia, đem tài sản công phục vụ tầng lớp tư bản; chuyện cho Tàu Cộng thuê rừng quốc phòng, rừng phòng hộ, yếu địa quốc gia, mua hàng loạt khu vực rộng lớn, thiết lập những nhà máy gây ô nhiễm, trúng thầu xây dựng những công trình kém chất lượng với chút «tiền lại quả »... đều là những chuyện sờ sờ xảy ra trên cả nước.

3- Tiêu diệt ý thức tôn trọng và bảo vệ nhân dân nơi công an cảnh sát. Bị nhồi nhét tư tưởng «còn đảng còn mình, làm lá chắn bảo vệ đảng, được đảng gầy dựng, lãnh đạo và trả lương», giới này đã hoàn toàn trở thành công cụ đàn áp nhân dân : từ những đám dân oan bị cướp đất đứng lên đòi tài sản, những nhóm công dân cất tiếng đòi dân chủ, đến những nhóm tín đồ tập hợp đòi tự do hành đạo, những tốp thợ thuyền đình công đòi lương bổng xứng đáng. Lực lượng «bảo vệ luật pháp» này cũng đang là kẻ hỗ trợ cho công tố viên trong các phiên tòa chính trị, nổi kinh hoàng cho những ai bị bắt về đồn công an với bất cứ lý do «vi phạm» lớn nhỏ, là người thuê mướn và khen thưởng bọn côn đồ theo dõi, ngăn chặn và đánh đập các chiến sĩ dân chủ. Rồi lợi dụng quyền lực được đảng dung túng cho, tướng tá công an hết buồn ma túy đến bảo kê cờ bạc, mua rẻ công sản đến mua chuộc quan chức, lập công ty để bí mật kinh doanh cho ngành mình hay cho sếp mình.

4- Tiêu diệt ý thức bảo vệ Tổ quốc nơi hàng ngũ quân đội : Ghi tâm lời thề «trung với đảng» (thay vì trung với nước), «phấn đấu thực hiện một nước VN xã hội chủ nghĩa dưới sự lãnh đạo của Đảng...» (trích 10 lời thề của QĐND), coi việc «chính trị hóa/đảng hóa quân đội» là chuyện bình thường, rồi được cho tự do làm kinh tế, quân đội nhân dân nay thực sự trở thành công cụ của đảng, chỉ lo làm giàu (nhất là hàng lãnh đạo, vốn nắm vô số tổ chức kinh tài lớn nhỏ như Ngân hàng Quân đội, công ty Viettel), khi cần thì tước đoạt công sản lẫn tư sản (như phi trường Tân Sơn Nhất, đất ruộng thôn Hoàn...), quên lãng bốn phận bảo vệ Tổ quốc, đặc biệt trên lãnh hải, bỏ mặc ngư dân cho sự sách nhiễu, cướp bóc, tàn sát của Tàu Cộng. Hải quân, cảnh sát biển, lực lượng tuần duyên trang bị đủ thứ khí tài hiện đại nhưng chỉ bám bờ và xua dân bám biển. Các chiến hữu của mình đã tử trận trong chiến tranh biên giới, ở ngoài đảo Trường Sa, nhưng bị cấm tưởng niệm, thế mà lực lượng quân đội cũng chẳng dám lên tiếng phản đối.

5- Tiêu diệt ý thức bảo vệ luật pháp và công lý nơi viên chức tòa án. Dưới sự cầm trịch của CS, ngành tư pháp nói chung và giới viên chức tòa án nói riêng bị biến thành công cụ của đảng, theo cơ chế tam quyền phân công. Đặc biệt trong các vụ án chính trị, công an thẩm vấn, kiểm sát công tố và quan tòa xét xử hầu như luôn toa rập ăn ý với nhau, từ kết luận điều tra đến cáo trạng tội phạm và hình phạt tuyên xử. Tại những phiên tòa loại này, công tố chẳng cần xem xét bằng chứng, đối chất với luật sư biện hộ, thẩm phán thì ngắt lời bị cáo, xét xử chóng vánh cách kỳ lạ, có những «bản án bỏ túi» do trên ấn định sẵn mà thời gian gần đây hết sức bất công và nặng nề. Việc chạy án, việc hối lộ ba thành phần nói trên đều được coi như chuyện bình thường, nhất là trong các vụ án và phiên tòa hình sự. Ngoài những luật gia hay luật sư có tinh thần dân chủ (nay xuất hiện ngày càng nhiều và cũng bị đàn áp không ít), vô số luật sư vẫn sẵn sàng loại trừ các đồng nghiệp «có vấn đề» với đảng, sẵn sàng bênh vực hay ngậm miệng trước nhiều bộ luật chỉ có lợi cho đảng.

6- Tiêu diệt ý thức thương xót bệnh nhân nơi các y bác sĩ : Nền y tế VN từ lâu vẫn nổi tiếng thế giới với những

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ 43 năm đánh gục ý chí và tiêu diệt ý thức Dân tộc !!!
- Trg 03** ▶ Lời Kêu gọi nhân dịp 43 năm Đất nước nằm dưới ách cai trị...
-Hội đồng Liên kết QN-HN.
- Trg 04** ▶ Bản Lên tiếng về Nhân quyền tại VN nhân 43 năm biến cố...
-Tổ chức và cá nhân người Việt.
- Trg 05** ▶ Tâm thư gửi Hội nghị TW 7.
-Nhân dân Đồng Tâm, Mỹ Đức.
- Trg 07** ▶ Thông cáo báo chí v/v nhà cầm quyền tiếp tục khủng bố...
-Hội đồng Liên kết QN-HN.
- Trg 08** ▶ Bất bình với tòa án lén lút, Giáo hạt Văn Hạnh nổi lửa...
-JB. Nguyễn Hữu Vinh.
- Trg 09** ▶ VN thực hiện chính sách 2mặt
-Ms Nguyễn Công Chính.
- Trg 10** ▶ USCIRF đề nghị đưa Việt Nam vào danh sách CPC.
-Đài Á Châu Tự Do.
- Trg 11** ▶ Chuyên gia Mỹ: Chế độ Trung Quốc của Tập Cận Bình sẽ suy..
-Thụy My RFI.
- Trg 12** ▶ 43 năm sau 30-4, đất nước hiện ra sao?
-Bùi Tín.
- Trg 13** ▶ Tàn mạn quanh chuyện Đại thắng hay Quốc hận.
-Hà Sĩ Phu.
- Trg 15** ▶ Viết cho Tháng Tư.
-Song Chi.
- Trg 16** ▶ Vòng xoáy suy vong của CSVN
-Lê Minh Nguyên.
- Trg 18** ▶ “Mỹ Ngụy” hồi đó hay “Hán Ngụy” bây giờ !
-Stephen B. Young
- Trg 20** ▶ Đô đốc Hoa Kỳ: “Chúng ta đã mất Biển Đông”.
-Người Việt.
- Trg 21** ▶ Chính phủ cùng các nhóm lợi ích xé thịt tài nguyên quốc gia.
-Mỹ Lan RFA.
- Trg 22** ▶ 30-4 và câu chuyện về đất.
-TTVN.
- Trg 23** ▶ Tăng thuế có cứu được chế độ không?
-Trung Điền.
- Trg 25** ▶ Chính phủ đang nợ nước ngoài bao nhiêu tiền?
-Thảo Vy.
- Trg 26** ▶ Phan Văn Vĩnh, tướng công an hay đại ca giang hồ?
-Nguyễn Tường Thụy.
- Và một số bài khác....

bệnh viện quá tải, y sĩ thiếu khả năng, y phí tăng cao mãi, trang bị lỗi thời, vệ sinh tồi tệ; với cảnh bỏ mặc những ca cấp cứu chưa nộp tiền, đòi buộc bệnh nhân lột tay mới sẵn sóc chu đáo, cung cấp thuốc quá hạn hay thuốc dỏm giả (vụ Công ty VN Pharma nhập 200 ngàn hộp thuốc trị ung thư); với cảnh ăn hoa hồng quá độ khiến giá dược phẩm bị đẩy lên tận trời, ưu tiên sẵn sóc cho đảng viên cán bộ, coi rẻ những ai dùng thẻ bảo hiểm y tế, đòi hối lộ kể cả khi chuyển viện hay đem xác về nhà, và dân nghèo vào bệnh viện chỉ có nước tử vong... Chữ «nhà thương» nay hoàn toàn vô nghĩa, vì ở đó chỉ có sự khai thác khổ đau của con người.

7- Tiêu diệt ý thức làm chứng cho sự thật và lẽ phải nơi giới tu hành : CS từng phỉ báng tôn giáo là thuốc phiện ru ngủ nhân dân, nhưng nay lại muốn tôn giáo trở thành thuốc phiện thực sự. Và nó đang làm được điều đó với những chức sắc chỉ còn biết ý nghĩa cuộc sống và hoạt động tu hành của mình là xây dựng điện thờ nguy nga, tổ chức lễ hội rầm rộ, xuất ngoại kiếm bạc xin tiền, mà hoàn toàn dùng dưng trước cảnh sự thật bị xuyên tạc, công lý bị xem thường, đồng bào, thậm chí đồng đạo bị đàn áp, xã hội bị băng hoại, tổ quốc bị lâm nguy... Những vị này còn lý luận mình không muốn «làm chính trị» -do dị ứng với từ này- chỉ lên tiếng về các nguyên tắc luân lý chung chung (an toàn hơn) chứ không can thiệp vào những trường hợp cụ thể (dễ gặp nguy hiểm). Họ sẵn sàng đặt tượng tên tội đồ dân tộc, từng bách hại tôn giáo bên cạnh Đức Phật trên điện thờ, hay lấy tên của y làm danh hiệu cho giáo phận... Thậm chí có vị thỏa hiệp hay làm tay sai cho chế độ.

8- Tiêu diệt ý thức lương sư hưng quốc nơi các cô thầy : Nền giáo dục CS mang tính chính trị, không nhằm đào tạo những công dân tự do cho nước nhưng là nhào nặn những thần dân nô lệ cho đảng. Chính vì thế, đảng đã quyết tâm quản lý chặt chẽ giới giáo chức, huấn luyện ra những thầy cô «hồng hơn chuyên», buộc hiệu trưởng mọi loại trường (trừ một số trường mẫu giáo của các giáo hội) phải là đảng viên để nắm chắc đường lối chủ trương của đảng, để theo dõi tư tưởng lập trường của giáo viên và học sinh. Thành ra nền giáo dục VN ngày càng sa sút với vô số giáo viên mua bằng cấp, thiếu tư cách, thiếu khả năng, với vô vàn vụ việc thầy bạo hành trò, đổi tình lấy điểm, bắt nữ sinh làm điểm, để công an hành hạ học trò, cấm sinh viên lên tiếng đòi dân chủ hay biểu tình chống xâm lược... Từ đó, sự ngây thơ, tính trong sáng, đức chân thật, lòng yêu nước nơi học sinh cũng tiêu tụt. Tệ nạn học đường ngày càng gia tăng với vụ giáo viên bị bắt quỳ, học sinh đánh lộn nhau, hành hung thầy dạy, học hành kiểu gian dối hay kiểu đối phó, mua điểm...

9- Tiêu diệt ý thức tôn trọng sự thật nơi giới truyền thông. Vì chủ trương dùng bạo lực và gian dối để cai trị, CS quản lý toàn bộ nền truyền thông, với Luật báo chí kiểm soát chặt chẽ từ nhân sự đủ cấp đến phương tiện đủ loại, với Ban tuyên giáo trung ương nắm đầu mọi tổng biên tập và biên tập, với những đội quân chiến đấu trên mạng hàng chục ngàn người thuộc bộ Công an và bộ Quốc phòng, với đám lính đánh thuê mang tên dư luận viên lên tới cả trăm ngàn đứa... Tất cả cố gắng đem nguyên tắc «nghe theo đảng, nói theo đài» vào trong quần chúng, xã hội, sẵn sàng dối trá vì tiền, chà đạp tiếng lương tâm vì lợi, để tô hồng cho đảng, để đổ tội cho dân, để vu khống thóa mạ những ai cổ vũ cho công lý và sự thật.

Việc tiêu diệt ý thức của mọi thành phần có ảnh hưởng xã hội nói trên đều chỉ nhằm mục tiêu : đánh gục ý chí dân tộc, để không người Việt nào còn đủ sự sáng suốt của lý trí, sự vững mạnh của khí phách, sự nhiệt thành của trái tim ngổ hầu liên kết với nhau mà chống lại bạo lực và gian trá của CS, mà khôi phục nhân quyền và dân chủ cho Đồng bào, mà bảo vệ tự do và độc lập cho Đất nước. «Mọi lợi quyền phải qua tay mình », đó là câu nhặt tưng, lẽ sống còn của người CS, dù phải bảo toàn lợi lộc và quyền lực đó bằng việc tàn phá đất nước và dâng nộp tổ quốc cho kẻ thù truyền kiếp của Dân tộc, đang ngày đêm nuôi mộng Hán hóa Việt Nam. **BBT**



Nam Bắc Triều Tiên hôm nay (Babui. Danchimviet.info)

HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT QUỐC NỘI-HẢI NGOẠI LỜI KÊU GỌI

Nhân dịp đánh dấu 43 năm Đất nước nằm dưới ách cai trị độc tài của đảng Cộng sản Việt Nam Việt Nam và Hải Ngoại 16-04-2018

Xét rằng:

1- Sau 43 năm kể từ ngày 30-4-1975, Việt Nam vẫn là một trong vài quốc gia còn theo chế độ cộng sản lỗi thời, độc tài toàn trị, tước bỏ các quyền tự do căn bản của người dân. Đảng Cộng sản Việt Nam theo bước chân Tập Cận Bình của Trung Cộng, Vladimir Putin của Nga để tiếp tục nắm giữ quyền bính muôn đời, cố chấp theo đuổi nền kinh tế thị trường theo “định hướng xã hội chủ nghĩa” với những dự án “phá sản”, nợ công ngập đầu, tạo cơ hội cho tham nhũng phát triển, cán bộ làm giàu trên mồ hôi nước mắt và xương máu của dân nghèo..., kim hãm đà phát triển của xã hội về mọi lãnh vực, đang từng bước đưa đất nước vào vòng nô lệ của đế quốc mới Trung Cộng.

2- Tình hình thế giới có nhiều biến chuyển sâu rộng với những thay đổi tận gốc rễ, hướng tới những mục tiêu trong thời đại mới:

- o Cổ súy dân chủ - Tôn trọng nhân quyền - Loại bỏ độc tài.
- o Kiến tạo hòa bình - Phát triển kinh tế - Giảm thiểu nghèo đói.
- o Tiêu diệt khủng bố - Ngăn chặn nguy cơ vũ khí nguyên tử.
- o Bảo vệ luật pháp quốc tế - Chống bành trướng lãnh thổ phi pháp...

3- Nhân loại ngày càng phát triển trong khi đất nước Việt Nam ngày nay bị đảng Cộng sản thống trị vẫn nghèo nàn, chậm tiến. Một đất nước dân chủ tự do, tôn trọng nhân quyền, thực thi dân chủ, đa nguyên đa đảng là điều kiện cần thiết để Việt Nam vươn lên, toàn dân thoát khỏi cảnh áp bức đói khổ... Dân tộc Việt Nam vốn là một dân tộc kiên cường bất khuất, thông minh sáng tạo, cần cù hiếu học, với trên 4 triệu công dân đang sống trên khắp hoàn cầu, trang bị kiến thức khoa học kỹ thuật tân tiến sẽ cùng đồng bào trong nước hoàn thành cuộc cách mạng dân tộc Cứu Quốc để Kiến

Quốc và Hưng Quốc.

Đây là cơ hội ngàn năm một thuở cho dân tộc Việt Nam.

Vì thế, Hội Đồng Liên Kết Quốc Nội Hải Ngoại Việt Nam khẩn thiết kêu gọi:

1- Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam hãy ý thức quyền lợi và tương lai của đất nước, đáp ứng nguyện vọng của dân tộc, từ bỏ tư tưởng giáo điều độc tôn, chấp nhận một thể chế dân chủ, tôn trọng nhân quyền và các quyền tự do căn bản của người dân, đặc biệt là tự do tư tưởng, tự do ngôn luận, tự do bầu cử...

2- Toàn dân Việt Nam trong và ngoài nước hãy cùng nhau liên kết tạo dựng nội lực dân tộc. Đồng bào trong nước mạnh dạn đứng lên tháo gỡ xích xiềng, xây dựng Tổ quốc trường tồn, Đất nước thịnh vượng, Người dân được hưởng hạnh phúc thanh bình thật sự.

3- Đồng bào hải ngoại hãy tích cực tham gia, cùng đồng bào quốc nội đấu tranh đòi hỏi một chế độ tự do dân chủ.

4- Cộng đồng Quốc tế hãy đặt nhân quyền là điều kiện trong các cuộc bang giao với nhà cầm quyền CSVN, không viện trợ cho chính quyền đi ngược lòng dân, hỗ trợ Việt Nam sớm phục hồi dân chủ, phát triển kinh tế, bảo vệ nền độc lập và sự vẹn toàn lãnh thổ.

Hãy nắm lấy cơ hội ngàn năm một thuở này

Làm tại Việt Nam và Hải ngoại, ngày 16 tháng 4 năm 2018 (kỷ niệm 2 năm công bố thành lập HĐ LKQNHVN)

Đồng Chủ Tịch:

1- **Hòa thượng Thích Không Tánh**, đồng Chủ tịch Hội đồng Liên tôn, Phó Viện trưởng Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo VN Thống nhất.

2- **Linh mục Phan Văn Lợi**, đồng Chủ tịch Hội Cựu Tu nhân Lương tâm, đồng Chủ tịch Hội đồng

Liên tôn Việt Nam.

3- **Chánh Trị sự Hứa Phi**, đồng Chủ tịch Hội đồng Liên tôn, Ban Đại diện Khối Nhơn sanh Cao Đài Tòa thánh Tây Ninh.

4- **Ông Lê Văn Súc**, đồng Chủ tịch Hội đồng Liên tôn, đại diện Phật giáo Hòa Hảo Thuận tụy

5- **Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa**, đồng Chủ tịch Hội đồng Liên tôn, đại diện Hội thánh Tin lành Lutheran Việt Nam.

6- **Mục sư Nguyễn Công Chính** Chủ tịch Ủy ban Chống Văn hóa Tôn giáo vận CSVN, Hoa Kỳ.

7- **BS Võ Đình Hữu**, CT HĐĐB Cộng đồng Người Việt QG Liên bang Hoa Kỳ.

8- **BS Đỗ Văn Hội**, CT HĐCH Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ.

9- **Ô. Lưu Văn Tươi**, CT HĐGS Cộng đồng Người Việt Quốc gia Liên bang Hoa Kỳ.

10- **Ô. Nguyễn Văn Tánh**, Cựu CT Cộng đồng Người Việt Quốc gia Hoa Kỳ, Chủ tịch Ủy ban Tổ chức Diễn hành Văn hóa Quốc tế.

11- **Ông Phạm Trần Anh**, Chủ tịch Hội Diên Hồng Thời đại, Hội Cựu Tu nhân Chính trị và Tôn giáo Việt Nam

12- **Ông Cao Xuân Khải**, PCT Hội Cựu Tu nhân Chính trị và Tôn giáo Việt Nam.

13- **Phó Trị sự Trần Viết Hùng**, Tổng Thư ký Liên hiệp Hội thánh Em và Tín đồ Cao Đài Tòa thánh Tây Ninh Hải ngoại.

14- **Ông Trần Văn Đông**, Nguyên Tổng Thư ký Liên hội Người Việt Canada, Thành viên Ban Kiểm soát.

15- **Ông Lạc Việt**, Yểm trợ Khối 8406 Canada.

16- **BS Hoàng Thị Mỹ Lâm**, Chủ tịch Liên hội Người Việt Ty nạn Liên bang Đức.

17- **Ông Đoàn Hữu Định**, cựu Chủ tịch CĐVN vùng Hoa Thịnh Đốn.

18- **Ông Nguyễn Trung Châu**, nguyên Chủ tịch Tổng hội Cựu tù Chính trị Việt Nam (Cố vấn).

Cố Vấn: LM. Nguyễn Văn Lý – HT Thích Minh Tuyên – Ô. Phan Kỳ Nhơn



TỔ CHỨC VÀ CÁ NHÂN YÊU NHÂN QUYỀN BẢN LÊN TIẾNG VỀ NHÂN QUYỀN tại Việt Nam nhân 43 năm biến cố 30-04-197542 Tổ chức và 57 cá nhân (Cập nhật 01-05-2018).....

Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam đang rầm rộ kỷ niệm cái gọi là “43 năm thống nhất Đất nước, giải phóng miền Nam, xây dựng cuộc sống độc lập, tự do, hạnh phúc, kiến tạo xã hội công bằng, văn minh, dân chủ” !?! Nhưng quốc dân, quốc tế và lịch sử đều thấy đó là cuộc thống nhất đất nước bằng xương máu và súng đạn, cuộc xâm chiếm một quốc gia độc lập và có chủ quyền; đó là việc làm cho Tổ quốc ngày càng lệ thuộc Trung Cộng, đời sống nhân dân mất hết mọi tự do cơ bản, ngày càng khổ sở điêu đứng; đó là việc tạo ra một xã hội đầy dẫy bất công bóc lột, ngập tràn bạo lực dối trá, hoành hành độc tài đảng trị. Hiện tình Việt Nam ngày càng hà khắc về chính trị, thụt lùi về kinh tế, chông chát về thuế má, hỗn loạn về xã hội, ô nhiễm về môi trường, sa sút về văn hóa, suy đồi về đạo đức, thu hẹp về đất đai và nhất là bấp bênh về an ninh quốc phòng...

Thế nhưng, tất cả những công dân ý thức và yêu nước, thẳng thắn và dũng cảm nêu lên các vấn đề của xã hội và chế độ, đòi hỏi những nhân quyền và dân quyền như nói trên, đều bị nhà cầm quyền CSVN thẳng tay đàn áp, cụ thể qua những vụ án phi pháp, phiên tòa bất công và bản án nặng nề trong tháng 4 năm nay:

- “Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” đối với 8 thành viên Hội Anh Em Dân Chủ:

Ngày 05-04-2018 tại tòa án Hà Nội: Luật sư Nguyễn Văn Đài: 15 năm tù và 5 năm quản chế.

Ký giả Trương Minh Đức: 12 năm tù và 3 năm quản chế. Mục sư Nguyễn Trung Tôn: 12 năm tù và 3 năm quản chế. Luật gia Nguyễn Bắc Truyền: 11 năm tù và 3 năm quản chế. Giáo viên Lê Thu Hà: 9 năm tù và 2 năm quản chế. Kỹ sư Phạm Văn Trội: 7 năm tù và 1 năm quản chế.

Ngày 10-04-2018 tại tòa án Thái Bình: Cựu binh tranh đấu Nguyễn Văn Túc: 13 năm tù và 5 năm quản chế. Ngày 12-04-2018 tại tòa án Hà Tĩnh: Giáo dân tranh đấu Trần Thị Xuân: 9 năm tù và 5 năm quản chế.

- “Tuyên truyền chống nhà nước” đối với nhà hoạt động dân chủ Nguyễn Viết Dũng tại tòa án Nghệ An ngày 12-04-2018: 7 năm tù và 5 năm quản chế.

- “Chống người thi hành công vụ” và “Lợi dụng các quyền tự do dân

chủ” đối với nhà bảo vệ môi trường và hoạt động công đoàn Hoàng Đức Bình tại phiên phúc thẩm tòa án Nghệ An ngày 24-04-2018: 14 năm tù.

XÉT RÀNG

1- Về vụ án “Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”, các luật sư bào chữa cho biết có việc bắt người trái pháp luật; vi phạm thời hạn tạm giam (28 tháng đối với Ls Đài và Gv Hà); có dấu hiệu dụ cung, mớm cung; các luật sư phải chạy theo hoạt động của cơ quan tiến hành tố tụng là sai quy định pháp luật, ảnh hưởng tới quyền bào chữa của luật sư và quyền lợi của bị cáo; tài liệu vụ án là các file ghi âm được thu thập bất hợp pháp, vi phạm quy định bí mật riêng tư, rồi còn bị tách rời ngữ cảnh để cáo buộc cách vớ đoán, khiên cưỡng; bộ Thông tin truyền thông là cơ quan quản lý an toàn thông tin lại thay bộ Công an là cơ quan quản lý an ninh thông tin để giám định các file, sai chức năng hoàn toàn; 3/5 người giám định là nhân viên thời vụ, chẳng đủ trình độ chuyên môn để giám định tư tưởng; kết luận giám định không tuân theo bất kỳ quy chuẩn nào mà chỉ dùng ý chí kẻ giám định ép ý chí kẻ bị cáo thành hành vi phạm tội; việc vắng mặt các giám định viên tại phiên tòa là sự bất công thấy trước cho các bị cáo.

2- Trong phiên tòa, việc các bị cáo bị buộc tội “hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân” là sự gán ghép và chụp mũ ác ý và sai lầm. Một là vì các thành viên Hội Anh Em Dân Chủ chỉ hoạt động ôn hòa cho nhân quyền và dân quyền, như tố cáo tham nhũng bao che, vạch trần bất công xã hội, chỉ trích lạm dụng quyền thế, cảnh báo những nguy cơ của đất nước, bảo vệ những ai bị bịt miệng, đòi hỏi tự do và dân chủ cho đồng bào... Hai là khái niệm “chính quyền nhân dân” là một khái niệm mơ hồ, thiếu căn cứ pháp lý, vì hệ thống pháp luật Việt Nam hiện hành, đặc biệt Hiến pháp 2013, Bộ luật Hình sự 2015, hoàn toàn không quy định và diễn giải cụ thể thế nào là “chính quyền nhân dân” và tính hợp hiến, hợp pháp của nó ra sao. Nó chưa bao giờ là một thực thể chính trị hoặc là một định chế pháp lý chính danh có thể dùng để cáo buộc bất kỳ ai có hành động chống lại hoặc lật đổ nó. Ba là Điều 79 trong luật cũ và Điều 109 trong luật mới nói về “hoạt

động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”, chẳng định nghĩa cụ thể lật đổ là như thế nào. Bản luận tội do đó là sự suy diễn thiếu căn cứ của một nhà nước độc tài độc đảng, quyết tâm tiêu diệt các xã hội dân sự độc lập.

3- Viện Kiểm sát và Tòa án Nhân dân tỉnh Nghệ An cho rằng anh Nguyễn Viết Dũng “đã có hành vi đăng tải trên trang Facebook cá nhân 7 bài viết tự soạn, sao chép và chỉnh sửa có nội dung tuyên truyền, xuyên tạc chủ trương, đường lối của Đảng, Nhà nước, xuyên tạc lịch sử, bôi nhọ lãnh tụ” để rồi ghép Anh vào tội “Tuyên truyền chống nhà nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” theo điều 88 Bộ luật Hình sự 1999. Đó là một sự xâm phạm trắng trợn quyền tự do phát biểu, tự do thông tin, một quyền cơ bản để xây dựng một đất nước có nhà cầm quyền đầy trách nhiệm và có những công dân đầy thiện chí, làm tiền đề để tạo nên một quốc gia phát triển. Không lắng nghe công dân thẳng thắn phê bình, dũng cảm nói thật thì lãnh đạo chính trị chỉ làm cho xã hội ngày càng lụn bại như đang thấy tại Việt Nam.

Phiên tòa phúc thẩm y án cho anh Hoàng Đức Bình xảy ra trong thời gian tôm cá dân nuôi ở Vũng Áng tiếp tục chết và công ty Hưng Nghiệp Hà Tĩnh thoát khỏi danh sách các doanh nghiệp sẽ bị thanh tra về môi trường trong năm nay, chứng tỏ nhà cầm quyền cứ mãi bao che cho Formosa, tên tội đồ đang gây thảm họa môi trường, đại họa kinh tế, tai họa sức khỏe và hiểm họa quốc phòng.

4- Ngoài ra, việc gây khó khăn cho thân nhân tham dự phiên tòa; ngăn chặn, xua đuổi, bắt bớ bằng hữu của bị cáo, giới hạn sự chứng giám của chính giới và báo giới ngoại quốc (ngày 05-04 và 24-04), xét xử lén lút không có luật sư và gia đình hiện diện (đối với cô Trần Thị Xuân ngày 12-04) cũng như vội vã kết thúc các phiên tòa (nội trong một ngày hay một buổi)... Tất cả đều chứng tỏ một sự coi thường luật pháp, ngay cả luật pháp của Việt Nam, mà không cần biện minh với ai cả (theo sau vụ bắt cóc Trịnh Xuân Thanh từ Cộng hòa Liên bang Đức); một cái tát vào mặt các quốc gia Tây phương hàng năm mở cuộc “đối thoại nhân quyền” với chế độ Hà Nội; một sự thách thức quốc dân và quốc tế, bất chấp những hậu quả tai hại cho đất nước trên phương diện ngoại giao, kinh tế, thương mại; một răn đe hùng hổ đối với mọi công dân dám đứng lên chống Tàu cộng là kẻ thù truyền kiếp đang từng ngày thực hiện âm mưu xóa sổ Tổ quốc. Phải chăng nhà

nước Việt Nam đang có một chỗ dựa vững chãi khác ngoài các quốc gia dân chủ hùng mạnh?

TUYÊN BỐ

Vì những lẽ trên, chúng tôi -các tổ chức và cá nhân ký tên dưới đây-tuyên bố

1- Các vụ án, phiên tòa và phán quyết nói trên chỉ là những hài kịch công lý, biến nhà cầm quyền Việt Nam thành trò hề trước đồng bào trong lẫn ngoài nước và thế giới năm châu, trở thành những bằng chứng cho tòa án lương tâm và tòa án lịch sử xét xử chế độ Cộng sản.

2- Những người thụ án nói trên và hàng trăm tù nhân lương tâm đã hoặc đang ném mùi "pháp luật xã hội chủ nghĩa" vô lý, bất công và tàn ác, đều là những công dân ưu tú và ái quốc, cần phải được trả tự do và cần phải được trân trọng vì những đóng góp của họ.

3- Các chính phủ dân chủ, các nhà tài trợ quốc tế và các đối tác thương mại ngoại quốc cần có những biện pháp chế tài để buộc nhà cầm quyền VN chấm dứt hàng loạt vi phạm vô liêm sỉ và vô luật pháp đối với những ai chỉ đơn giản bày tỏ chính kiến và đòi hỏi tôn trọng nhân quyền.

4- Các nhà trí thức dân sự và tôn giáo trong nước nên tìm cách tập hợp các tầng lớp nhân dân (sinh viên, nông dân, ngư dân, công nhân, tín đồ...) đứng lên đòi hỏi đảng CSVN phải trả lại các nhân quyền và dân quyền qua những cuộc biểu tình ôn hòa nhưng quyết liệt.

5- Cuộc "giải phóng miền Nam" và "thống nhất đất nước" từ 30-04-1975 ngày càng đẩy nhân dân vào vòng nô lệ đảng độc tài và đất nước vào nguy cơ nô lệ bá quyền Bắc phương, cũng như làm li tán nhân tâm và chia rẽ dân tộc. Hiểm họa mất nước đang hiển hiện ở chân trời, và Đảng CSVN phải chịu trách nhiệm về tất cả những điều ấy.

Làm tại Việt Nam và hải ngoại ngày 30 tháng 04 năm 2018.

Cập nhật đến tối 01-05-2018: 42 tổ chức và 57 cá nhân đồng ký tên:

🙏Triều tiên sẽ thống nhất bằng sự khôn ngoan của loài người? 🙏Việt Nam đã thống nhất bằng sự man rợ của loài thú !
#DMCS 🙏

TÂM THƯ

của dân Đồng Tâm gửi Hội nghị Trung ương 7

.....Đồng Tâm, Mỹ Đức 15-04-2018.....

Kính gửi: Hội nghị lần thứ 7 Ban Chấp hành Trung ương ĐCSVN (Khóa XII)

Thưa TBT Nguyễn Phú Trọng, thưa các đồng chí Ủy viên BCT, BBT, và toàn thể các đồng chí Ủy viên Trung ương Đảng tham dự Hội nghị Trung ương lần thứ 7 (Khóa XII),

Biến cố Đồng Tâm (15-4-2017) là sự việc rất đáng tiếc xảy ra trên địa bàn Thủ đô Hà Nội, đến nay tròn một năm! Đối với người dân xã Đồng Tâm, những ngày giờ căng thẳng và nguy hiểm đã qua đi, song sự bất an vô định cùng những tháng ngày đầy lo âu và bất trắc vẫn đang còn hiện rõ ngay trước mắt! Tình hình căng thẳng này hoàn toàn không phải là lỗi của người dân, ngược lại, dân Đồng Tâm chúng tôi luôn có nguyện vọng và cũng như có quyền được sống trong an bình, đồng thời được hưởng quyền đảm bảo an ninh để lao động sản xuất!

Được biết Trung ương Đảng chuẩn bị tiến hành họp Hội nghị toàn thể lần thứ 7, thay mặt người dân Đồng Tâm, xin trân trọng gửi đến Hội nghị lời chúc mừng tốt đẹp và chúc Hội nghị thành công mỹ mãn! Nhân dịp này, thay mặt 10.000 người dân Đồng Tâm, chúng tôi xin khẳng định lại với Bộ Chính trị và Ban Chấp hành Trung ương Đảng: *"Nhân dân xã Đồng Tâm –đảng viên cũng như người ngoài Đảng– không chống Đảng và Nhà nước, người dân chúng tôi không hề có hành vi hay ý định lật đổ hoặc làm suy yếu chính quyền! Chúng tôi chỉ căm thù và kiên quyết chống bọn tham nhũng, cho dù có phải đổ máu hoặc hy sinh tính mạng"*.

Cũng như Đảng, chúng tôi coi bọn tham nhũng là GIẶC NỘI XÂM, bọn này ăn của dân không từ một thứ gì! Khi đã xác định là giặc thì ta không thể nương tay, phải kiên quyết chiến đấu đến cùng để tiêu diệt cho bằng hết bọn chúng! Ngày nay bọn tham nhũng rất hiểm độc, chúng luôn lên mặt đạo đức, lợi dụng quyền uy, coi khinh công lý, chà đạp luật pháp để cướp mọi thứ của dân, đặc biệt là tài nguyên đất đai, ngang nhiên chia chác và chuyển nhượng bất hợp pháp nhằm thu lợi bất chính! Hiện trạng này không chỉ xảy ra ở Đồng Tâm, mà thực tế đã và đang xảy ra ở khắp nơi trên toàn quốc trong hàng chục năm qua!

Thưa các đồng chí,

Biến cố ngày 15-4-2017 ở Đồng Tâm là một biến cố xã hội rất đáng tiếc! Biến cố này tưởng đã có thể khép lại tốt đẹp sau buổi đối thoại trực tiếp hôm 22-4-2017 giữa Chủ tịch UBND Thành phố Hà Nội Nguyễn Đức Chung với người dân và cán bộ, đảng viên xã Đồng Tâm mà đại diện lúc đó là bà Bí thư Đảng ủy xã Nguyễn Thị Lan. Người dân Đồng Tâm những tưởng tình hình sẽ sớm trở lại bình thường khi người đứng đầu bộ máy chính quyền Thủ đô cam kết bằng văn bản sẽ thực hiện 3 điều cụ thể đối với người dân chúng tôi. Hơn nữa bản "Cam kết 3 điểm" này đã được chính ông Nguyễn Đức Chung ký tên và điểm chỉ trước sự chứng thực của ĐBQH và luật sư, sau đó được bà Bí thư Đảng ủy xã đọc to trước loa cho người dân toàn xã nghe! Song không ngờ, những diễn biến sau đó đã đi ngược lại nguyện vọng và mong muốn của toàn thể người dân Đồng Tâm, đã chà đạp lên tinh thần và lời văn của bản "Cam kết 3 điểm" mà chính người đứng đầu Thành phố đã công khai cam kết bằng văn bản!

Chúng tôi nhận định, việc ông Chủ tịch Hà Nội Nguyễn Đức Chung về tận xã trực tiếp đối thoại và ký bản "Cam kết 3 điểm" nhất thiết phải có sự chuẩn thuận và được sự chỉ đạo trực tiếp của BCT và BBT, chứ cá nhân ông Chung hoàn toàn không thể tự ý làm! Nhưng đây là hướng đi đúng, một quyết định chính trị dũng cảm và khôn ngoan! Bản "Cam kết 3 điểm" lịch sử này không chỉ là lời hứa của người đứng đầu Thủ đô Hà Nội, mà còn là cam kết chính trị, cam kết đạo lý và pháp lý của một đồng chí Ủy viên Trung ương Đảng đại diện cho Đảng bộ và chính quyền Thủ đô trước hàng ngàn người dân Đồng Tâm và được cả triệu người dân toàn quốc theo dõi! Nhưng thật buồn, đến nay có thể kết luận, 3 điều cam kết của ông Nguyễn Đức Chung không hề được tôn trọng! Những gì xảy ra từ sau ngày 22-4-2017 đến nay đã thể hiện rất rõ ông Chủ tịch UBND Hà Nội đã hành động ngược lại với các điều đã cam kết với dân!

Nhân Hội nghị Trung ương 7 họp, chúng tôi khẩn thiết đề nghị BCT, BBT và BCH Trung ương Đảng chỉ đạo Thường vụ Thành ủy Hà Nội, Ban cán sự Đảng UBND Thành phố Hà Nội kịp thời có biện pháp khôi

phục lòng tin của dân, lập lại kỷ cương phép nước, văn hồi khung cảnh an bình và tình hình xã hội ổn định như trước đây. Trên tinh thần đó, chúng tôi đề nghị Ban Chấp hành Trung ương xem xét thấu đáo 4 vấn đề cụ thể liên đới sau:

1- Ngày 22-4-2017, Chủ tịch UB ND Tp Hà Nội Nguyễn Đức Chung cam kết: *"Không truy cứu trách nhiệm hình sự đối với toàn thể nhân dân xã Đồng Tâm"*. Nhưng thật bất ngờ, ngày 13-6-2017, CAHN ra quyết định khởi tố 2 vụ án: *"Bắt, giam giữ người trái pháp luật"* và *"Hủy hoại, làm hư hỏng tài sản"* xảy ra ở xã Đồng Tâm. Cơ quan CSĐT Công an Hà Nội và Cục Điều tra Hình sự (BQP) còn ra lệnh "triệu tập" gần 100 công dân, sau đó còn kêu gọi người dân nơi đây ra "tự thú và đầu thú". Sự việc này đã làm xáo trộn cuộc sống an bình vốn có, khiến cho người dân Đồng Tâm không thể yên tâm lao động sản xuất. Chúng tôi thiết tha đề nghị Ban Chấp hành TW Đảng chỉ đạo Thành ủy và Ban Cán sự Đảng UBND Thành phố Hà Nội lệnh cho CAHN hủy bỏ điều tra và đình chỉ khởi tố 2 vụ án nói trên để văn hồi tình hình, lấy lại lòng tin của người dân, đồng thời cũng để chứng minh đường lối AN DÂN của Đảng và Nhà nước là một chủ trương thực lòng và nghiêm túc!

2- Trong "Cam kết thứ 3", ông Nguyễn Đức Chung hứa: *"Chỉ đạo điều tra, xác minh việc bắt và gây thương tích cho cụ Lê Đình Kinh, xử lý nghiêm theo quy định của pháp luật"*! Song thật vô cùng nghịch lý, điều cam kết KHÔNG LÀM (không truy tố) thì lại ĐƯỢC KHỞI TỐ rất nhanh, còn điều cam kết SẼ ĐIỀU TRA, XỬ LÝ thì lại CHẴNG CÓ AI ĐIỀU TRA XỬ LÝ cả! Đã vậy, Phó Giám đốc CAHN Đào Thanh Hải còn trắng trợn vu oan giá họa, đổ vấy tội cho thân nhân trong gia đình là thủ phạm gây tàn phế suốt đời cho cụ Kinh! Nếu CAHN có đủ chứng cứ khẳng định kẻ nào là thủ phạm, chúng tôi yêu cầu CAHN phải khởi tố bị can, bắt kẻ kẻ đó là con cháu của đương sự! Vụ việc nghiêm trọng này, nạn nhân đã công khai tố cáo danh tính 3 sỹ quan quân đội và 1 sỹ quan công an cấp tá (có tên tuổi và chức vụ đầy đủ) đã "đạp, đá tôi đến vỡ xương hông, gãy xương đùi, rồi quăng tôi lên xe "như quăng một con vật", rồi sau đó còn dùng công số 8 khóa tay và nhét giẻ vào mồm không cho tôi kêu, bỏ mặc hơn 3 ngày sau mới đưa tôi lên bàn mổ để cấp cứu"! Nghiêm trọng hơn, nạn nhân còn khẳng định đây là mưu đồ "thủ tiêu đầu mối, không cho tôi tố cáo,

phanh phui sự thật vụ cướp đất ở cánh đồng Sênh"! Sự việc trên xảy ra sáng ngày 15-4-2017 giữa thanh thiên bạch nhật, có sự chứng kiến của nhiều người dân, sao CQĐT không vào cuộc, mà lại trắng trợn vu tội cho người dân?

3- Thứ ba, song quan trọng nhất, là Văn bản Kết luận số 2346/ KL-TTTP của Thanh tra Hà Nội. Chúng tôi cho rằng văn bản này nhất thiết phải thu hồi, vì đây là văn bản phản động, đổi trắng thay đen, dứt khoát phải hủy bỏ! Người dân Đồng Tâm chúng tôi khẳng định đây là văn bản *"gian dối, phủ nhận thực tế, chà đạp pháp luật, lươn lẹo, dối trá"*! Căng thẳng giữa người dân chúng tôi với chính quyền sở tại nảy sinh từ giữa năm 2016, khi Huyện ủy và UBND huyện Mỹ Đức ép buộc đảng viên và cán bộ xã Đồng Tâm phải ký xác nhận 59 ha đất ở cánh đồng Sênh là "đất quốc phòng", bất chấp đây là đất nông nghiệp do người dân đã trồng trọt, canh tác và sử dụng liên tục trên nửa thế kỷ qua, không có tranh chấp với bất cứ ai! Nhiều công dân cao tuổi xã Đồng Tâm khẳng khái tuyên bố *"Cho dù có bị chặt đầu, họ vẫn khẳng định đất cánh đồng Sênh là đất nông nghiệp, không phải đất quốc phòng!"*

Đặc biệt, xin các đồng chí lưu ý: ngày 6-4-2016, UBND Tp. Hà Nội cùng Doanh nghiệp Viettel ký kết Văn bản Hợp tác đầu tư, trong đó có điều khoản *"UBND Tp. Hà Nội có trách nhiệm tháo gỡ khó khăn trong việc giải phóng mặt bằng trên địa bàn huyện Mỹ Đức để Viettel xây dựng nhà máy sản xuất"*. Có thể khẳng định đây chính là lý do mà 59 ha đất nông nghiệp bỗng nhiên bị ép xác nhận là đất quốc phòng! Mâu thuẫn từ việc này giữa người dân xã Đồng Tâm với Tập đoàn Viettel và chính quyền huyện Mỹ Đức trở nên gay gắt mà đỉnh điểm là biến cố xảy ra hôm 15-4-2017! Thanh tra Thành phố Hà Nội, khi buộc phải thực hiện thanh tra, thay vì tuân thủ pháp luật, cơ quan này lại chà đạp lên luật pháp, ngang ngược và trắng trợn đưa ra kết luận 59 ha đất ở cánh đồng Sênh là đất quốc phòng! Thanh tra Hà Nội kết luận hùng hồn như vậy nhưng chính cơ quan này lại không viện dẫn được văn bản pháp lý của bất cứ cấp có thẩm quyền nào về việc đã thu hồi diện tích đất nói trên để giao cho ai, sử dụng vào mục đích gì? Và ngay cả việc chứng minh xem 59 ha đất ở cánh đồng Sênh có nằm trong diện tích 208 ha đất mà Chính phủ đã thu hồi trong Quyết định số 113/TTg ngày 14-4-1980 để giao cho BQP làm sân bay Miếu Môn hay không, Thanh tra

Hà Nội cũng chịu, không dám và không thể chứng minh được! Thế mà họ vẫn ngang ngược kết luận đây là đất quốc phòng. Thử hỏi, qua sự việc trên, liệu còn có ai còn tin vào Thanh tra Hà Nội?

4- Thứ tư là *"Tệ trù dập, loại bỏ những đảng viên đã dũng cảm sát cánh cùng người dân đấu tranh chống tham nhũng"*. Chúng tôi muốn đề cập đến trường hợp điển hình của bà Nguyễn Thị Lan. Việc Thành ủy Hà Nội và Huyện ủy Mỹ Đức cách chức Bí thư Đảng ủy xã, khai trừ Đảng và bãi nhiệm chức danh Chủ tịch HĐND xã đối với bà Lan là việc làm thiếu khôn ngoan, thể hiện náo loạn và ý đồ xấu của một số lãnh đạo Thành phố Hà Nội muốn thắng cánh loại bỏ và thắng tay trù dập mọi đảng viên đã đồng tình, ủng hộ và sát cánh cùng người dân chống tham nhũng! Người dân Đồng Tâm chúng tôi khẳng định: *Bà Nguyễn Thị Lan, Bí thư Đảng ủy kiêm Chủ tịch HĐND xã, là một đảng viên trong sạch, không nằm trong bất cứ đường dây tham nhũng nào, được nhân dân toàn xã rất quý trọng và tin tưởng!* Đặc biệt trong 8 ngày xảy ra biến cố (15-22-4-2017), bà Lan đã đóng vai trò rất quan trọng. Chính bà đã đứng ra thuyết phục, tác động để 38 cán bộ và CSCĐ bị bắt giữ hôm 15-4 được đối xử nhân văn, được ăn uống, vệ sinh, tắm giặt đầy đủ và đặc biệt không có một ai bị tra tấn, đánh đập, trong khi toàn bộ lãnh đạo khác của Đảng ủy và UBND xã bỏ trốn hết, không một ai có mặt! Trong biến cố Đồng Tâm, nếu không có bà Bí thư Đảng ủy Nguyễn Thị Lan, tình hình có thể đã rẽ theo ngã khác! Việc khai trừ và cách chức bà Lan rõ ràng là lấy oán trả ân, là sự trù dập trắng trợn đối với một đảng viên vững vàng, có uy tín với dân, được người dân quý trọng! Phải chăng bà Lan có tội khi kiên quyết không chịu ký xác nhận *"đất đồng Sênh là đất quốc phòng"*, có tội khi phát hiện và đấu tranh với nhiều sai phạm của xã và huyện, và có tội khi kiên quyết đứng về phía người dân chống tham nhũng? Thủ tục tiến hành bãi nhiệm chức vụ Chủ tịch HĐND xã đối với bà Lan còn thô bạo và trắng trợn đến cùng cực! Một cuộc họp của HĐND xã để tiến hành một công việc nội bộ tại sao phải huy động hàng chục hàng rào sắt di động cùng mấy trăm công an và CSCĐ về đứng kín trong và ngoài trụ sở xã, nếu không để khủng bố tinh thần người dân và o ép 16 ủy viên HĐND xã, thì để làm gì? Và khi bỏ phiếu, sao không tiến hành lấy phiếu kín như quy định, mà ép 16 đại biểu

HĐND phải giơ tay biểu quyết công khai, trái với quy định và thủ tục thông thường? Đã thế, suốt trong buổi họp, bà Lan luôn có 2 cảnh sát mặc sắc phục đứng ép sát 2 bên như canh chừng một tội phạm nguy hiểm! Tại sao chính quyền Hà Nội và huyện Mỹ Đức lại hành xử thô bạo và trắng trợn như vậy? Họ đã biến cuộc họp của HĐND như một phiên tòa đại hình xét xử kẻ giết người nguy hiểm! Đây rõ ràng là cách hành xử của một nhà nước cảnh sát, chứ không thể là hình ảnh của một nhà nước dân chủ, pháp quyền "của dân, do dân và vì dân" trong thể chế nhà nước ta được!

Thưa toàn thể các đồng chí TW.

Trong 3 cuộc kháng chiến của dân tộc: chống Pháp (1946-1954), chống Mỹ (1964-1973) và chống Tàu xâm lược (1979-1988), nhân dân xã Đồng Tâm chúng tôi có sự hy sinh không hề nhỏ. Toàn xã có 284 liệt sỹ đã ngã xuống vì Tổ quốc. Trong kháng chiến chống Pháp, xã được phong tặng danh hiệu "Đơn vị Anh hùng LLVT"! Đây là về phần đóng góp xương máu trong chiến tranh. Trong hòa bình, phần đóng góp tài nguyên đất đai để xây dựng đất nước, bảo vệ an ninh quốc gia và phát triển kinh tế cũng rất to lớn! Chúng tôi tự hào nói rằng xã Đồng Tâm chúng tôi nằm trong các địa phương đứng đầu toàn quốc về cống hiến tài nguyên đất đai cho Nhà nước! Tổng diện tích đất nông nghiệp toàn xã là 800 ha. Từ sau hòa bình lập lại (1954), nhân dân Đồng Tâm đã hiến tặng và bàn giao 400,25 ha đất nông nghiệp cho Nhà nước, bằng đúng 50% quỹ đất toàn xã. Riêng năm 1960, người dân Đồng Tâm đã hiến tặng cho Nhà nước 325 ha đất để BQP xây dựng Trường bắn Miếu Môn bề thế và hiện đại như hiện nay! Đến nay xã Đồng Tâm chỉ còn xấp xỉ 400 ha đất nông nghiệp, ấy thế mà bọn tham nhũng không tha, chúng định cướp trắng 59 ha đất nông nghiệp "bờ xôi ruộng mật" còn lại của dân, thử hỏi làm sao chúng tôi không chống lại chúng? Trên 70 năm qua, nhân dân xã Đồng Tâm đã theo Đảng, sát cánh cùng Đảng, nay chúng tôi khẩn thiết kêu gọi Đảng hãy sát cánh với người dân Đồng Tâm, cùng chúng tôi chiến đấu tiêu diệt bằng hết bọn giặc nội xâm này!

Thưa toàn thể các đồng chí tham dự Hội nghị,

Trung ương họp lần này bàn thảo và có các quyết sách về nhiều vấn đề hệ trọng và cấp thiết, trong đó có vấn đề tổ chức và nhân sự. Trong tinh thần đó, thay mặt người dân Đồng Tâm, chúng tôi khẩn thiết đề nghị BCH Trung ương xem xét toàn diện

nguyên nhân thực chất dẫn đến biến cố Đồng Tâm, và đề ra giải pháp cụ thể và toàn diện cho cuộc khủng hoảng này! Chúng tôi xin nói thật: nếu không có giải pháp kịp thời và thỏa đáng, tình hình sẽ còn diễn biến xấu, khó có thể kiểm soát! **Chúng tôi lo ngại Đồng Tâm từ một biến cố xã hội nếu không xử lý khôn khéo sẽ rất dễ trở thành biến cố chính trị**, là quả bom nổ chậm đe dọa sự ổn định xã hội, điều mà nhân dân Đồng Tâm tuyệt nhiên không muốn, và chúng tôi thiết nghĩ, điều này Đảng, Nhà nước cũng không mong đợi! Xin Trung ương hãy có quyết sách kịp thời CỨU VẮN tình thế và CỨU người dân Đồng Tâm chúng tôi!

Thay mặt bà con Đồng Tâm ký tên: Lê Đình Kinh, 83 tuổi, 57 tuổi đảng. Bùi Văn Nhạc, 74 tuổi, 50 tuổi đảng. Hoàng Thị Thắng, 73 tuổi, 45 tuổi đảng. Ngô Quý Hạc, 85 tuổi, 58 tuổi đảng. Lê Thanh Doãn, 90 tuổi, 60 tuổi đảng. Bùi Văn Duệ, 73 tuổi, 50 tuổi đảng. Nguyễn Quốc Lương, 85 tuổi, 45 tuổi đảng. Bùi Viết Hiếu, 76 tuổi. Nguyễn Thị Lan, 52 tuổi, nguyên Bí thư Đảng ủy, nguyên Chủ tịch HĐND xã.■■■■■

truyền (độc lập với tổ chức Cao Đài quốc doanh) là Đồng Chủ tịch Hội đồng Liên tôn Việt Nam, Đồng Chủ tịch Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại Việt Nam, thường xuyên tranh đấu ôn hòa cho tự do tôn giáo, cho nhân quyền tại Việt Nam. Trước sự kiện này, Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại đã có nhân định như sau:

- Nhà cầm quyền CSVN hoàn toàn không hợp pháp vì không do người dân bầu ra trong một cuộc bầu cử tự do, dân chủ, theo công ước quốc tế về các quyền dân sự, do đó mọi luật lệ do họ đưa ra hoàn toàn không phù hợp với pháp luật quốc tế, và không có giá trị pháp lý.

- CTS Hứa Phi hoàn toàn không phạm tội gì. Ông cũng như các chức sắc tôn giáo trong Hội đồng Liên tôn, cũng như những nhà tranh đấu cho dân chủ tại Việt Nam chỉ lên tiếng tranh đấu ôn hòa cho sự thật và lẽ phải, đòi quyền tự do tôn giáo, dân chủ và nhân quyền phù hợp với bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền mà nhà cầm quyền CS Việt Nam đã chấp nhận khi tham gia Liên Hiệp Quốc và Hội đồng Nhân quyền LHQ.

- Công an huyện và tỉnh Lâm Đồng đã "đấu tố hội đồng" khiến cho

HỘI ĐỒNG LIÊN KẾT QUỐC NỘI-HẢI NGOẠI THÔNG CÁO BÁO CHÍ

**V/v: Nhà cầm quyền tiếp tục khủng bố Chánh trị sự Hứa Phi
Việt Nam và Hải Ngoại 18-04-2018**

Ngày 18-4-2018, công an huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng Việt Nam đã gửi văn thư số 40/QĐXP "Quyết định Xử phạt Vi phạm Hành chánh" đến CTS Hứa Phi, nội dung tóm lược như sau (Xem đính kèm văn thư):

1- Căn cứ vào cái gọi là "Luật xử lý vi phạm hành chánh ngày 20-6-2012", "Nghị định xử phạt hành chính về an ninh, trật tự và an toàn xã hội" và "Biên bản ngày 4-4-2018" của công an huyện và tỉnh, văn thư do viên công an (thượng tá) Nguyễn Hồng Nhị ký ngày 18-4-2018.

2- Xử phạt hành chính CTS Hứa Phi số tiền 3 triệu đồng VN (khoảng 140 USD) về "vi phạm: viết, phát tán, lưu hành tài liệu có nội dung xuyên tạc, bịa đặt, vu cáo làm ảnh hưởng đến uy tín của tổ chức, cá nhân...".

3- Trong vòng 10 ngày kể từ 18-4-2018 nếu không nộp phạt phải bị "cưỡng chế thi hành" đồng thời phải "xóa bỏ các tài liệu liên quan...". CTS Hứa Phi có quyền "kh khiếu nại, khởi kiện đối với quyết định này..."

Chánh Trị sự Hứa Phi là Trưởng Khối Nhơn sanh, đạo Cao Đài Chơn

ông bị tai biến não (stroke) liệt nửa người, bao vây không cho đi điều trị cấp cứu, gia đình phải lên đưa về Sài Gòn chữa trị mới qua cơn ngặt nghèo, nhưng hiện vẫn chưa hồi phục. Công an thường xuyên đến nhà sách nhiễu, đòi lên gặp công an.

Trước những sự kiện vô lý và bất công này của nhà cầm quyền CSVN, cũng như đối với hàng trăm hàng ngàn các nhà hoạt động ôn hòa khác cho tự do tôn giáo, cho nhân quyền và cho trong sạch môi trường, người Việt trong và ngoài nước và quốc tế đã phản đối hành động vô lý, bất công, trái với luật pháp quốc tế của nhà cầm quyền CSVN. Đồng bào trong và ngoài nước hãy lên tiếng phản kháng mạnh mẽ nhà cầm quyền độc tài, đàn áp người dân, đòi hỏi phải tôn trọng các quyền tự do dân chủ, đồng thời thỉnh cầu các cơ quan nhân quyền quốc tế, các chính phủ tự do dân chủ trên thế giới khẩn cấp can thiệp.

PV/LK 18-4-2018

Bất bình với tòa án lén lút: Giáo hạt Văn Hạnh nổi lửa hiệp thông với tù nhân lương tâmJ.B. Nguyễn Hữu Vinh 17-04-2018.....

Ngày 12-4-2018 nhà cầm quyền Việt Nam tiến hành cái gọi là "Xét xử công khai" một số anh chị em cất tiếng nói đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền tại Việt Nam, chống lại thảm họa môi trường biển và đồng hành cùng nỗi đau của người dân.

Tại Hà Nội, nhà cầm quyền đưa ra xét xử nhà giáo Vũ Hùng, một cựu tù nhân lương tâm bằng một vụ án bịa đặt chứng cứ "cố ý gây thương tích" với mức án 1 năm tù, trong khi người bị gây thương tích là ai, thương tích như thế nào thì... tòa không biết.

Tại Nghệ An, Ng. Viết Dũng bị lôi ra xét xử vì đã "cả gan" lập đảng theo ý thích và không bị luật pháp cấm, nhưng đảng không ưa nên tuyên án 7 năm tù và nhiều năm quản chế.

Tại Hà Tĩnh, nhà cầm quyền lén lút đưa Trần Thị Xuân, một người con gái ở Thạch Kim, huyện Lộc Hà, Hà Tĩnh đã "dám" giúp đỡ người nghèo, đồng hành cùng với ngư dân bị thảm họa biển Miền Trung ra xét xử với tội danh "Lật đổ chính quyền nhân dân".

Điều người ta quan tâm, là những cái gọi là "Phiên tòa công khai xét xử" kia, chỉ là những màn diễn vụng về, trắng trợn và chà đạp lên chính luật pháp VN đưa ra bằng những phiên tòa lén lút, vụng trộm.

Trần Thị Xuân bị nhà cầm quyền đưa ra xét xử trong một hoàn cảnh hết sức hài hước. Không có luật sư biện hộ, gia đình hoàn toàn không được thông báo, công an chặn các ngã đường dẫn đến cái gọi là Tòa án Nhân dân. Người nhà khi biết tin, đến tòa án đã bị ngăn chặn không cần lý do. Trong cái gọi là "Tòa án" chỉ có công an, cán bộ tòa, viện kiểm sát và nạn nhân.

Việc "xét xử" được tiến hành lén lút và nhanh tới mức độ mọi tòa án trên thế giới phải giật mình. Chỉ trong vòng hơn 1 tiếng đồng hồ, Tòa đã làm xong tất cả mọi việc và kết án cô này 9 năm tù giam, 5 năm quản chế.

Những hành động của nhà cầm quyền đã bày tỏ điều gì?

Trước hết, đó là sự bất chính, bất nghĩa và bất chấp luật pháp thông thường. Việc xét xử công khai, được luật pháp quy định nhằm bảo đảm tính minh bạch, tính răn đe và nhất là việc xét xử độc lập, đúng người, đúng tội đối với các bị cáo.

Tuy nhiên, ở đây khi mà chính những người đi xử án cũng tin rằng nạn nhân bị đưa ra xét xử là vô tội, thì họ cũng ý thức được việc phải lén lút

khi ăn vụng và họ biết đó là hành động mờ ám.

Bản án mà nhà cầm quyền CSVN tuyên với cô gái độc thân, học hành ít ỏi mà chỉ giàu lòng thương người đã đánh động tâm hồn nhiều người dân xưa nay vốn vẫn biết nhưng chưa thấm sự bạo tàn của CS. Nhiều người hết sức bất bình và phẫn nộ trước cái gọi là bản án này của nhà cầm quyền CSVN, kể cả những người vốn không quan tâm tới những chuyện chính trị và thời sự. Đâu đâu cũng cất lên tiếng nói oán thán về sự tàn bạo của nhà cầm quyền.

Điều hài hước hơn, là chính những người dân thường đã mĩa mai cả một nhà nước bình hùng, tướng nhiều, thành trì vững chắc, tham nhũng đầy miệng, vậy mà lại sợ hãi đến mức kết án một cô gái tay không 9 năm tù, 5 năm quản chế vì tội "lật đổ chính quyền nhân dân". Vậy cái chính quyền đó nó bền vững đến đâu? Câu nói của họ trao đổi với nhau rất... vui mà đau là "*May mà bắt kịp, nếu không bắt kịp, thì cô gái không chồng con và tay không này đã lật đổ mất chính quyền nhân dân rồi còn đâu*".

Trước những hành động ngang ngược và tàn bạo của nhà cầm quyền CSVN, ngày 15-4-2018, tại Giáo xứ, Giáo hạt Văn Hạnh, thuộc thành phố Hà Tĩnh, hàng ngàn giáo dân đã tập trung về Thánh đường Văn Hạnh tiến hành Thánh lễ Công lý - Hòa bình tại Giáo xứ để cầu nguyện cho các tù nhân lương tâm.

Hàng ngàn ngọn nến đã thắp lên, đánh động lương tâm và ý thức của mọi người dân, kể cả những người xưa nay vốn ít khi quan tâm những chuyện nhà nước hành xử. Thậm chí, nhiều người cho đến nay mới thấu hiểu sự dã man, tàn bạo và những bất chính, bẩn thỉu của nhà nước trong việc hành xử với những tiếng nói về những nhu cầu và sự an nguy của người dân.

Cho đến nay, người dân đã hiểu: Cái gọi là "Chính quyền nhân dân" mà cô gái tay không kia định "lật đổ" nó là cái chính quyền gì, và nó có đáng phải lật đổ thật sự không.

Trong các Thánh lễ, LM Micae Hoàng Xuân Hường đã nêu rõ bản chất của cái gọi là "tòa án công khai" mà nhà cầm quyền đã tiến hành, chỉ là một trò hề trước mắt người dân nhằm trả thù những người dám hy sinh vì đất nước, vì người nghèo.

Giáo hạt Văn Hạnh có số giáo dân hơn 40.000 người trong 10 Giáo xứ, là một Giáo hạt có số nạn nhân của Thảm họa môi trường Biển miền Trung rất đông đảo. Việc nhà cầm quyền cố tình bao che cho thủ phạm gây nên thảm họa biển Miền Trung và đàn áp người dân đã bị phản ứng quyết liệt.

Ngày 20-04-2017, toàn thể các linh mục trong giáo hạt đã đồng tâm ký văn bản gửi đi các cơ quan có thẩm quyền về thảm họa môi trường biển và những vấn đề liên quan.

Văn bản đã nói lên những vấn đề mà người dân hết sức bất bình, yêu cầu xử lý những vấn đề mà người dân đòi hỏi chính đáng.

Thế nhưng, nhà cầm quyền đã cố tình làm ngơ.

Ngay sau khi người dân Lộc Hà, Hà Tĩnh bất bình với việc đền bù thảm họa và việc công an tự tiện dùng súng đe dọa tính mạng người dân, họ đã bao vây UBND huyện Lộc Hà yêu cầu làm rõ những thủ phạm theo luật định, nhà cầm quyền đã hết sức lúng túng và con bài đe dọa trả thù được thực hiện với các nạn nhân. Nhà cầm quyền đã khởi tố vụ án với sự đe dọa trắng trợn đối với người dân đã và đang hết sức phẫn uất trước thái độ của nhà cầm quyền với sinh mạng của họ.

Ngay lập tức, các tuyên bố của các linh mục, giáo dân trong Giáo hạt đã cất lên, đồng hành với các nạn nhân trước cường quyền.

Ngày 3-7-2017, toàn Hạt đã tập trung cầu nguyện hiệp thông cùng với các nạn nhân thảm họa biển. Hàng ngàn người đã nói lên tinh thần hiệp thông, đoàn kết của mình với các nạn nhân.

Thế rồi, sự sợ hãi đã buộc nhà cầm quyền tiến hành cái gọi là "phiên tòa" một cách bất chính và bất minh, như một trò hề trước người dân vốn đã cạn kiệt lòng tin nơi cái gọi là "nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam".

Và giáo hạt Văn Hạnh lại lên tiếng đồng hành với các tù nhân lương tâm.

* Đài Á Châu Tự Do

Ghi chú: Cô Trần Thị Xuân, 41 tuổi, một tín đồ Công giáo, người thôn Long Hải, xã Thạch Kim, huyện Lộc Hà, tỉnh Hà Tĩnh đã bị nhà cầm quyền bắt khẩn cấp ngày 18-10-2017 với cáo buộc 'hoạt động lật đổ chính quyền nhân dân' theo điều 79 Bộ luật Hình sự. Ba hôm sau (21-10), hàng nghìn người đã biểu tình ở một xã của tỉnh Hà Tĩnh để đòi tự do cho cô.



<https://tieulun.hopto.org>

Ủy hội Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo Quốc tế đề nghị đưa Việt Nam vào danh sách CPC

.....**Đài RFA 26-04-2018**.....

Ủy hội Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo Quốc tế (USCIRF) hôm 25-4 đề nghị đưa Việt Nam vào lại danh sách các nước cần quan tâm đặc biệt về tự do tôn giáo CPC vì những đàn áp nhắm vào tôn giáo trong năm 2017.

Việt Nam đã từng bị Hoa Kỳ đưa vào danh sách CPC hồi năm 2004 dưới thời Tổng thống George W. Bush nhưng vào năm 2006 Hoa Kỳ đã rút Việt Nam khỏi danh sách này vì một số những tiến bộ về nhân quyền mà Việt Nam đạt được trong quá trình đàm phán WTO.

Bản phúc trình về tự do tôn giáo do USCIRF công bố nhìn nhận Việt Nam đã có những mở cửa về mặt kinh tế, tuy nhiên chính phủ lại thường dùng các biện pháp đàn áp với các hoạt động dân sự ôn hòa, đặc biệt là ở các vùng nông thôn.

Theo phúc trình, trong năm 2017, chính phủ Việt Nam đã gia tăng việc dùng công an mặc thường phục và côn đồ để xách nhiễu những người theo các tôn giáo không được chính phủ thừa nhận. Mặc dù chính phủ đã nhìn nhận sự đa dạng của tôn giáo nhưng lại chỉ chấp nhận những tôn giáo nào đã được đăng ký với chính phủ.

Cũng theo phúc trình, việc đàn áp nhắm đến nhiều nhóm tôn giáo khác nhau bao gồm Cao Đài, Hòa Hảo, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất, Khmer Krom, Tin lành của người Thượng và người Hmong, Pháp Luân Công và những người theo đạo ông Dương Văn Minh.

Trong phúc trình lần này, USCIRF cũng đề cập đến hiện tượng các hội Cờ Đỏ ủng hộ chính phủ xách nhiễu các tín đồ Công giáo ở Đồng Nai, và Nghệ An.

Tranh chấp đất đai giữa chính phủ và các tôn giáo cũng được đề cập trong phúc trình lần này. Theo USCIRF, việc chính phủ lấy đất và phá các công trình của các nhóm tôn giáo đã ảnh hưởng đến việc thực hành tín ngưỡng. Những trường hợp

điển hình được nêu bao gồm tu viện Thiên An ở Huế, chùa Liên Trì ở Sài Gòn.

Phúc trình cũng chỉ trích luật tôn giáo mới có hiệu lực từ hồi đầu năm nay của Việt Nam là không đúng theo các tiêu chuẩn được đề ra trong Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị mà Việt Nam là thành viên.

Theo USCIRF, trong năm 2017, Việt Nam đã gia tăng bắt bớ những người có tiếng nói đối nghịch là các bloggers, những nhà hoạt động xã hội dân sự và cả những người theo các nhóm tôn giáo không được nhà nước thừa nhận.

USCIRF: VIỆT NAM CẦN ĐƯỢC ĐƯA TRỞ LẠI VÀO DANH SÁCH CPC

VOA 28-04-2018

Việt Nam năm nay tiếp tục bị xếp vào nhóm các nước mà ở đó chính phủ thực hiện hoặc dung chấp những vụ vi phạm tự do tôn giáo "đặc biệt nghiêm trọng," theo báo cáo năm 2018 của Ủy hội Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo Quốc tế.

Việt Nam là một trong những nước vi phạm nghiêm trọng quyền tự do tôn giáo và nên được chính phủ Mỹ đưa vào một danh sách các nước cần được quan tâm đặc biệt về tôn giáo, theo báo cáo năm 2018 của Ủy hội Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo Quốc tế (USCIRF).

Báo cáo hàng năm của ủy hội độc lập và lưỡng đảng này của chính phủ liên bang Hoa Kỳ ghi nhận những vụ vi phạm tự do tôn giáo và tiến bộ ở 28 nước, trong đó có Việt Nam, và đưa ra khuyến nghị với chính phủ Hoa Kỳ.

Việt Nam năm nay tiếp tục bị xếp vào Nhóm 1 bao gồm các nước mà ở đó chính phủ thực hiện hoặc dung chấp những vụ vi phạm tự do tôn giáo "đặc biệt nghiêm trọng," nghĩa là những vi phạm này có tính

hệ thống, đang tiếp diễn và hết sức tệ hại, theo tiêu chuẩn của USCIRF.

Ủy hội nói Việt Nam cần được định danh là Nước Cần Được Quan tâm Đặc biệt (CPC) về tự do tôn giáo vì những vi phạm đó, một danh sách từng có tên Việt Nam cho đến năm 2006. Danh sách này hiện bao gồm Ả-rập Saudi, Eritrea, Iran, Myan-mar, Sudan, Tajikistan Triều Tiên, Trung Quốc, Turkmenistan và Uzbekistan.

Dù ghi nhận một điểm sáng là Việt Nam tôn trọng sự đa dạng tôn giáo, báo cáo nhận định Việt Nam đã tăng cường sách nhiễu, bắt bớ, bỏ tù, và tra tấn những nhà hoạt động ôn hòa, những người bất đồng chính kiến, và các blogger, bao gồm những người có tín ngưỡng.

"Những diễn biến này không phải là dấu hiệu tốt đẹp cho Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo mới của Việt Nam," có hiệu lực từ ngày 1 tháng 1 năm 2018, báo cáo nói.

"Sự sẵn lòng trước đây của chính phủ Việt Nam giao tiếp với các tác nhân quốc tế, bao gồm Hoa Kỳ, về tự do tôn giáo và nhân quyền có liên quan đã bị tổn hại đáng kể vì nước này không ngừng nhắm mục tiêu vào những cá nhân và tổ chức tôn giáo suốt cả năm 2017," báo cáo nói thêm.

Trong số nhiều khuyến nghị đưa ra cho chính phủ Mỹ, USCIRF kêu gọi sử dụng "những công cụ có mục tiêu" nhắm vào các quan chức và cơ quan cụ thể của Việt Nam bị xác định là có tham gia hoặc chịu trách nhiệm về những vi phạm nhân quyền và tự do tôn giáo, bao gồm cả từ chối visa và phong tỏa tài sản theo Đạo luật Magnitsky Toàn Cầu.

Việt Nam khẳng định họ luôn tôn trọng và đảm bảo quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo và nói rằng điều này được thể hiện trong đường lối chính sách của Đảng, pháp luật của Nhà nước và thực tiễn.

**CS luôn coi tôn giáo như
kẻ thù cần phải tiêu diệt
bằng cách biến các giáo
hội thành công cụ ngoan
ngoãn cho đảng và chế độ.**

Chuyên gia Mỹ: Chế độ Trung Quốc của Tập Cận Bình sẽ suy tànThụy My RFI 24-04-2018.....

Trong bài trả lời phỏng vấn báo *Le Figaro* hôm nay 24-04-2018, David Shambaugh, một trong những chuyên gia Mỹ giỏi nhất về Trung Quốc, tỏ ra lo ngại về việc đảng Cộng sản toàn quyền không chế xã hội, đồng thời cảnh báo về nguy cơ xảy ra chiến tranh với Đài Loan.

Ông David Shambaugh, giáo sư khoa học chính trị ở George Washington University là tác giả của nhiều cuốn sách về Trung Quốc. Năm 2015, ông đã gây tranh cãi khi cho đăng một bài báo trên *Wall Street Journal*, dự báo sự suy tàn của chế độ CS Trung Quốc.

Nay Tập Cận Bình đã nắm trọn quyền lực chính trị chưa từng thấy, với nhiệm kỳ trọn đời qua việc sửa đổi Hiến pháp hồi tháng Ba. Tân hoàng đế đó nay thách thức Donald Trump, giương móng vuốt đe dọa châu Á. Từ Washington, giáo sư Shambaugh phân tích cho đặc phái viên *Le Figaro* về sự đảo lộn nhanh chóng đã gây bất ngờ cho nhiều chuyên gia.

Ông có ngạc nhiên về sự tập trung quyền lực vào tay Tập Cận Bình ?

Tôi ngạc nhiên về việc tập trung hóa và cá nhân hóa quyền lực. Tập Cận Bình đã đưa Trung Quốc quay lại với chế độ chúa tể thời Mao Trạch Đông. Quá trình định chế hóa dần dần mà chúng ta đã chứng kiến trong những thập niên gần đây đã bị một con người duy nhất xóa bỏ. Ông Tập lập ra nhiều ủy ban mà ông là lãnh đạo, phải báo cáo trực tiếp cho ông. Tư tưởng Tập Cận Bình thì được ghi vào Hiến pháp. Thật là đáng sợ !

Ông ta có thể tiến xa hơn không ?

Việc sùng bái cá nhân lãnh tụ, vốn đã nặng nề, sẽ còn đi xa hơn nữa. Tập đã trở thành "người cầm lái vĩ đại", người lãnh đạo dân tộc, nhưng vẫn chưa được thần thánh hóa như Mao. Trái với thời kỳ Cách mạng Văn hóa, vẫn còn có các định chế, nhưng bị Tập thống trị.

Có thể giải thích như thế nào về việc nắm trọn quyền lực như vậy ?

Tập Cận Bình tìm tòi trong mô hình xô-viết. Ông ta có tầm nhìn, biết sẽ đi đến đâu, và muốn rằng bộ máy cũng tuân theo răm rắp. Ông coi Đảng như là quân đội. Tập không tin vào sự đa dạng, nhưng vào sự tập trung hóa để đạt được mục tiêu. Ông ta muốn đưa Trung Quốc đi theo kiểu mẫu Liên Xô thập niên 50 và 60, khi cha của ông là Tập Trọng Huân (Xi Zhongsun, phó thủ tướng bị Mao thanh trừng năm 1962) còn nắm quyền.

Ông Tập muốn đi đến đâu, và mục tiêu của ông là gì ?

Tập Cận Bình rất tự tin vào bản thân và về Trung Quốc. Ông nghiên cứu kỹ tình hình quốc tế, và nhìn thấy cơ hội mang tính chiến lược. Tập theo dân tộc chủ nghĩa. Trong kỳ họp Quốc hội mùa thu vừa rồi, ông tuyên bố rằng Trung Quốc là một cường quốc và cần phải được thế giới tôn trọng. Tập Cận Bình thúc đẩy một chính sách đối ngoại mang tính bành trướng, bằng chứng là chính sách Con đường Tơ lụa mới, với việc tăng cường quân sự và nâng tầm nền kinh tế.

Ông có nghĩ là Tập Cận Bình sẽ ra tay đối với Đài Loan ?

Nguy cơ là khá cao. Tập Cận Bình muốn đẩy Đài Loan vào cái thế phải đầu hàng. Ông ta vận dụng các biện pháp trừng phạt kinh tế, hạn chế đầu tư, du lịch, đồng thời siết chặt gọng kềm ngoại giao đối với đảo quốc này.

Hoa Kỳ sẽ làm gì ?

John Bolton, tân cố vấn an ninh của tổng thống Donald Trump là một người bạn của Đài Loan. Tôi dự đoán rằng ông ấy sẽ thách thức Trung Quốc. Ông Bolton có khả năng dấn lên các lần ranh đỏ mà Bắc Kinh vạch ra - chủ yếu là đe dọa sẽ hành động nếu các chiến hạm Mỹ thăm Đài Loan, hoặc hợp tác quân sự. John Bolton sẽ cho Tập Cận Bình thấy là ông ta đã làm to.

Quý vị cứ theo dõi hồ sơ này đi, trong tương lai sẽ bùng nổ đó !

Còn Biển Đông, một bất đồng khác với Washington thì sao ?

Trung Quốc đã xây dựng được các đảo nhân tạo tại Biển Đông, và sẽ không thối lui. Cuộc chơi đã kết thúc. Tuy nhiên tính biến động của hồ sơ Đài Loan chưa được đánh giá đúng mức. Tôi rất quan ngại.

Ông phân tích như thế nào về chuyến viếng thăm Bắc Kinh của Kim Jong Un, theo lời mời của Tập Cận Bình ?

Trung Quốc lo cho lợi ích của bản thân mình, không muốn bị gạt ra ngoài lề tiến trình. Tuy nhiên Tập Cận Bình và Kim Jong Un không phải là một «cặp đôi» hạnh phúc.

Ông có cho rằng chiến tranh thương mại giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ sẽ xảy ra ? Ai sẽ thiệt hại nhiều hơn ?

Bắc Kinh sẽ trả đũa, nhưng tôi không tin rằng sẽ leo thang. Trung Quốc sẽ bị thiệt hại hơn Hoa Kỳ, vì rất cần xuất khẩu được hàng hóa để duy trì tăng trưởng. Một cuộc xung đột sẽ làm yếu đi khả năng nâng cấp nền kinh tế của Trung Quốc, do chính quyền bị buộc phải dùng ngân sách để hỗ trợ cho việc làm và tăng trưởng để bù đắp lại các thị trường bị mất, thay vì nhăm vào chất lượng.

Tôi không cho rằng các tập đoàn đa quốc gia Mỹ sẽ bị ảnh hưởng nhiều. Tình hình của các công ty ngoại quốc tại Trung Quốc đã xấu rồi, khó thể tệ hại hơn nữa. Thị trường Trung Quốc là một giấc mơ từ một thế kỷ qua, và vẫn sẽ là một giấc mơ ! Nhưng một cuộc xung đột sẽ không dẫn đến việc nền kinh tế Trung Quốc bị sụp đổ, vì dựa trên những cơ sở vững chắc. Bắc Kinh có thể bù đắp được những thiệt hại nội bộ, và nếu cần thiết thì đóng cửa với thế giới.

Hồi năm 2015, ông dự báo rằng chế độ Trung Quốc sẽ suy sụp. Ông đã lầm lẫn chăng ?

Từ ngữ được dùng làm tit là «*crack up*» (sụp đổ), là chọn lựa của các biên tập viên *Wall Street Journal*. Tôi chưa bao giờ dự báo chế độ Trung Quốc sẽ «*sụp đổ*», nhưng là sự «*suy tàn*» chậm chạp

của nó, và giờ đây tôi vẫn nhân mạnh như thế. Hệ thống ấy sẽ không sụp đổ, nhưng TQc không mạnh như người ta vẫn tưởng.

Tôi rất ấn tượng trước nghịch lý: giữa sự tự tin của Tập Cận Bình trong đối ngoại, và sự hoang tưởng của ông ta trong đối nội – mà ông xử sự theo cách phòng ngự. Ông Tập bị ám ảnh bởi sự sụp đổ của Liên Xô cũ. Ông ta gây áp lực lên chế độ, với các vụ thanh trừng và chiến dịch chống tham nhũng, gây rất nhiều bất bình. Chúng ta không nghe thấy những tiếng nói phản biện, nhưng những tiếng nói này thực sự hiện diện. Tôi dự đoán Trung Quốc sẽ suy tàn trong mười, hoặc hai mươi năm nữa.

Hai mươi năm tới, Tập Cận Bình vẫn còn đó ?

Vâng, có lẽ thế.

Người ta đã chứng kiến việc đàn áp tàn bạo tất cả những tiếng nói đối lập. Xã hội Trung Quốc còn chấp nhận tình trạng này bao lâu nữa ?

Đó là một câu hỏi quan trọng. Trung Quốc là một xã hội chất chứa đầy xung đột, bất bình đẳng tột độ và những thách thức dân số quan trọng, trong đó có tình trạng lão hóa. Tôi cảm thấy một xã hội không thể chấp nhận sống vĩnh viễn trong một Nhà nước toàn trị. Người Trung Quốc chẳng phải là ngu. Họ sẽ rời khỏi đất nước. Sự tính toán của Đảng là phải dựa dẫm vào chủ nghĩa dân tộc.

43 năm sau 30-4, đất nước hiện ra sao

++++Bùi Tín 17-04-2018++++

Hơn lúc nào hết mỗi người Việt hãy nhìn thẳng vào những sự thật hiển nhiên. Càng là bộ máy lãnh đạo đảng lại càng phải nhìn nhận chính xác chân thật.

Đây là câu hỏi rất quan trọng, mỗi công dân có trách nhiệm, từ quan chức đến phó thường dân, cần chung sức góp ý để đạt đồng thuận chung nhằm đưa đất nước khỏi bế tắc và lạc hậu hiển nhiên hiện nay.

Không ai có trách nhiệm có thể cho rằng từ sau 30-4 gọi là ngày «Giải phóng miền Nam, thống nhất Tổ quốc», đất nước ta đã phát triển mạnh mẽ, toàn dân đã được hưởng trọn vẹn độc lập, tự do dân chủ, nhân quyền, bình đẳng, hạnh phúc.

Điều cay đắng nhất là nền độc lập dân tộc giành được từ tay phát xít Nhật và thực dân Pháp, với hàng triệu con em người Việt của các bên bị hy sinh đã bị ban lãnh đạo Cộng sản thay thế bằng chế độ «Bắc thuộc mới» qua cuộc mật đàm Thành Đô tháng 9-1990. Từ đó đến nay đất nước bị gặm nhấm có hệ thống, từ đất liền, vùng biển, hải đảo; người Trung Quốc hầu như tự do nhập vào biên giới, mang Nhân dân tệ hình Mao cùng mọi thứ hàng hóa, hàng giả, hàng dỏm, hàng cấm, hàng độc hại tràn ngập đất nước ta. Chúng có mặt khắp nơi, trồng rừng quy mô lớn; khai thác nhiệt điện, thủy điện, các mỏ quặng bô-xít phân đạm, tàn phá môi trường ven biển, lập phố xá, cửa hàng cửa hiệu như ở quê hương chúng.

Không ít trong số ấy là tội phạm lưu manh bắt lương đe dọa an ninh nhân dân ta. Bộ sậu lãnh đạo Việt Nam phải ngậm bồ hòn làm ngọt, coi bọn xâm lược lão xược hung hãn phương Bắc như bạn thân quý nhất, như ông chủ đáng kính sợ nhất. Nền độc lập dân tộc bị mất dần mòn là nguy cơ lớn nhất, là mối ô nhục lớn nhất của người Việt hiện nay, không một ai có thể cho qua.

Trong khi lãnh đạo đảng Cộng sản trở nên hèn với giặc ác với dân, đàn áp không chút ngần ngại các chiến sĩ yêu nước kiên cường bắt

khuaat chống bành trướng như Trần Huỳnh Duy Thức, Nguyễn Văn Đài, Ng. Ngọc Như Quỳnh... thì Đảng cũng đồng thời biến chất, càng chinh đồn lại càng đồ đồn, trở nên một kiểu mafia tội ác, tham nhũng tràn lan, đua nhau tàn phá chia chác mọi nguồn tài sản quốc gia, ăn cắp của nước của dân không chừa một thứ gì, từ nhà đất, ruộng vườn, rừng cây, lập nên những biệt thự, biệt phủ xa hoa giá trị hàng chục tỷ.

Theo đà suy thoái của đảng, bộ máy Nhà Nước trở thành bộ máy tội ác, các công ty, tổng công ty quốc doanh, các hệ thống ngân hàng bị tước đoạt, phá sản hàng loạt, với hàng chục vụ đại án, hàng trăm tên bị cáo bị điều tra xét xử, trong đó có cả ủy viên BCT, ủy viên TƯ, bí thư thành ủy, tỉnh ủy, hàng loạt thiếu tướng, trung tướng, thượng tướng chống tội phạm tự chuyển biến thành tội phạm với các bản án biên thủ cực lớn hàng nghìn tỷ đồng.

Trong mấy chục năm suy thoái và tha hóa của Đảng và Nhà nước, xã hội cũng bị ruồng nát theo. Lực lượng an ninh lẽ ra là lá chắn bảo vệ dân, là thanh bảo kiếm trừng trị bọn gian ác lại trở thành thế lực đàn áp dân, đánh đập dân như gây thương tật cho cô Đoàn Trang, gây nên hàng 30 người chết trong đồn công an trong năm qua.

Công an là bọn kiêu binh nêu gương xấu mọi nơi. Công an có ngân sách thuê bọn du côn mất dạy theo dõi từng bước các chiến sĩ dân chủ không cho ra khỏi nhà, đi họp, đi biểu tình, khen thưởng chúng nếu chúng ra tay đàn áp. Cứ mỗi lần lập công ở Hà Nội, Sài gòn, Đà Nẵng chúng được thưởng 500.000 đồng, ở các quận huyện mỗi tên được 300.000 đồng. Đến nay sự chinh đồn toàn ngành CA đã quá ư chậm trễ.

Trong khi đó nền giáo dục bệ rạc, mất phương hướng, chạy theo mua bán bằng cấp, thầy cô giáo bắt học trò quỳ, phụ huynh học sinh là đảng viên xông vào nhà trường chửi bới cô giáo bắt quỳ đến mức gần sẩy thai!

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

Đạo đức học đường lao dốc khi sinh viên học sinh chửi bới đâm chém cô giáo. Đạo đức gia đình thê thảm khi vợ chồng giết nhau, ông hiếp dâm cháu. Y đức không còn lương tâm khi bộ y tế buông lỏng quản lý thuốc men cho hàng chục 2, 3 người bệnh chung một giường.

Trên đây là bức tranh bi đát toàn cảnh đất nước ta 43 năm sau ngày “lịch sử 30-4”. Thành tích vĩ đại hay thất bại nặng nề?

Theo thống kê của Liên Hiệp Quốc, VN hiện nay vẫn còn lạc hậu về nhiều mặt, tự do ngôn luận, tự do báo chí đứng thứ 175 trên 186 nước. Tự do tôn giáo ở trong số 60 nước bị mất tự do nặng nề nhất. Thu nhập bất công còn rất xa mới được như các nước Bắc Âu, nơi hầu như không có nạn tham nhũng.

Không gì nhục bằng người Việt Nam có tỷ lệ phạm pháp cao nhất Đông Nam Á, ăn cắp vặt nhiều nhất ở các siêu thị Nhật Bản, Malaysia, Thái Lan, hộ chiếu ngoại giao Việt Nam bị kém giá trị nhất.

Về thu nhập bình quân đầu người, Việt Nam còn cách xa Thái Lan và Indonesia, phải 8 năm mới ngang Thái Lan, phải 12 năm mới ngang Indonesia hiện nay.

Nghĩ mà đau, nghĩ mà buồn, đất nước mình kỳ quá phải không anh? Bài thơ cô giáo Trần Thị Lam xoáy sâu vào tâm lòng quần đau của mỗi công dân. Nhà thơ Bùi Minh Quốc cũng rất đau đớn khi “quay mặt phía nào cũng phải kìm cơn mưa, cả một thời đều cang đã lên ngôi”.

Tất cả mọi nguyên nhân đều từ do đảng mà ra?

Nguyên nhân của những nguyên nhân là đường lối chính trị sai lầm tận gốc; Là chủ nghĩa Mác-Lê đã bốc mùi, là chế độ toàn trị độc đảng theo luật rừng xanh, vô pháp, vô đạo, vô luân, là sự giả dối che giấu sự thật, lừa mỵ nhân dân, nói một đằng làm một nẻo.

Nếu Bộ chính trị hãy còn có lương tâm và đạo đức, nhân dịp này, hãy mở một cuộc hội nghị dân tộc, lắng nghe những người bất đồng chính kiến trong các tổ chức xã hội dân sự trong và ngoài nước góp ý, phê bình, kiến nghị, đấu trí,

đấu lòng yêu nước, thương dân lại để tìm ra con đường chính trị và các chính sách kinh tế, tài chính, văn hóa, quốc phòng, đối ngoại cho đất nước mình, cho nhân dân mình.

Cuộc họp dân tộc này sẽ quan trọng hơn cuộc họp TU7, càng quan trọng hơn một phiên họp QH, nó sẽ là đôi đũa thần tạo nên cuộc hòa giải hòa hợp dân tộc tối cần thiết, mở đường cho kỷ nguyên tự do dân chủ của dân tộc ta gắn bó với thời đại mới từ trong năm 2018 này.

Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ - VOA

Tản mạn quanh chuyện ĐẠI THẮNG hay QUỐC HẬN —Hà Sĩ Phu 30-04-2018—

1/ Đại thắng hay quốc hận?

Trong sự kiện 30-4-1975 của chiến trường Việt Nam, miền Bắc thắng miền Nam nên miền Bắc gọi đó là **đại thắng**, miền Nam thua và gọi đó là **quốc hận**. Nếu thoát ra khỏi nhãn quan của mỗi bên, chỉ lấy lợi ích và tương lai của cả đất nước, của toàn dân làm trọng thì xin hỏi biến cố kết thúc cuộc chiến như tháng Tư năm 1975 ấy là điều tốt hay xấu, có lợi hay có hại, đáng mừng hay đáng tiếc đây?

Có thể viện dẫn một chân lý chung đã thành kinh điển “*Chiến tranh, nhất là nội chiến thì dù bên nào thắng, nhân dân cũng là kẻ thua*”, nhưng cũng phải nói thêm: **khi bên thắng là Cộng sản (CS) thì sự “thua” của nhân dân có phần đậm hơn!** Bởi CS thắng thì đưa cả nước vào quỹ đạo CS là quỹ đạo của một chủ thuyết có tính chất *dân túy* (Populismus), ve vãn người dân bằng những ảo tưởng đến mức độ ngớ ngẩn về mặt khoa học, nhưng lại có sức lôi cuốn, kích động, cực đoan nên tàn phá xã hội đến mức tan hoang. Giương cao búa liềm Công Nông nhưng Công Nông thời CS khổ hơn bao giờ hết. Riêng VN thì con đường CS còn dẫn đến một đại họa bao trùm hết thảy là nạn Bắc thuộc mới, trở lại mối họa truyền kiếp với nước không lồ Bắc phương. Một “**đại thắng**” của chuyên chính CS toàn trị lại trở thành một “**quốc hận**” đối với quốc gia, với nghĩa như một điều đáng ân

hận, điều không may, điều đáng tiếc cho đất nước, bởi khi CS nắm quyền toàn trị, nó cản trở một cách mãnh liệt con đường *Dân chủ pháp trị* là con đường văn minh chung của nhân loại ngày nay.

2/ Những tấm gương của thế giới chứng minh điều gì?

Có 3 nước cùng bị chia đôi, một nửa thành CS một nửa vẫn là chế độ dân chủ pháp trị của thế giới văn minh, đó là nước Đức, Việt Nam và Triều Tiên. Lịch sử đã bày ra 3 tình huống khác nhau: Ở Đức chủ nghĩa CS sụp đổ, phần Tây Đức dân chủ

làm chủ hoàn toàn đất nước thì có sự bao dung, hài hòa, tiếp tục là một quốc gia cường thịnh và dân chủ bậc nhất châu Âu.

Triều Tiên thì CS phía Bắc lúc đầu ngoan cố, hiếu chiến nhưng không thể khuất phục nổi nửa phía Nam nên dần dần được chính sách “Ánh dương” nhân đạo của Nam Hàn cảm hóa, nay đang có triển vọng hai miền bắt tay nhau thì hứa hẹn một quốc gia phát triển và hùng mạnh. Còn ở Việt Nam thì máu hiệu thắng của CS kết hợp với viện trợ của “kẻ thù truyền kiếp” Trung Cộng nên đã chiếm trọn miền Nam, đưa cả nước vào quỹ đạo CS thì đang tụt hậu khủng khiếp như ta đang thấy, kém thua bè bạn xung quanh hàng thế kỷ, có nguy cơ mất luôn cả độc lập! (xin không mô tả ra ở đây vì mọi việc đã phơi bày hàng ngày trên khắp các phương tiện truyền thông).

Đối chiếu tình hình 3 nước ấy rõ ràng bật ra quy luật: **ở đâu mà Dân chủ pháp trị đứng vững (Hàn quốc) hoặc hoàn toàn làm chủ (Đức) thì ở đó tình hình sáng sủa, trái lại ở đâu CS thắng thế bao trùm thì ở đó xã hội phân ly, kinh tế bất ổn, văn hóa suy đồi và tương lai mất nốt cả độc lập, đó là VN.** Dích danh thủ phạm đã hiện ra rõ mồn một chứ còn gì nữa, đó là chủ nghĩa CS, chủ nghĩa mà trí tuệ hiện đại của toàn châu Âu đã tổng kết thành nghị quyết 1481, đã chỉ rõ CNCS chẳng qua là một ngộ nhận

nhất thời, một đại họa nhất thời của nhân loại, phải được loại trừ.

Tình hình đã rõ như thế, nhận thức tiên tiến của con người đã rành mạch như thế mà những người cầm quyền ở VN vẫn cứ nhất mực “kiên trì” cái chủ nghĩa phản động, phản tiến hóa ấy (mặc dù chính người đứng đầu ĐCSVN cũng phải công nhận một thế kỷ nữa cũng chưa rõ chân dung cái chủ nghĩa ấy sẽ có diện mạo thế nào). Biết rõ một chủ thuyết chỉ là tà thuyết nhưng không bỏ được vì không được bỏ! *Mà quyền chọn con đường đi cho đất nước mình mới là Dân quyền và Nhân quyền cơ bản nhất, nó quyết định mọi thứ quyền cụ thể khác. Khi cái quyền cơ bản nhất ấy đã bị áp đặt thì xin đừng khoe các quyền khác làm gì!*

3/ Những lực cản chính

Xin điểm vài nguyên nhân chính khiến cho tà thuyết chính trị Mác-Lê vẫn cứ chễm chệ trên đầu nhân dân ta:

- Chế độ chính trị Mác-Lê gây tác hại cho nhân dân và đất nước nhưng trái lại, nó đem đặc quyền đặc lợi như vua chúa cho ***đám người cầm quyền*** nên ***họ quyết giữ chế độ*** và trị tội rất nặng công dân nào muốn phê phán chế độ.

- Chủ nghĩa bành trướng Trung Cộng hiện nay chỉ có thể biến VN thành chư hầu theo kiểu “tằm ăn dâu” nếu VN cũng là chế độ CS, trong đó ĐCS nắm quyền tuyệt đối. Vì thế ***Trung Cộng quyết giữ cho VN phải ở chế độ CS*** để thực hiện cho xong dã tâm xâm lược. Lực cản này còn ác liệt hơn lực bảo thủ của bản thân ĐCSVN.

- Dân thì vô cảm, hầu như không quan tâm đến chính trị, trừ những nơi dân cần phải đứng lên để giữ lấy đất đai ruộng vườn đang bị cướp. Sự vô cảm của dân có những nguồn gốc khác nhau:

+ hoặc do lối sống thực dụng của xã hội tiêu thụ, chỉ biết vui thú với những hưởng thụ cá nhân và gia đình mình, không quan tâm gì đến số phận chung.

+ hoặc vốn đã có lý tưởng, có ý thức chính trị nhưng sau thời gian thấy bị lừa dối, phản bội nên nay đã chán ngấy tất cả.

+ hoặc nếu quan tâm đến chính trị là bị chính quyền gây khó, làm khổ ngay, nên phải tránh để được sống yên.

+ hoặc cũng muốn góp phần cải biến xã hội nhưng chẳng thấy có “ngọn cờ” nào hiệu quả đáng để tin tưởng mà tham gia v.v...

Dân là những người thụ động, buộc phải thích nghi để sống còn nên không thể trách dân mà phải giúp cho dân thoát khỏi tình trạng lảng tránh, thờ ơ ấy. Đó là nhiệm vụ khó khăn đặt lên vai các nhà Dân chủ và các tổ chức Xã hội dân sự, mà hiện nay còn rất tàn mạn chưa tìm được cách hoạt động chính thức trong một xã hội CS toàn trị, mà về dân chủ thậm chí còn thua cả thời Pháp thuộc.

4/ Một vài căn bệnh về tâm lý

+ Bệnh hiếu thắng Cộng sản: bệnh hiếu thắng vốn có từ lâu nhưng từ khi lan truyền chủ nghĩa CS, nó xúi giục con người phải chiến thắng mọi thứ kẻ thù để giành chiến thắng thì hiếu thắng thành bệnh nặng. Đánh thắng cả “2 đế quốc to” là oai hùng lắm, nên khi đất nước tạm chia đôi lập tức phải tìm cách vũ trang để đánh thắng miền Nam cho kỳ được. Sau 1975 Mỹ sẵn sàng viện trợ thì không thêm nhận viện trợ, bảo VN chiến thắng thì Mỹ phải bồi thường chiến tranh mới đúng tư cách... Nhưng hiện nay đến lúc phải chiến đấu để chiến thắng âm mưu bành trướng của Tàu thì ý chí chiến thắng ở đâu chẳng thấy, cho nên sự hiếu thắng chỉ là hiếu thắng kiểu CS.

Ông cha mình biết chiến thắng quân ngoại xâm nhưng cũng phê phán thứ hiếu thắng vô bổ: *“Chưa đánh được người thì mặt đỏ như vang, chứ đánh được người thì mặt vàng như nghệ!”* Có những thứ chiến thắng mang lại tai họa ngay cho kẻ thắng. Đại thắng để chiếm miền Nam đúng là thứ hiếu thắng CS, nên cuộc Đại thắng trở thành Quốc hận đối với đất nước

(Xin nói thêm: Nếu đã coi ngày 30-4-1975 là ngày Quốc hận, CS làm chủ miền Nam, thì đó chỉ là *Tiểu Quốc hận!* *Đại Quốc hận* phải là ngày 19-8 và 2-9-1945, ngày đó đánh dấu cả giang sơn VN bắt đầu

nhuộm đỏ, từ đó sinh ra mọi thứ “hận” về sau).

+ Sinh dùng bạo lực, tương dùng lực với người khác là biểu thị sức mạnh. Nhưng cổ nhân đã dạy ***“Thắng nhân giả lực, tự thắng giả cường”*** (thắng người khác chỉ là thứ lực cơ giới, lực cơ bắp; tự thắng được mình mới là kẻ mạnh). Tự thắng mình để mình tiến bộ lên về trình độ đã là khó, nhưng khó nhất là tự bỏ được những thói rơm, thói hư của mình mới càng khó hơn, mà cái thói hư nhất của CS là bệnh say chiến thắng người khác trong khi tự nuông chiều mình, nuông chiều chế độ của mình vô hạn.

+ Tâm lý thích vọt lên đỉnh. Kê ở dưới đáy thường mơ khát vọng vọt lên đỉnh, vọt lên hàng đầu, vọt lên đón đầu, chứ không thích đứng khoảng giữa mặc dù từ đáy tiến lên hàng giữa đã là chuyện khó khăn. Ví dụ như một thằng học dốt luôn xếp thứ 50/50 ở lớp. Trong giấc mơ nó luôn mơ đứng đầu lớp cho oai chứ không mơ tiến lên vài bậc, xếp thứ 40-45 chẳng hạn. Dễ hiểu tại sao lớp vô sản đầu tiên lại có khẩu hiệu “Trí Phú Địa Hào. Đào tận gốc tróc tận rễ” Chẳng qua vì Trí Phú Địa Hào là 4 cái khát khao nhất của họ, cho nên khi cướp được quyền là họ lao ngay vào cuộc tranh giành để trở thành Trí Phú Địa Hào như bấy lâu khao khát. “Bao nhiêu lợi quyền ắt qua tay mình” chẳng phải đã thành cái cần câu nhử tất cả những kẻ khát khao đó hay sao? Khi có quyền họ biến ngay thành Phú Địa Hào vì 3 thứ đó cướp được dễ dàng. Chỉ có cái Trí thì khó mà cướp ngay được nên thực hiện sau cùng, lắm của nhiều tiền rồi cũng phải mua lấy cái bằng ... Tiến sĩ!

Để kết thúc câu chuyện bàn luận cho vui này, xin đọc lại bài thơ “Bài ca Trí Phú Địa Hào”:

Bốn anh Trí Phú Địa Hào. Chỉ riêng anh Trí lao đao đến giờ. Đảng ta thương Trí ngu ngơ. Cho CÔNG-NÔNG-TRÍ chung cờ liên minh. Trông lên LIÊM-BÚA hai hình. Trí ta vẫn chẳng thấy mình ở đâu. Quay sang tìm Phú, Địa, Hào. Thấy ba bụng phệ ... đã vào... Đảng ta! (HSP 1996)

Boxitvn.net

VIẾT CHO THÁNG TƯ

Song Chi 30-04-2018

Như rất nhiều người Việt Nam nói chung và người miền Nam nói riêng, cứ vào tháng Tư tôi thường có tâm trạng khá nặng nề khi nghĩ lại biến cố lịch sử năm 1975, và vận nước kể từ đó.

Tháng Tư năm nay càng đau hơn khi nhìn thấy cái bắt tay lịch sử của hai nhân vật đứng đầu Bắc Hàn, Nam Hàn, khi thấy một chế độ độc tài phi nhân, bị cả thế giới coi là man rợ hóa ra vẫn còn hơn đảng cộng sản VN mấy cái đầu; đó là biết tự lực xây dựng quân đội, vũ khí hạt nhân cho mạnh để lảng giềng dầu có to xác, hung hăng hiếu chiến cũng không dám bắt nạt và không quyết thống nhất đất nước đến cùng bằng xương máu của nhân dân.

Sau chiến tranh thế giới lần thứ hai, thế giới có 3 quốc gia bị chia đôi là Đông Đức-Tây Đức, Bắc Hàn-Nam Hàn, Bắc Việt-Nam Việt, ngoài ra còn có Đài Loan cũng tự tách mình khỏi Trung Hoa đại lục để thành lập quốc gia riêng. Người Đức thông minh chọn con đường thống nhất đất nước trong hòa bình đã đành, Bắc Hàn và Nam Hàn cũng chỉ chiến tranh dữ dội trong 3 năm (1950-1953), nhờ thế mà Nam Hàn mới có thể phát triển thịnh vượng như ngày hôm nay, và ngày 27-4 vừa qua thì Chủ tịch Kim Jong-un của Bắc Hàn đã chính thức gặp gỡ Tổng thống Nam Hàn Moon Jae-in để đàm phán hòa bình lâu dài (tương lai của bán đảo Triều Tiên như thế nào vẫn còn là câu hỏi để ngỏ, nhưng thế giới có thể thấy rằng cả hai bên đều mong muốn giảm thiểu tối đa nguy cơ chiến tranh). Hay ngay cả Trung Cộng, xúi dân khác đánh nhau, cướp đảo cướp biển của dân khác thì được chứ cũng chưa dùng vũ lực để đánh chiếm Đài Loan vì "người Hoa không đánh người Hoa".

Chỉ có đảng cộng sản Việt Nam là nhất quyết thống nhất đất nước bằng chiến tranh, bằng máu, máu của chính người VN, quyết đánh Mỹ từ khi Mỹ chưa có mặt ở VN và đánh Mỹ khi Mỹ đã đi rồi, đánh đến

cùng kẻ cả khi Hiệp định Hòa bình vừa được ký chưa ráo mực. Tất cả chỉ nhằm giành độc quyền lãnh đạo đất nước mà thôi.

Rốt cuộc sau 43 năm VN bây giờ như thế nào?

Đứng về phía đảng cộng sản, họ đã thắng một cuộc chiến. Để rồi đại bại trong hòa bình.

Có người sẽ bảo sao gọi là thất bại khi mà hai mục đích tối thượng đối với đảng cộng sản họ đã làm được: giành toàn quyền lãnh đạo đất nước bằng mọi giá, và giữ được quyền lãnh đạo đó, cũng bằng mọi giá. Sau 43 năm, họ vẫn giữ được chế độ, và đất nước bây giờ là tài sản riêng của đảng, muốn sử dụng, khai thác, cầm cổ, cho vay... thế nào tùy ý. Hơn 90 triệu nhân dân thì trở thành đàn cừu ngoan ngoãn, muốn bóc lột, trừng phạt thế nào cũng được.

Song, thắng một cuộc chiến để rồi đi ngược lại toàn bộ lý tưởng, lý thuyết, lý luận, mục tiêu chiến đấu ngày xưa cho tới mô hình xây dựng đất nước tương lai mà họ tự vẽ ra trước kia, là thất bại.

Thắng một cuộc chiến, thống nhất được giang sơn nhưng không thống nhất được lòng người, hay nói cách khác, không thu phục được nhân tâm đại đa số nhân dân, ngược lại, thời gian càng lùi xa thì lòng dân càng chia rẽ, oán hận, là thất bại.

Thắng một cuộc chiến nhưng không làm cho đất nước giàu mạnh, người dân có cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc, thậm chí, ngay sau khi cuộc chiến vừa kết thúc chưa bao lâu, người Việt đã ồ ạt bỏ nước ra đi và suốt hơn 40 năm, dòng người ra đi chưa bao giờ dừng lại, là thất bại.

Không những thế, đảng cộng sản đã thực sự trở thành một đảng cầm quyền phản bội. Phản bội lý tưởng, phản bội nhân dân, phản bội đất nước. Làm mất thêm một phần lãnh thổ lãnh hải và để đất nước lún sâu vào vòng lệ thuộc với Trung Cộng.

Đứng về phía người dân VN, dù

ở bên thắng cuộc hay bên thua cuộc, cũng đều đại bại. Nhưng sau 43 năm, chúng ta càng là một dân tộc thất bại vì vẫn để cho một đảng cầm quyền độc tài tham nhũng tiếp tục tồn tại, tàn phá đất nước.

Cái giá máu xương phải trả cho cuộc chiến 20 năm đã quá đắt. Lại càng đắt gấp bội, tính cả vốn lẫn lãi suất, sau 43 năm.

Cả một cuộc chiến tranh dài, máu người Việt từng chảy thành sông, xương phơi thành núi, đất nước tan hoang, mọi giá trị vỡ nát... Bên nào cũng thua, từ người Mỹ, người Việt cho tới đảng cộng sản. Rốt cuộc ai thắng? Trung Cộng. Từ chỗ không một mảnh đất cắm dùi trên biển Đông, khởi đầu là đánh chiếm Hoàng Sa rồi một phần Trường Sa và bây giờ thì toàn bộ khu vực biển Đông này gần như đã trở thành ao nhà của Trung Cộng, với Hoàng Sa, Trường Sa và các đảo nhân tạo trở thành những căn cứ quân sự, hải quân vô cùng vững chắc; đáng nói hơn, Bắc Kinh chưa cần đánh mà từ lâu nay đã có thể khống chế VN từ ngoài khơi cho tới trên bờ, từ Nam chí Bắc cho tới toàn bộ Bộ Chính trị của Hà Nội!

Khóc lên đi hỡi quê hương yêu dấu... (tựa tiếng Việt cuốn tiểu thuyết "Cry, the Beloved Country" của nhà văn Nam Phi Alan Stewart Paton (1903-1988))

RFA songchi's blog

Đất nước đã thống nhất được 43 năm mà ngày 30-4 vẫn tiếp tục được coi là ngày "Quốc Khánh" đối với \ "Bên Thắng Cuộc" và là ngày "Quốc Hận" với "Bên Thua Cuộc" thì con đường để Việt Nam đi đến hòa hợp hòa giải là không dễ trở thành hiện thực. Ngày mà người Việt Nam ở trong nước cũng như ngoài nước có được một tiếng nói chung, một lộ trình chung, một đề án chung để Tổ Quốc Việt Nam hiện diện trong thế giới nhón nháo này ở tư thế ngừng cao đầu, xứng tầm với những gì mà dân tộc lẽ ra phải được khẳng định từ lâu rồi, những gì mà Văn Cao ao ước: "Từ nay người biết yêu người. Từ nay người biết thương người" có lẽ vẫn còn xa vời lắm. Ngày dân tộc Việt Nam trả xong nghiệp báo còn xa. Chúng ta vẫn tiếp tục là những kẻ nhờ chuyến tàu đi về phía DÂN CHỦ.

Trích Nguyễn Thượng Long, Hoài niệm 30-04, phần III.

VÒNG XOÁY SUY VONG CỦA CSVN

.....**Lê Minh Nguyên 21-04-2018**.....

Vấn đề của Việt Nam hiện nay là vấn đề thay đổi hệ thống chính trị, nó không phải là vấn đề hoà cổ hay nhằm vào việc trả thù. Dân tộc Việt Nam cần đoàn kết để giữ gìn độc lập và bảo vệ chủ quyền đất nước.

Để làm được điều này thì cái môi trường xúc tác cho sự đoàn kết để tạo nội lực cần phải sẵn sàng, tức là một hệ thống chính trị đương đại thích hợp, dung thứ được những bất đồng để cùng nhau bảo vệ sự sinh tồn của quốc gia dân tộc.

Trong tất cả các hệ thống chính trị đã lưu hành thì hệ thống dân chủ pháp trị đã chứng tỏ được khả năng đoàn kết dân tộc, xây dựng nội lực và tạo ổn định chính trị thực sự.

Một chính quyền sợ dân thì không phải là một chính quyền ổn định, chính quyền là bạn dân mới mà chính quyền ổn định. Chính quyền do dân chọn ra và nếu người dân không thích thì người dân có khả năng thay đổi được mới là chính quyền ổn định.

Dân chủ như người biết bơi, độc tài như người đứng trên bờ và sợ nước. Nếu đứng mãi trên bờ thì không bao giờ bơi được và cứ cho rằng xuống nước sẽ bị sặc nước, bị chết chìm, dân chủ chỉ gây hỗn loạn và sụp đổ chính trị thì chỉ có được độc tài.

Thực tế là khi tập bơi, ban đầu người ta có thể bị sặc nước, tức có vài bất ổn nhỏ vì thiếu kinh nghiệm và chưa quen, nhưng đó chỉ là chướng ngại giai đoạn và dễ vượt qua được, như Đài Loan, Nam Hàn, Nam Dương... đã kinh qua. Nhưng khi đã biết bơi rồi thì như kinh ngư trên biển cả, vừa ổn định chính trị với chính quyền là bạn dân, vừa mạnh mẽ phát triển được đất nước.

CSVN biết rõ đại nạn của họ là hệ thống chính trị lỗi thời, đầy lỗi hệ thống, do kiến trúc ban đầu chủ ý sao cho thật là cứng ngắc, không cho phép sửa đổi để nhằm bảo vệ cái gene độc tài độc đảng, cho nên họ thật sự lúng túng khi môi trường sống của nhân loại đã đổi thay, hệ thống lỗi thời này chỉ có thể tiếp tục

ù lì để chờ ngày sụp đổ, không thể biến cải qua dân chủ được.

Hệ thống sai, tức vấn đề của mọi v/đ, nguyên nhân của mọi nguyên nhân thì lãnh đạo CSVN không dám đụng đến, coi đó là taboo/cấm kỵ. Để tránh né việc đương đầu với lỗi hệ thống, họ phùng xoè bằng việc chống tham nhũng mà thực chất là thanh toán phe phái và ngăn chặn hiện tượng tự diễn biến tự chuyển hoá từ bên trong và từ bên trên của các đảng viên.

Vấn đề hệ thống là vấn đề nền tảng của độc tài hay dân chủ, nhưng lại là vấn đề ít được quan tâm. Do bản năng xã hội của luật sinh tồn dẫn dắt, người ta thường quan tâm đến quan hệ con người và sự giao thiệp người-người bên trong hệ thống mà ít khi để ý đến cái tai hại của một hệ thống sai lầm đang nhốt họ bên trong. Người ta dễ nhìn ra ông Nguyễn Tấn Dũng tham nhũng nhưng khó nhìn ra hệ thống độc tài độc đảng là sai. Khi hệ thống đã sai thì người tốt muốn tồn tại phải hành xử như người xấu để thích ứng với hệ thống (ở bầu thì tròn, ở ống thì dài), cho nên nếu không ông Dũng thì ông Phúc, ông Bình, ông Quang... cũng tham nhũng thế thôi!

Ca dao VN có câu: *"Tiếc công vun quén cây tùng. Săm soi trên ngọn, gốc sùng không hay"* Câu ca dao này phản ánh nỗ lực "đốt lò" của ông TBT Ng. Phú Trọng, dù cái lò "đã nóng lên rồi" củi tươi cũng phải cháy như ông đã nói, nhưng khi ông càng đốt thì đảng CSVN càng rã rời, ai cũng lo là không biết khi nào đến phiên mình, vì mỗi dây đoàn kết bây giờ thuần túy là quyền lợi và quyền lực, chứ không phải hệ thống giá trị, lý tưởng hay chất keo Mác-Lê gì sặc, cho nên nó tạm thời và hay thay đổi, mai một nếu phe mình yếu thì tới phiên mình bị làm củi đốt ra tro. Tham nhũng thì uỷ viên nào cũng đều tham nhũng, nên thực chất thì ai cũng đều là củi, hệ thống có đầu vào là người và đầu ra là củi. Hệ thống vận hành theo luật rừng xanh, củi mạnh đẩy củi yếu

vào lò. Cái gốc của hệ thống đã bị sùng ăn nhưng ông Trọng thì lo săm soi trên ngọn.

Ngày 10-4-18, ông Trọng chủ trì cuộc họp của Ban Bí thư Trung ương Đảng. Ông nói dư luận trong Đảng đang dấy lên mối lo ngại rằng chống tham nhũng nếu "không cần thận sẽ làm nhụt chí (đảng viên), không ai muốn làm nữa", và ông nói rằng "tư tưởng đó sai... nếu ai thấy cản trở, nhụt chí thì dẹp sang một bên cho người khác làm", có nghĩa là ông tiếp tục đốt lò để loại các đối thủ của ông trong Đảng. Nhưng ngay sau đó ông bày tỏ sự bất lực, than thở về tình trạng "trên nóng dưới lạnh" trên bảo dưới không nghe. Rõ ràng là trong Đảng đang có sự âm thầm liên minh và ngầm chống đối.

Rồi ông Trọng tự thú nhận rằng chống tham nhũng chỉ là cái cớ để nguy trang cho cái mối lo sợ thực sự của ông là hiện tượng tự diễn biến trên thượng tầng kiến trúc của Đảng. Ông nói rằng nội hàm tự diễn biến, tự chuyển hoá về tư tưởng chính trị **chưa được chú ý**, mà mới nặng về đạo đức lối sống, xử lý các sai phạm kinh tế (tức chống tham nhũng); cái **sâu xa** là trung thành tuyệt đối với Đảng, kiên định với chế độ (<http://bit.ly/2veMZvp>). Điều này có nghĩa là ông Trọng thú nhận đảng viên không còn trung thành với Đảng, không còn kiên định với chế độ, tất cả chỉ là vì nôi cơm, nếu thay đổi hệ thống mà nôi cơm vẫn giữ được thì họ sẵn sàng bỏ chiếc thuyền chìm để nhảy qua thuyền nổi.

Mối ưu tư thực sự của ông Trọng là sự sụp đổ của Đảng, nó xảy ra khi đầu não lãnh đạo rã rời, như con trai ông Lê Duẩn là TS Lê Kiến Thành đã báo động cách nay hơn hai tháng (<http://bit.ly/2nkhvgZ>). Ông Trọng biết rõ thượng tầng lãnh đạo đang bị chia rẽ trầm trọng và bị cuốn vào vòng xoáy suy vong. Theo một nguồn tin khả tín từ Hà Nội, chị cho biết ông Trọng lo lắng hiện tượng tự diễn biến đe dọa sụp đổ chế độ hơn cả hiện tượng diễn biến hoà bình của các thế lực thù địch, vì ông dễ bắt dễ nhốt họ hơn các đồng chí tự diễn biến của ông. Những Trần

Huỳnh Duy Thức, Hội Anh Em Dân Chủ, Mẹ Nấm, Trần Thị Nga... ông bắt và kết án trên 10 năm để hơn là bắt và kết án tương tự với các uỷ viên Bộ CT, Trung ương Đảng, hay các cựu quan chức cao cấp, vì bút dây động rừng dẫn đến sụp đổ.

Việc “đốt lò” của ông đang nhắm vào hai thành phố lớn là Đà Nẵng và Sài Gòn. Ở Đà Nẵng ông dùng đầu dây Vũ Nhôm (Phan Văn Anh Vũ) để triệt hạ Trần Đại Quang, Tô Lâm và khoảng 12 tướng trong Bộ Công an. Quang bị ung thư máu, đầu tháng 4-2018 lại đi Nhật trị bệnh, đó là một hình thức rút lui vì lý do sức khoẻ.

Tô Lâm sẽ bị thay thế bởi Bùi Văn Nam, một tướng thứ trưởng công an bảo thủ đáng gờm, trung thành với ông Trọng và có thể trở thành uỷ viên Bộ Chính trị trong năm nay.

Ngày 18-4, nhà riêng hai cựu Chủ tịch UBND TP Đà Nẵng, ông Trần Văn Minh và ông Văn Hữu Chiến bị khám xét, hai ông này đã bị khởi tố hôm 17-4. Cùng ngày, nguyên Phó Tổng cục trưởng TC5 Bộ Công an đã nghỉ hưu, trung tướng Phan Hữu Tuấn và cán bộ công an Nguyễn Hữu Bách bị bắt tạm giam. Các ông Nguyễn Điều, Trần Văn Toán, nguyên Giám đốc và Phó giám đốc Sở Tài nguyên môi trường TP Đà Nẵng, và ông Lê Cảnh Dương, Giám đốc Ban xúc tiến và hỗ trợ đầu tư TP Đà Nẵng đã bị truy tố (<http://bit.ly/2Jd6uXw>).

Ngoài ra trung tướng công an Phan Văn Vĩnh, nguyên Tổng Cục trưởng Tổng cục Cảnh sát, và thiếu tướng công an Nguyễn Thanh Hoá, nguyên cục trưởng Cục Cảnh sát phòng chống tội phạm công nghệ cao C50 bị bắt vào tháng 3 vì liên quan đến một đường giây đánh bạc.

Ở Sài Gòn, ông Trọng đang triệt hạ phe cánh của cựu bí thư Lê Thanh Hải, phe cánh này trong khoảng 15 năm qua đã cấu kết với bà Trương Mỹ Lan (Vạn Thịnh Phát, liên hệ kinh tài với tình báo Hoa Nam) thao túng bất động sản vùng Sài Gòn. Ông Hải đã từng đẩy hàng ngàn gia đình ở Quận 2 thành dân oan, thực hiện qua bàn tay của ông Tất Thành Cang. Em ông Hải là

Lê Tấn Hùng, Tổng giám đốc Tổng Công ty Nông nghiệp Sài Gòn đã bị kỷ luật. Con ông là Lê Trương Hải Hiếu, Chủ tịch UBND Quận 12 cũng vừa bị kỷ luật hôm 17-4 với lý do lãng xẹt là đã có quan hệ tình cảm với một phụ nữ và có con chung, nhưng chậm báo cáo (<http://bit.ly/2vzRUHg>).

Trong hai ngày 11-12-4, Bộ Chính trị CSVN có cuộc họp lấy ý kiến về những đề án sẽ trình lên Hội nghị Trung ương 7 (HNTU7) diễn ra trong tháng 5 (thay vì tháng 4 như dự trù vì ông Trọng chưa sắp xếp được nhân sự), ba nội dung chính là tập trung xây dựng lực lượng cán bộ các cấp, cải cách chính sách bảo hiểm xã hội, và cải cách chính sách tiền lương (<http://bit.ly/2Jbgu38>). Trong hội nghị này, chỉ dấu là ông Đinh Thế Huynh sẽ chính thức bị loại khỏi BCT, ông Trần Đại Quang không tham dự. Theo tin Hà Nội, ông Huynh bị ông Trọng bí mật thu băng cuộc nói chuyện với Đinh La Thăng mà nội dung là ông Thăng hối lộ ông Huynh 500 ngàn đôla để giúp Trịnh Xuân Thanh bỏ trốn, ông Thăng nói với ông Huynh rằng: chuyện này anh Quang (Tr. Đại Quang) đã đồng ý rồi và chỉ còn có anh nữa thôi!

Sau HNTU7, đa phần ông Nguyễn Thiện Nhân sẽ thay ông Quang nắm chức Chủ tịch nước. Ông Nhân ba phải, không có xương sống để thách thức uy quyền ông Trọng cho nên ông Trọng an toàn trong việc ‘de facto’ nhất thể hoá quyền lực Đảng và quyền lực Nhà nước vào tay ông. Bí thư Sài Gòn sẽ là một trong hai người: Võ Văn Thường và Trương Hoà Bình. Ông Bình không mặn mà với vị trí này vì nó làm ông thấp hơn vị trí hiện tại là Phó Thủ tướng Thường trực và dễ bị tai tiếng hơn, trong khi ông ăn đã no, trừ khi ông bị ông Trọng ép phải nhận. Cho nên đa phần ông Võ Văn Thường sẽ là bí thư Sài Gòn.

Vụ ông Út Trọc (Thượng tá Đinh Ngọc Hệ) Chủ tịch HĐQT Công ty Thái Sơn, Phó tổng giám đốc đối ngoại của tổng công ty Thái Sơn thuộc Bộ Quốc phòng bị khởi tố là do ông Trọng muốn triệt Thứ trưởng Bộ Quốc phòng, Thượng

tướng, “Anh Năm” Nguyễn Chí Vịnh, một đồng minh của ông Nguyễn Tấn Dũng. Ông Trọng ưu ái Bộ Quốc phòng vì đa số trong bộ này đang là đồng minh của ông ta, nên bộ QP không bị xáo trộn như Bộ Công an. Đánh Út Trọc để lẻ cái gai “Anh Năm” Nguyễn Chí Vịnh, chứ Vincom của đại tá Tổng cục 2 Bộ QP Phạm Nhật Vượng vẫn mua đất với giá ưu đãi do được ông Trọng chống lưng. Bộ QP không thể vô can trong vụ đất quân đội ở Căn cứ 26 Phan Văn Trị, Gò Vấp mà bộ ưu ái chuyển cho các đại gia. Ông Trọng muốn ôm súng lớn để không chế súng nhỏ của công an (<http://bit.ly/2Jal9SZ>).

Bên trong cái hệ thống đầy lỗi của độc tài độc đảng là một sự chằng chịt các gong kèm kiểm soát chống lật đổ, ví dụ như các tư lệnh quân khu muốn điều binh phải có từ 5 đến 7 chữ ký, tùy theo bên trong hay bên ngoài quân khu. Bộ CA bị nghi ngờ, ông Trọng ngồi vào đảng uỷ để vô hiệu hoá quyền lực của bộ trưởng Tô Lâm, dùng vụ án Vũ Nhôm để loại đối thủ, cải tổ tước bớt quyền hành và đưa người của ông ta lên để nắm bộ này. Dù vậy, khi lòng trung thành của đảng viên khg còn nữa thì những sự kiểm soát chống lật đổ sẽ chẳng có giá trị gì.

Trong tiến trình đàn áp hiện tượng tự diễn biến trong đảng CS VN qua chiêu bài chống tham nhũng, ông Trọng đã tạo ra quá nhiều kẻ thù. Những kẻ thù này đang âm thầm liên kết lại và sẵn sàng nổi tung cho vỡ đảng để thoát cảnh củi lửa đốt lò. Ông càng đốt lò, vòng xoáy suy vong càng tăng tốc.

Sự sụp đổ của một chế độ đã già cỗi và đang suy tàn đến từ hai yếu tố: lòng dân muốn thoát ra khỏi hệ thống kèm kẹp sưu cao thuế nặng như hiện nay, và thượng tầng lãnh đạo bị chia rẽ không thể nào hàn gắn được như các phe phái trong Đảng đang đốt lò làm thịt lẫn nhau.

Những người đang tranh đấu cho dân chủ tự do, dù bị CSVN đã đàn áp, nhưng niềm tin và hy vọng cho một tương lai xán lạn cho dân tộc đang dang tay chào đón họ trong khúc hát khải hoàn.

danlambaovn.blogspot.com

"Mỹ Ngụy" hồi đó hay "Hán Ngụy" bây giờ !

.....**LS. Stephen B. Young 30-05-2016**.....

Ai thống trị Việt Nam ngày nay?

Có một tổ chức hiện nay cai trị Việt Nam từ Lạng Sơn đến Cà Mau như là vua chúa phong kiến ở Tàu hay ở Âu châu thời Trung cổ. Một bộ máy võ trang tập trung các quyền hành lớn trong tay; không được dân bầu lên, và dân tuyệt đối không có quyền kiểm soát hay phê bình.

Tổ chức này mang tên là **"Đảng Cộng sản Việt Nam"**.

Nhưng, thực sự, tổ chức này có phải là một đảng đúng nghĩa của một đảng hay không?

Đáng lẽ ra một đảng chánh trị phải có một chánh nghĩa, một sức mạnh do một lý tưởng, một nền tảng triết lý hay lý thuyết, một khuynh hướng thể hiện nguyện vọng của đảng viên để hành động nhằm phục vụ đất nước và dân tộc của mình.

Vì vậy, nếu cái gọi là đảng CS mà không phải là một đảng đúng nghĩa, thì bộ máy đó là cái gì?

Một tập thể những người có chung một chí hướng tôn thờ người ngoài, một công ty làm ăn, một tổ chức mafia khai thác thị trường đất nước của họ chẳng?

Như vậy chúng ta có vài tiêu chuẩn để đánh giá cái gọi là đảng Cộng sản bây giờ, đó là một đảng phái hay chỉ là một bọn làm ăn thiếu lương thiện?

Tôi đồng ý đã có thời gian cái gọi là đảng Cộng sản ngày nay có những hoạt động như là đảng phái đúng nghĩa. Nhưng những hoạt động ấy tốt xấu, hay dở, có lợi hay có hại cho đất nước Việt Nam là chuyện khác.

Tôi nói đó là một "thứ đảng phái" vì lúc ấy đảng Cộng sản theo ý thức hệ Mác-Lê, vận dụng chủ thuyết Mác-Lê làm cách mạng võ trang cướp chánh quyền Thực dân.

Tiếp theo, đảng Cộng sản phát động cuộc cách mạng xã hội, tiến hành giai cấp đấu tranh, đấu tố địa chủ, ám sát công chức, trí thức, lãnh đạo tôn giáo, tịch thu tài sản của người giàu có để sau cùng đưa giới lao động, những tên du thủ du thực, lên cầm quyền và khi vào Bộ Chánh trị, lại lãnh đạo đất nước, dân tộc.

Hành động của đảng Cộng sản lúc đó có mục đích thi hành "chính nghĩa xã hội chủ nghĩa" theo ý hệ Mác-Lê.

Nhưng từ lâu lắm rồi, cái gọi là đảng Cộng sản không còn giống như trước đó nữa. Nó đã hoàn toàn biến chất để trở thành một cái gì khác hẳn. Tức nó không phải Cộng sản, không mang nội dung Mác-Lê, không chủ

trương giai cấp đấu tranh để tiến lên xã hội công bằng, người không bóc lột người, như kinh điển Mác-Lê dạy người Cộng sản.

Cách đây vài năm, ông Đặng Quốc Bảo, khoa giáo trung ương, trong một báo cáo phổ biến hạn chế cho đảng viên cao cấp, nói rằng "hiện tại đảng Cộng sản không còn chính nghĩa chút nào vì thuyết Mác-Lê lỗi thời và cũng không đúng, không khoa học". Theo ông Bảo, thì đảng Cộng sản không nên áp dụng thuyết ấy nữa. Hai ông Mác và Lê đã nghĩ sai về vũ trụ, về trời đất, về đời sống nhân loại. Vậy người thông minh phải vứt bỏ chủ thuyết Mác-Lê.

Nếu ông Bảo đánh giá lý thuyết Mác-Lê đúng, thì đảng Cộng sản không có một chính nghĩa nào để vẫn khẳng định tiếp tục đưa Việt Nam đi theo con đường của Mác-Lê.

Vậy đảng Cộng sản là cái gì?

Chỉ là một tập hợp những người đầy tham vọng và quyền lực. Họ không khác gì một thứ giặc cướp đối với nhân dân.

Ông Bảo nói thêm rằng "tổ chức anh chị em cán bộ phải giữ quyền cai trị Việt Nam vài năm nữa, vì nếu không có một lực lượng mạnh giữ ổn định chính trị xã hội, thì nước sẽ loạn và dân sẽ khổ".

Lấy sự ổn định làm chính nghĩa của mình không có ý nghĩa tốt đẹp vì hoàn toàn thiếu thuyết phục.

Chính nghĩa ổn định, nhiều người bình thường có thể nói và thi hành. Cần gì phải có cái gọi là đảng Cộng sản với 3 triệu đảng viên, với vai trò lãnh đạo toàn diện đất nước và xã hội ?

Quân đội làm được. Phật giáo làm được. Việt quốc làm được. Ai cũng hy vọng làm được. Cái gọi là đảng Cộng sản không thể tự cho là chỉ có họ mới làm được.

Theo tuyên truyền của đảng Cộng sản, trong quá khứ, họ có công đức lớn để đứng trên và trước mọi người khác. Tức họ cho rằng họ có vai trò lịch sử. Có đúng như vậy không?

Để trả lời, giờ đây, Bộ Chính trị hãy tổ chức gọi hồn các đồng chí của họ đã chết, chết vì hi sinh hay chết oan vì đảng cũng được, để hỏi công việc đảng làm. Rồi, có lẽ họ nên gọi hồn để hỏi cái gọi là đảng Cộng sản thật sự có công đức với dân tộc Việt Nam hay không?

Rồi, họ có thể gọi hồn để hỏi đảng Cộng sản tại sao ngày nay vẫn nói đi theo Mác-Lê, mà trên thực tế không

thấy xã hội Việt Nam chuyển biến theo mô hình "chính nghĩa Mác-Lê" một chút nào nữa. Vậy thì cái đảng này nên tự giải tán, và có mang tội với đất nước, với dân tộc không?

Chúng tôi cũng có thể gọi hồn như Bộ Chính trị. Chúng tôi có thể gọi hồn các vị cũng nằm xuống, vì nhiều lý do khác nhau, hỏi họ về công đức của cái gọi là đảng Cộng sản.

Thí dụ, hỏi Đức Huỳnh Giáo Chủ của Phật Giáo Hòa Hảo, hỏi ông Trương Tử Anh, đảng trưởng Đại Việt Quốc Dân Đảng, ông Lý Đông A, Thư ký trưởng đảng Duy Dân, các nhân sĩ yêu nước Ngô Đình Khôi, Nguyễn Văn Bông, Tạ Thu Thâu, Nguyễn An Ninh, Hồ Văn Ngà, Phan Văn Hùm, Nguyễn Văn Sâm... và những người dân Huế chết hồi Tết Mậu Thân, vân vân, cho đến 1, 2 triệu người Việt Nam bình thường khác, chết trên biển cả, trong rừng sâu, trong các trại tù rải rác khắp cả nước.

Gọi hồn tất cả những người này về và lắng tai nghe họ nói số phận của dân tộc Việt Nam từ khi đảng Cộng sản vận dụng "chính nghĩa Mác-Lê" để cướp lấy quyền lãnh đạo đất nước và giữ độc tôn cho đảng.

Xin trả lời: Công đức ở đâu?

Bằng chứng thứ hai cho thấy cái gọi là đảng Cộng sản là một đảng thì đảng ấy có hành động cụ thể như thế nào? Ngoài sự hiểu biết, sự suy nghĩ, sự tính toán của con người, các hành động của người đó phải cho chúng ta thấy rõ, một cách minh bạch, để kết luận người đó tốt hay xấu, giỏi hay dở, đạo đức hay gian ác, cần tồn tại hay nên vứt đi thôi ?

Cái gọi là đảng Cộng sản đó, cách đây 8 năm, đã tự động hiến dâng đất đai của tổ tiên để lại cho Bắc Triều mới. Và cả biển nữa! Tại sao?

Để đáp ứng sự đòi hỏi của Bắc Triều mới? Phải.

Ở điểm này, chúng ta hãy nhìn rõ.

Cái gọi là đảng Cộng sản đó vì nhu cầu tồn tại đã dâng đất, dâng biển cho Bắc Kinh. Đây là nhu cầu sanh tử. Đảng Cộng sản phải làm một việc tội lỗi như vậy chỉ vì đảng lo sợ nhân dân Việt Nam hỏi tội của họ đối với tổ quốc và nhân dân từ trước đến giờ. Mà nhân dân hỏi tội có nghĩa là đảng sẽ bị mất quyền cai trị. Hoặc một vụ Thiên An Môn Việt Nam sẽ xảy ra.

Trước nỗi ám ảnh mất quyền lực, đảng Cộng sản cần sự ủng hộ, sự tiếp tay của Bắc Triều mới, mặc dầu có tổn hại đến quyền lợi tối thượng của Quốc gia.

Như vậy đảng CS ở Hà Nội không thể tự cho là một đảng có chính nghĩa yêu nước được, mà phải bị kết án là

một đảng bán nước mới đúng.

Nếu đảng Cộng sản Hà Nội chuyên tâm phục vụ cho đòi hỏi, tham vọng của Bắc Triều mới, thì Việt Nam tất nhiên phải lâm nguy làm thân nô lệ cho Hán tộc. Nếu chỉ có riêng cái đảng Cộng sản làm nô lệ Hán tộc thì chúng ta hà tất phải tồn tại.

Thực tế ở Việt Nam cho ta thấy công an, tình báo của Việt Nam đều do công an, tình báo Trung Quốc đào tạo và cổ vũ. Nhờ đó mà công an, tình báo Hà Nội mới có đủ bản lĩnh đàn áp những người dân chủ ở Việt Nam, đàn áp dân oan nạn nhân của những vụ đất đai bị đảng Cộng sản tước đoạt, đàn áp những vụ biểu tình chống Trung Quốc xâm chiếm đất đai bằng vũ lực và thô bạo.

Nhìn lại lịch sử Việt Nam thì từ thời Ngô Quyền đến nay, chỉ có vài nhà vua Việt Nam theo Bắc Triều một cách xấu hổ như vậy. Có Nhà Mạc phải xin sự ủng hộ của Hoàng đế phương Bắc để đối phó với Nhà Lê. Có vua Lê Chiêu Thống xin Trung Quốc gọi binh qua Hà Nội để đánh anh em Nhà Tây Sơn. Có vua Gia Long và Minh Mạng lấy ý thức hệ Tống Nho của Nhà Thanh bên Tàu để làm nền tảng đạo lý xây dựng uy quyền cho Nhà Nguyễn.

Nhưng các ông vua này không làm mất đất, mất biển vào tay ngoại bang chỉ vì quyền lợi riêng tư như đảng Cộng sản ngày nay.

Cầu viện thường hay lệ thuộc tư tưởng của kẻ khác, khó tránh khỏi bị dẫn đến mất chánh nghĩa quốc gia. Phải chăng vì thế mà Nhà Mạc đã không thắng Nhà Lê, vua Lê Chiêu Thống thua Quang Trung Nguyễn Huệ. Riêng Nhà Nguyễn vì chọn lựa sai lầm học thuyết lỗi thời mà cứ khăng khăng ôm giữ nên thua người Pháp. Tức một thứ lệ thuộc tư tưởng.

Khi có được chỗ dựa mạnh là Bắc Kinh, cái gọi là đảng Cộng sản sẽ đánh bại được toàn dân Việt Nam chăng? Tức đảng Cộng sản vĩnh viễn đàn áp, bóc lột nhân dân chăng?

Mới đây khi nghe tin Bắc Kinh tổ chức Hoàng Sa và Trường Sa trở thành một đơn vị hành chánh mới trực thuộc tỉnh Hải Nam, lập tức xảy ra nhiều cuộc biểu tình của dân chúng thanh niên, sinh viên ở TP Hồ Chí Minh, ở Hà Nội, chống chánh sách xâm lược của Trung Quốc.

Cái gọi là đảng Cộng sản không dám lên tiếng phản đối kẻ cướp đất, trái lại thô bạo đàn áp dân chúng công khai bày tỏ lòng yêu nước. Khí thế của nhân dân Việt Nam bây giờ làm cho đảng Cộng sản Hà Nội bắt đầu lo sợ. Nếu đảng Cộng sản khôn ngoan thì hãy thấy ở đây, tức ở nhân

dân, mới là chỗ dựa vững chắc hơn thế của Trung Quốc.

Nhưng cái gọi là Đảng Cộng sản nghe theo ai?

Buồn mà nói. Vì nói cho đúng thì phải nói lớn và nói rõ: phe nhóm cai trị Việt Nam hiện nay là một bọn Hán Ngụy.

Tiếc vì chúng tôi biết chắc chắn có nhiều đảng viên của cái gọi là đảng Cộng sản không muốn như vậy. Họ thương dân, yêu nước thật lòng. Nhưng họ lo sợ, có thể vì bất lực, cho sự an nguy của bản thân và gia đình trước những thủ đoạn khéo léo, gian ác, đê hèn của lực lượng Công an, Tình báo đang có mặt khắp nơi rình rập.

Bọn Hán Ngụy thật sự không có nhiều người, nhưng họ có thế mạnh và nhiều tiền bạc. Họ quyết tâm giữ quyền lực cai trị đất nước mãi mãi. Họ sẽ làm cái gì phải làm để không mất địa vị cầm quyền, tức quyền làm ăn, làm giàu của họ.

Lệ thuộc Bắc Kinh, đối với họ, là một giá phải trả, họ chấp nhận trả, để có phương tiện ổn định xã hội chính trị Việt Nam, tức duy trì chế độ độc tài toàn trị. Ổn định là cho quyền lợi của họ.

Đất nước đối với họ chỉ là phương tiện trao đổi.

Trung Quốc có một triết lý bình định thiên hạ từ đời Tần Thủy Hoàng. Ông ấy lấy ý kiến của phái Pháp Gia gồm lý thuyết âm dương, ngũ hành để kiến tạo thái hòa. Làm chính trị như vậy không theo sự giảng dạy của Khổng Mạnh, trái lại, đưa ra chính sách đại đoàn kết, giữ phép nước dưới sự lãnh đạo độc tôn theo một vị hoàng đế. Đó là thuyết của Mặc Dịch.

Cái đạo chính trị này – “hoàng đế chính thuyết” – là lý thuyết xây dựng xã hội không cần nghe ý dân. Đi từ trên xuống, không phải từ dân lên.

Ngày nay là tập trung dân chủ, tức dân chủ xã hội chủ nghĩa và tư tưởng Hồ Chí Minh. Hoàng đế nghe trời, ra lệnh và thiên hạ phải tuân theo. Dân không nghe theo thì sẽ bị phạt, nặng nhẹ tùy theo mức độ của sự phản bội, bất hiếu đối với chế độ.

Một ông Hoàng đế không cần đức, không cần uy tín mà vẫn giữ được ổn định xã hội. Hiếu nghĩa thay thế nhân nghĩa. Cấp trên nói cái gì thì cấp dưới vâng dạ theo răm rắp. Nói vô phép, mất dạy, thì bị phạt, không được phản thưởng.

Đạo làm hoàng đế có mục đích lấy ý trời và qua cơ cấu hành chánh, ép thiên hạ vâng lệnh làm theo ý đó, mặc cho họ muốn hay không.

Trong lịch sử Việt Nam, các Nhà Lý, Trần và Lê không lấy đạo Hoàng

đế của Bắc Triều để trị dân... Nhà Lý và Nhà Trần theo đạo Phật. Nhà Lê cho đến vua Lê Thánh Tông theo quan điểm nhân nghĩa do Nguyễn Trãi viết ra.

Vua Lê Thánh Tông bắt đầu theo chủ nghĩa Bắc Triều, tức lấy Tống Nho bênh vực ngôi vị Hoàng đế một cách mù quáng với đạo hiếu nghĩa cha mẹ, vua chúa.

Đến Nhà Mạc, Chúa Trịnh, thì ảnh hưởng Tống Nho ở cấp quan văn và các đại gia đình quan chức mờ nhạt. Nhà Nguyễn áp dụng Tống Nho và quan điểm hoàng đế, đưa triều đình Huế đi theo gương Nhà Thanh bên Tàu.

Trước đây, cái gọi là đảng Cộng sản chụp mũ những người Việt Nam không Cộng sản mà hợp tác với Mỹ Quốc để giữ độc lập cho miền Nam Việt Nam là “Mỹ Ngụy”

Bây giờ, nhìn về quá khứ thì chúng ta có thể đánh giá ai có công lớn hơn cho Dân tộc Việt Nam: “Mỹ Ngụy” hồi đó hay “Hán Ngụy” bây giờ?

Người Mỹ khi họ giúp các Chính phủ Việt Nam Cộng hòa, khi họ làm cố vấn cho Chính phủ và quân đội quốc gia, họ thật sự muốn gì? Họ khuyến khích người Quốc gia làm gì? Họ đòi hỏi Chính phủ Sài Gòn có chính sách nào?

Nói chung, người Mỹ từ Tổng thống Eisenhower cho đến Tổng thống Nixon, từ Đại sứ Elbridge Durbrow cho đến Đại sứ Ellsworth Bunker, tất cả đều yêu cầu Chính phủ Sài Gòn lo cho dân, áp dụng chế độ hiến trị, tổ chức các cuộc bầu cử từ xã ấp đến trung ương, trong sạch, dân chủ, cải cách ruộng đất, phát triển kinh tế, mở rộng giáo dục theo tôn chỉ “nhân bản, khoa học, khai phóng” ...

Đối với Mỹ thì ý dân là hơn ý trời. Mỹ không bao giờ theo “hoàng đế chính thuyết”.

Như vậy làm “Mỹ Ngụy” là chọn phương pháp lo cho dân, cho quê hương Việt Nam, cho văn hóa, đạo đức dân tộc.

Người Mỹ đến Việt Nam, không ở lại Việt Nam. Và “dân Ngụy” không hiến dâng đất đai, biển cả cho ngoại bang. Hơn nữa, trong lịch sử, người Mỹ không làm thuộc địa, không làm thái thú, chỉ làm bạn đồng minh giai đoạn.

Còn người Việt nào bây giờ làm Hán Ngụy thì phục vụ ai?

Họ có lo sợ số phận Tổ quốc của họ không? Hay chỉ có chung một thứ tập hợp những người cùng chí hướng tôn thờ quyền lợi bản thân mà thôi?

Stephen B. YOUNG

Đô đốc Hoa Kỳ: "Chúng ta đã mất Biển Đông"

.....*Người Việt 23-04-2018*.....

"Chúng ta đã mất Biển Đông," đô đốc Mỹ nói với Quốc hội rằng chỉ có chiến tranh mới đối phó được chuyện Trung Quốc khóa chặt thủy lộ bận rộn nhất thế giới.

Đô đốc Philip S. Davidson, người được đề cử giữ chức tư lệnh lực lượng Mỹ tại Thái Bình Dương, nói ra một thực tế trong cuộc điều trần của Thượng viện hồi tuần qua, báo Observer tường thuật.

Trung Quốc đã hoàn tất việc biến 7 bãi đá ngầm tại Trường Sa mà họ cướp của Việt Nam năm 1988 thành 7 căn cứ quân sự khổng lồ. Những cơ sở trên các đảo nhân tạo này lớn mạnh đủ để hoàn toàn kiểm soát không chế thủy lộ qua Biển Đông. Các cơ sở quân sự, các công sự chiến đấu, các cảng biển và phi trường đã sẵn sàng, giờ đây họ chỉ còn một việc là đưa hạm đội, máy bay chiến đấu tới là xong.

"Khi chiếm đóng, TQ có thể kéo dài ảnh hưởng hàng ngàn dặm về phía Nam và dự phóng sức mạnh sâu tới Châu Đại Dương (tức các quốc gia lớn nhỏ giữa Thái Bình Dương)," Đô đốc Davidson cho hay

Theo ông, Trung Quốc sẽ dùng các căn cứ trên Biển Đông để "thách đố sự hiện diện của lực lượng Mỹ tại khu vực. Lực lượng của họ được điều động tới khu vực các đảo nhân tạo đó cũng đều ăn trộm lực lượng của các nước khác trong khu vực cũng tranh chấp chủ quyền biển đảo với họ. Nói tóm lại, Trung Quốc hiện đã có khả năng kiểm soát thủy lộ Biển Đông trong tất cả mọi tình huống, chỉ thiếu chuyện chiến tranh với Mỹ."

Cuộc điều trần của ông David-son diễn ra chỉ ít ngày sau khi hai chiến hạm và một tàu tiếp vận của Úc trên đường tới thăm viếng VN đã bị một nhóm tàu chiến Trung Quốc quấy rối trên Biển Đông.

CHỈ CÓ CHIẾN TRANH VỚI MỸ MỚI CÓ THỂ NGĂN CẢN TRUNG QUỐC ĐỘC CHIẾM BIỂN ĐÔNG

RFA 2018-04-23

Chỉ có chiến tranh mới có thể ngăn cản được Trung Quốc độc chiếm biển Đông. Đó là phát biểu của Đô đốc Philip S. Davidson, người được đề cử làm Tư lệnh Bộ chỉ huy Thái Bình Dương của Mỹ trước Quốc

hội Mỹ hôm 17-4.

Trong bản viết tay đệ trình lên Ủy ban quân lực Thượng viện Mỹ trước hôm ra điều trần, Đô đốc Davidson cảnh báo về sự gia tăng hiện diện quân sự của Trung Quốc tại vùng nước đang tranh chấp, bao gồm những căn cứ quân sự bí mật trên các đảo. Ông nói rằng đây là một bước tiến của Trung Quốc nhằm hướng tới việc thống trị toàn bộ khu vực Biển Đông, nơi đang có tranh chấp giữa Trung Quốc, Việt Nam, Philippin, Malaysia, Brunei và Đài Loan.

Đô đốc Davidson viết rằng, một khi đã chiếm được Biển Đông, Trung Quốc có thể sẽ vươn dài tầm ảnh hưởng của mình ra hàng ngàn miles về phía nam. Quân đội Trung Quốc có thể sẽ sử dụng những căn cứ ở đây để thách thức sự hiện diện của Mỹ trong khu vực. Các lực lượng được triển khai tới những căn cứ mà Trung Quốc lập nên tại đây có thể là bàn đạp để bẹp một cách dễ dàng các lực lượng quân sự của tất cả các bên tuyên bố chủ quyền ở Biển Đông.

Để nhấn mạnh cho tầm quan trọng của nhận định trong bài viết, Đô đốc Davidson nói TQ hiện đã đủ khả năng kiểm soát Biển Đông trong mọi tình huống và chỉ có chiến tranh với Mỹ mới ngăn cản được điều này.

Trung Quốc hiện đòi chủ quyền đến 90% diện tích biển Đông qua đường đứt khúc 9 đoạn hay còn gọi là Đường Lưỡi bò được nước này vẽ ra trên biển, đòi chủ quyền vùng nước lịch sử.

Từ đầu năm 2014, Trung Quốc đã tiến hành xây lấp các đảo nhân tạo ở khu vực tranh chấp và xây dựng các căn cứ quân sự, triển khai vũ khí ra các đảo này, làm dấy lên lo ngại về việc quân sự hóa khu vực biển Đông của Trung Quốc.

Kể từ đầu tháng 4 tới nay, Trung Quốc đã liên tiếp tổ chức 4 cuộc tập trận trong khu vực.

Hoa Kỳ đã nhiều lần lên tiếng chỉ trích việc Trung Quốc quân sự hóa khu vực Biển Đông.

Hôm 23-3, một tàu khu trục của Mỹ là tàu USS Mustin đã tiếp cận Đá Vành Khăn ở quần đảo Trường Sa do Trung Quốc kiểm soát trong hoạt động thường xuyên của chương trình Tự do Hàng hải (Fo-nops) mà Mỹ vẫn tiến hành ở Biển Đông kể từ năm 2015 trở lại đây.

ĐÔ ĐỐC MỸ: TRUNG QUỐC CÓ KHẢ NĂNG 'THÂM TÓM' BIỂN ĐÔNG

Viễn Đông, 24-04-2018

Một đô đốc được đề cử vào vị trí Tư lệnh Hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ mới nói với các nhà lập pháp nước này rằng Trung Quốc hiện đủ mạnh để có thể "thâm tóm" Biển Đông và chỉ có một cuộc xung đột vũ trang mới có thể ngăn chặn điều này.

Trong tuyên bố bằng văn bản gửi tới Ủy ban Quân vụ Thượng viện Hoa Kỳ nhân buổi điều trần hôm 17-4, Đô đốc Philip Davidson nhận xét rằng việc Trung Quốc mở rộng sự hiện diện quân sự ở vùng biển tranh chấp với nhiều quốc gia, trong đó có Việt Nam, đã tạo cơ hội "thống trị" cho quân đội nước này ở Biển Đông.

Ông Davidson viết rằng TQ "bắt đầu" phát triển các tiền đồn quân sự ở Biển Đông từ tháng 12-2013, và từ đó tới nay, nước này đã "bồi đắp xây đảo nhân tạo", "nơi chứa máy bay" và "các hệ thống phòng thủ".

"Các hành động này trái ngược hoàn toàn với khẳng định của Chủ tịch Tập năm 2015 tại Vườn Hồng [Nhà Trắng] rằng Bắc Kinh không có ý định quân sự hóa Biển Đông. Hiện nay, các căn cứ tiền tiêu này dường như đã hoàn tất. Điều chỉ còn thiếu là việc triển khai lực lượng", ứng cử viên cho vị trí tư lệnh Hạm đội Thái Bình Dương Mỹ nhận xét.

Quan chức hải quân cấp cao này nói thêm rằng "một khi chiếm đóng, Trung Quốc sẽ có thể mở rộng tầm ảnh hưởng hàng nghìn dặm về phía nam cũng như phổ biến sức mạnh sâu vào vùng Châu Đại Dương".

"Quân đội Giải phóng Nhân dân Trung Hoa sẽ có thể sử dụng các căn cứ này để thách thức sự hiện diện của Mỹ ở khu vực và bất kỳ lực lượng nào được triển khai tới các đảo, sẽ dễ dàng lấn át các lực lượng quân sự của các nước cùng tuyên bố chủ quyền ở Biển Đông," Đô đốc Davidson nhận định tiếp.

"Nói một cách ngắn gọn, Trung Quốc giờ có khả năng kiểm soát Biển Đông trong mọi tình huống, trừ khi gây chiến với Mỹ".

Ông Dương Danh Dy, một chuyên gia về quan hệ Việt-Trung, từng nhiều lần nói với VOA Việt Ngữ rằng Bắc Kinh sẽ "không bao giờ từ bỏ tham vọng bành trướng hơn nữa, bá quyền hơn nữa" ở Biển Đông.

Liên quan tới vấn đề an ninh hàng hải, đề cử cho vị trí tư lệnh Hạm đội Thái Bình Dương nói rằng Việt Nam có lẽ muốn "phát triển khả năng của

lực lượng tuần duyên [Việt Nam gọi là Cảnh sát Biển] thông qua việc chuyển giao Excess Defense Articles [các thiết bị mà tuần duyên Mỹ không dùng nữa].

Ông cho rằng Hoa Kỳ “không nên chỉ tập trung vào [giúp đỡ] các thiết bị mà còn nên chú trọng vào sự bền vững, như huấn luyện, cơ sở hạ tầng... để tăng cường năng lực thực sự và củng cố quan hệ”.

Ngoài vấn đề Biển Đông và tăng cường năng lực hàng hải, cái tên Việt Nam còn được ông Davidson nhắc đến liên quan tới các biện pháp trừng phạt về vũ khí mà Mỹ có thể áp đặt lên Nga.

Đạo luật Chống các Đối thủ của Mỹ thông qua trừng phạt (CAATSA) bao gồm các biện pháp đối với các nước có giao dịch đáng kể với ngành tinh báo và quốc phòng của Nga.

Tin cho hay, Moscow là một trong đối tác truyền thống về vũ khí của VN. Hà Nội từng chi hàng tỷ đôla để “tậu” thiết bị quân sự của Nga.

Khi được hỏi là CAATSA ảnh hưởng ra sao tới quan hệ quân sự của Mỹ với VN, Đô đốc Davidson nói rằng “một ưu tiên chính đối với Hoa Kỳ và Hạm đội Thái Bình Dương là tiếp tục phát triển quan hệ đồng minh và đối tác để tất cả mọi quốc gia hưởng lợi từ một môi trường đảm bảo an ninh, ổn định, thịnh vượng và hòa bình cho toàn khu vực”.

Ông nói thêm rằng “hoạt động cũng như sự tham gia của Nga khắp vùng Ấn Độ Dương và Thái Bình Dương tiếp tục tăng nhằm thúc đẩy các quyền lợi chiến lược của họ cũng như gây tổn hại tới các quyền lợi của Mỹ”. Ngoài ra, theo đô đốc này, Moscow cũng “tìm kiếm các cơ hội kinh tế để xuất khẩu năng lượng và vũ khí trong khu vực”.

“CAATSA sẽ gây quan ngại trong mối quan hệ quốc phòng của chúng ta ở khu vực Ấn Độ Dương và Thái Bình Dương với các nước như Ấn Độ, VN và Indonesia. Nếu Hoa Kỳ quyết định trừng phạt các nước đối tác này vì mua thiết bị của Nga, quyết định này sẽ cản trở việc phát triển mối quan hệ đối tác với mỗi nước và khiến các đối tác tăng cường phụ thuộc vào Nga”, ông Davidson nói.

Nếu được chuẩn thuận, Đô đốc Philip Davidson sẽ lên thay Đô đốc Harry Harris sau khi ông này từ nhiệm để trở thành đề cử đại sứ Hoa Kỳ tại Australia. Theo báo chí quốc tế, ông Harris từng nhiều lần lên tiếng về Biển Đông, nhất là liên quan tới quyền tự do hàng hải ở vùng biển này, làm Trung Quốc phật lòng.



CHÍNH PHỦ VIỆT NAM cùng các nhóm lợi ích xẻ thịt tài nguyên quốc gia*Mỹ Lan RFA 16-04-2018*.....

Đỉnh Fansipan từ lâu là đích đến cho những du khách ưa thích sự mạo hiểm, muốn thử sức khám phá và chinh phục ngọn núi vốn được mệnh danh là “nóc nhà Đông Dương”.

Thế nhưng, kể từ khi tập đoàn SunGroup xẻ núi xây dựng và khai thác hệ thống cáp treo đưa du khách đi thẳng từ thị xã Sapa lên tận đỉnh Fansipan vào tháng 02-2016 thì ngọn núi này đã trở thành tài sản kinh doanh riêng của một trong những tập đoàn bất động sản lớn nhất của Việt Nam hiện nay.

Cũng tương tự đối với những bờ biển được cả thế giới công nhận là một trong những bãi biển đẹp nhất hành tinh như Mỹ Khê (Đà Nẵng), Bãi Dài, Bãi Sao (Phú Quốc) hay Cửa Đại (Hội An)... nếu như trước đây người dân có thể tự do đánh bắt hải sản hoặc thoải mái bơi lội trên những bãi biển này thì giờ đây, phần lớn diện tích nói trên đã được dành cho các tập đoàn lớn như VinGroup, FLC, SunGroup, Bim Group khai thác kinh doanh sân golf, resort cao cấp...

Bình luận về điều này, từ Hà Nội, tiến sĩ Nguyễn Quang A cho rằng đây là một hiện trạng hết sức nhức nhối vì người ta đã biến cái công sản vào tay tư nhân.

“*Những tài nguyên thiên nhiên là những tài sản công mà tất cả mọi người đều có thể được hưởng, được tiếp cận. Bây giờ họ bán cho tư nhân và họ quây lại thành tài sản của riêng họ và như vậy là người dân bị từ chối quyền được tiếp cận*”.

Cùng quan điểm trên, nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh cho rằng việc kinh doanh, khai thác những địa điểm nói trên còn phá nát cảnh quan cũng như gây ảnh hưởng nghiêm trọng tới môi trường xung quanh. Nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh cho biết: “*Họ phá nát đi những nơi đó, họ đưa những công trình xây dựng vào làm mất đi cái vẻ hoang sơ của Bà Nà hay Fansipan. Riêng Bà Nà*

ngày trước chưa có cáp treo thì có con đường đi lên nhưng bây giờ, họ chiếm và cấm không cho người dân đi qua con đường đó nữa. Còn đỉnh Fansipan thì cái quan trọng là họ phá hư cảnh quan, cái đỉnh Fansipan bây giờ mà đi lên được đó dễ dàng thì không còn ý nghĩa nữa”

Theo nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh, đã có rất nhiều dự án mà vì lợi ích trước mắt, các chủ đầu tư đã ra sức bào mòn, phá hoại tài nguyên quốc gia bất chấp những hệ quả mà người dân phải gánh chịu. Dự luật đã từng lên án dự án Quần thể công trình du lịch văn hoá dịch vụ cáp treo, vui chơi giải trí, khách sạn Fansipan Sa Pa phá nát sinh cảnh vườn quốc gia Hoàng Liên, chiếm nơi ăn chốn ở của không biết bao nhiêu người dân, hay như dự án Công viên đại dương Hạ Long xâm phạm, san lấp hàng trăm hecta vùng biển thuộc vùng đệm của di sản thiên nhiên thế giới Vịnh Hạ Long. Cũng tương tự SunGroup, tập đoàn FLC bị lên án ngang nhiên xóa sổ rừng phòng hộ ven biển Sầm Sơn để xây dựng sân golf, resort 5 sao, xua đuổi và cấm người dân xung quanh nơi xây resort được cào ngao, đánh cá, cướp đi kế sinh nhai của không biết bao nhiêu gia đình sống nhờ nghề bám biển từ nhiều thế hệ...

Rất nhiều trong số những dự án này ban đầu được dựng lên với danh nghĩa góp phần bảo tồn và phát triển kinh tế du lịch địa phương. Tuy nhiên trên thực tế nhà đầu tư đã chuyển đổi mục đích sử dụng vào các dự án bất động sản nhằm thu những khoản lợi nhuận khổng lồ. Nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh nói tiếp:

“*Ví dụ như khu Hoà Quý, Hoà Xuân ở Đà Nẵng, họ gọi là khu du lịch sinh thái nhưng thực chất nó là khu đô thị sinh thái. Họ đuổi hết dân đi, quy hoạch thành khu đô thị rồi bán nền lại với giá cao trong khi đó đền bù cho người dân với mức giá nông nghiệp rất rẻ, khoảng 15 ngàn đồng/m, còn bây giờ họ bán*

30 THÁNG 4 VÀ CÂU CHUYỆN VỀ ĐẤT

TTVN 20-04-2018

lại với giá từ 50 cho đến cả trăm triệu đồng mỗi mét vuông, thế là lời lắm rồi. Họ lấy hết đất đai, nhà thờ, chùa chiền bao nhiêu đời để làm khu đô thị mới. Người dân sống bằng nghề nông nghiệp bây giờ không biết làm cái gì để sinh sống”

Trước câu hỏi vì sao những vụ việc gây bức xúc và thách thức dư luận như vậy lại không bị phanh phui và xử phạt theo qui định của luật pháp Việt Nam, nhà báo Huỳnh Ngọc Chênh cho rằng đã có âm mưu lợi ích nhóm trong những dự án nói trên: “*Đã có sự lợi ích nhóm và cấu kết với nhau giữa các tập đoàn và chính quyền. Điều đó là chuyện đương nhiên rồi, nếu không có sự cấu kết đó thì doanh nghiệp nó cũng khó làm ăn được, khó mua được những dự án với giá rẻ để sau này bán ra với giá cao. Và khi mà có sự cấu kết đó thì lợi lộc vào tay những quan chức và các tập đoàn còn thiệt hại là thuộc về người dân sống trên mảnh đất đó. Còn thiệt hại đối với xã hội đó là một số những tài nguyên, cảnh quan như biển như rừng thì bị bán mất hết đi*”

Trước hiện tượng kinh doanh chụp giật, bắt cháp những hậu quả có thể gây ra đối với môi trường và phát triển bền vững như vậy của các doanh nghiệp, tiến sĩ Nguyễn Quang A đề xuất người dân bị ảnh hưởng cũng như người dân ở khắp mọi nơi đều phải lên tiếng thì may ra chính quyền và các doanh nghiệp mới có thể hạn chế được việc khai thác cạn kiệt nguồn tài nguyên của đất nước. Ông cũng cho rằng việc một nhà nước được gọi là “của dân, do dân và vì dân” nhưng lại sử dụng tài sản công để phục vụ cho tầng lớp tư bản là một sự cấu kết lợi ích rõ ràng.

10 CÁP TREO TẠI VIỆT NAM

1. Cáp treo Bà Nà (Đà Nẵng).
2. Cáp treo Vinpearl Land (Khánh Hòa).
3. Cáp treo Yên Tử (Quảng Ninh).
4. Cáp treo Chùa Hương (Hà Nội).
5. Cáp treo Đà Lạt (Lâm Đồng).
6. Cáp treo Núi Bà (Tây Ninh).
7. Cáp treo núi Tà Cú (Bình Thuận).
8. Cáp treo Hồ Mây (Vũng Tàu).
9. Cáp treo Fansipan (Lào Cai).
10. Cáp treo Nữ Hoàng (Quảng Nam)

Xáo động về đất đai

Sở dĩ khi nhắc đến ngày 30 tháng 4, ngày mà với người Việt Nam Cộng Hòa ở phía Nam vĩ tuyến 17 là ngày quốc hận, quốc tang thì với người Cộng sản Bắc Việt, đây là ngày chiến thắng, ngày mỹ mãn; nhưng với nhân dân Việt Nam, ngày 30 tháng 4 lại là cột mốc lịch sử đóng vai trò xuất phát điểm cho những xáo động về đất đai mãi đến ngày nay. Và càng ngày, sự xáo động về đất đai, về quyền làm chủ trên mảnh đất của người dân đang ngày càng trở nên báo động.

Nói về mức độ an tâm của người dân về nhà ở, đất ở dưới thời Việt Nam CH, nhà thơ Đỗ Trung Quân chia sẻ: “*Hỏi đó là mọi thứ đều giấy tờ rõ ràng, không ai lo sợ về chỗ ở của mình hết, vì mình có nhà có cửa là nó thuộc quyền sở hữu của mình rồi; về cảm giác hoang mang thì không có đâu tại vì mọi thứ đều có luật pháp hết, đâu có dễ mà như bây giờ. Nếu ai có gia đình, tài sản dù lớn dù nhỏ gì đều hợp pháp, đều có giấy tờ, đều có luật pháp hết. Đơn giản ví dụ như ngày xưa bán nhà này đi nhà khác, tức là bán nhà này rồi đi ở nhà khác, đổi chỗ ở là không bị lo âu là nhà kia có hợp pháp, hợp lệ hay không, có bị treo hay không, không có chuyện đó.*”

Nhà thơ Đỗ Trung Quân chia sẻ thêm rằng thời đó, ông vẫn còn là một thiếu niên, dường như không để ý gì đến chuyện đất đai hay nhà cửa. Nhưng rõ ràng cảm giác an tâm và ổn định từ gia đình có tác động không nhỏ đến tâm hồn ông. Thời đó, ông chưa bao giờ chứng kiến cảnh người ta bị cưỡng chế nhà cửa hay đất đai như bây giờ. Và với 1 thi sĩ, 1 nghệ sĩ, việc chứng kiến đồng loại bị cưỡng chế, bị đẩy ra đường là một vết thương khó tả. Trừ khi anh ngoảnh mặt làm ngơ hoặc đồng lõa với việc kẻ khác bị hất ra đường như một hiện nhiên trong phép toán tư lợi của anh thì việc ấy bình thường, còn một khi anh còn nghĩ đến con người, anh còn biết rung động thì chắc chắn việc đồng loại bị hất ra đường hay việc lãnh thổ quốc gia bị ngoại bang cắt xén, giày xéo không thể làm anh ăn ngon, ngủ yên được.

Có thể nói rằng vấn đề đất đai hiện nay là một vấn đề nhức nhối của xã hội. Bởi quyền sở hữu đất đai từng có trước 30-4-1975 đã bị hồ biến thành quyền sử dụng đất lâu dài. Mà quyền sử dụng chỉ là một trong các thuộc tính của quyền sở hữu gồm: Chiếm dụng, Sử dụng và Định đoạt. Một khi không có quyền sở hữu thì

hai thuộc tính còn lại cũng mất; đây là kẽ hở pháp luật lớn nhất để những tay quan chức địa phương có thể lợi dụng làm càn.

Bởi người dân chỉ có quyền sử dụng lâu dài nhưng bị lấy mất quyền chiếm dụng và định đoạt. Nên mỗi khi có tập đoàn kinh tế hay công ty nào đó muốn chiếm dụng một diện tích đất nào đó mà người dân đã thủ đắc lâu năm, họ chỉ cần làm việc với chính quyền địa phương có tham nhũng để lên dự án có tính xã hội hóa, sau đó mượn tay chính quyền địa phương đó để chiếm dụng trên danh nghĩa thu hồi đền bù. Và người dân cũng không có quyền định đoạt nên giá trị đền bù do chính quyền địa phương định đoạt, áp giá rẻ rúng. Điều này kéo theo hệ lụy oan sai về đất triển miên.

Đòi lại công bằng

Ông Phan Xuân Lương, người đã nỗ lực đấu tranh đòi công bằng về đất đai lâu năm, hiện sống ở Buôn Ma Thuột, Đắk Lắk, chia sẻ: “*Theo tôi thấy tình hình sử dụng đất đai của VN không ổn định được. Mỗi người dân chỉ có giấy quyền sử dụng đất thôi, mặc dù là tùy đất có ghi sử dụng lâu dài nhưng mà điều luật họ ràng buộc lúc nhà nước cần sử dụng đất để làm gì đó theo luật thì người dân phải hiến đất đó cho nhà nước sử dụng. Tất nhiên sự đền bù một mức độ nào đó nó không được thỏa mãn. Quyền sử dụng đất đai thời VNCH trước năm 1975 là quyền sở hữu cá nhân, quyền định đoạt mảnh đất của mình. Như Mỹ chẳng hạn, ví dụ có công trình nào đó thì người ta đền cho chủ sở hữu mảnh đất gấp 4 lần, nhưng nếu họ không chịu thì có thể kiện ra tòa. Ở Việt Nam bây giờ thì khi nhà nước đưa ra rồi làm sao đó 80% người ủng hộ thì 20% còn lại buộc phải theo.*”

Ông Lương chia sẻ thêm: hầu hết những oan sai về đất đai ở Tây Nguyên đều có dính đến chương trình kinh tế mới sau 30-4-1975. Nghĩa là thời đó, những gia đình có nhà cửa ổn định, kinh tế tương đối vững ở đồng bằng đã hưởng ứng lời kêu gọi của nhà nước đi kinh tế mới, khai thác đất hoang ở Tây Nguyên để trồng trọt, tạo ra lương thực.

Các gia đình muốn có được lương thực thì phải phát hoang, tạo ra những nương rẫy rộng lớn trên vùng đất Tây Nguyên để trồng trọt, thu hoạch. Việc khai hoang, trồng trọt và thu hoạch được sự động viên, hỗ trợ từ nhà nước và tất cả quỹ đất khai hoang được mặc định là của các ông

TĂNG THUẾ CÓ CỨU ĐƯỢC CHẾ ĐỘ KHÔNG

—Trung Điền 21-04-2018—

chủ, bà chủ “kinh tế mới”. Nhưng dùng một cái, chính sách Khoản 10, rồi chính sách thu hồi đất diễn ra liên tục, quỹ đất khai hoang của người dân tèo tóp lại còn chưa được 10% so với trước. Bên cạnh đó, có hàng trăm nỗi hoang mang về đất đai đang ngày càng hiện rõ.

Nói về v/d các tập đoàn, cty toa rập với chính quyền địa phương để lấy đất của dân, ông Lương chia sẻ: *“Bây giờ thực tế là cho dù người dân nộp thuế quyền sử dụng đất đai rất cao nhưng không có quyền định đoạt mảnh đất của mình. Thực tế tôi thấy nhiều cái còn rất bất cập, như tôi và nhiều gia đình từ khi vào đây theo chương trình kinh tế mới của nhà nước thì họ phác dọn lên nhưng bây giờ theo một hình thức nào đó mà người ta đang mất dần quyền sử dụng đất, thì càng ngày càng có nhiều người mang đơn thư, biểu ngữ”*

Được và mất

Có thể nói rằng sau cột mốc 30-4-1975, người VN bước vào 1 trang sử mới, trong đó có những điểm được như người miền Nam có thể bắt xe đồ, mua vé máy bay, chạy xe máy hoặc mua vé tàu lửa đi thẳng ra Hà Nội, Lào Cai mà không cần qua một cửa an ninh của chế độ khác, không gặp khó khăn nào. Nhưng, cũng từ sau cột mốc lịch sử này, vấn đề đất đai bị qui vào sở hữu toàn dân đã gây khó khăn không nhỏ cho nhân dân và bên cạnh đó là sự mọc ra ngày càng nhiều các nhóm giới chức địa phương lợi dụng kẽ hở của luật pháp.

Có một điều lạ là đất đai qui vào sở hữu toàn dân dựa trên cơ sở kinh tế tập trung bao cấp, hợp tác xã. Và nền kinh tế đó đã chấm dứt trong lịch sử phát triển kinh tế VN từ năm 1986 của thế kỷ trước, thay vào đó là nền kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Nhưng cái lõi của kinh tế thị trường lại nằm ở quyền tư hữu và quyền định đoạt cá nhân.

Nhưng ở đây, một nền kinh tế thị trường mà ở đó, quyền lớn nhất trong vấn đề tư hữu là quyền sở hữu đất đai vẫn còn là điểm mờ và câu chuyện về đất đai vẫn là câu chuyện của thời kinh tế tập trung bao cấp, hợp tác xã. Có thể nói rằng với đà này, Việt Nam khó mà ổn định về kinh tế, chính trị cũng như xã hội. Bởi vấn đề quản lý nhà nước, tự thân nó đã có mâu thuẫn nội tại và hàm chứa những cái ô gian lận ở cấp quản lý địa phương.

Nghĩa là sau gần 50 năm hai miền Nam-Bắc thống nhất, sự hoang mang trên đất nước hình chữ S này vẫn không hề dừng mà nó chuyển hóa từ hoang mang chiến tranh sang hoang mang chỗ ở. ■■■■■■■■■■

Tình trạng thâm thủng ngân sách từ 8 đến 10 tỷ Mỹ kim mỗi năm kéo dài liên tục trong ba năm từ 2015 đến nay, đã khiến cho lãnh đạo Cộng sản VN đang tất bật cứu nguy.

Theo Tổng cục Thống kê, ngân sách chi tiêu ở vào khoảng non 60 tỷ Mỹ kim, nhưng tổng số thu hàng năm trời sụt từ 50 đến khoảng 52 tỷ Mỹ kim (Mk). Ngân sách phải trả nợ gốc lẫn tiền lãi do vay mượn trong 2 thập niên vừa qua là từ 11 đến 15 tỷ Mỹ kim hàng năm. Khoản nợ tích lũy lớn nhất là trong giai đoạn xây dựng các Tập đoàn kinh tế, Tổng công ty (2005-2010) để tạo ra các “quả bom thếp,” mà phần lớn đã bị phá sản.

Trong khi đó nguồn thu lại bị giảm đáng kể. Thứ nhất là giá dầu thô giảm thê thảm từ 100 Mỹ kim/thùng (2014) xuống chỉ còn 40 Mỹ kim/thùng (2017). Thứ hai là thuế công ty và nhập khẩu giảm do nhu cầu kêu gọi đầu tư ngoại quốc bị cạnh tranh. Thứ ba thị trường bất động sản suy thoái.

Gần đây, nhà cầm quyền CSVN khoe rằng kinh tế đang tăng trưởng ở mức hiếm thấy. Tổng sản lượng nội địa (GDP) đã tăng 6,7% cao nhất trong 10 năm qua. Đặc biệt GDP của quý I/2018 tăng 7,38%. Tuy nhiên con số GDP tăng trưởng này chủ yếu là dựa vào các doanh nghiệp đầu tư nước ngoài (FDI), cụ thể là do tiềm lực của Samsung, Formosa vãn vãn... Ví dụ cty Samsung tại VN đã thu được 58 tỷ Mỹ kim, chiếm ¼ tổng số kim ngạch xuất khẩu của VN trong năm 2017. Theo ước tính thì các cty FDI chiếm từ 20% đến 30% GDP của VN.

Nhưng điều nhứt nhối mà Tiến sĩ Nguyễn Đức Thành, Viện trưởng Viện nghiên cứu kinh tế và chính sách (VEPR) nêu ra rằng: tuy GDP có tăng, nhưng lại không giúp gì nhiều cho việc giải quyết thiếu hụt ngân sách vì các doanh nghiệp FDI thuộc đối tượng được miễn giảm thuế phí. Bao nhiêu gánh nặng thuế phí đều dồn vào phía các doanh nghiệp trong nước và người dân.

Để cứu nguy tình trạng thâm thủng ngân sách và nhất là giảm thiểu chi phí, nhà cầm quyền CSVN đã phải tung ra hàng loạt chính sách cắt giảm chi tiêu và tăng thuế, kể cả việc bán đi một số công ty nhà nước để có tiền trả nợ như trường hợp bán 343 triệu cổ phiếu (chiếm 53, 59% vốn điều lệ) của công ty quốc doanh bia rượu (Sabeco) thu được 4,8 tỷ Mỹ kim vào cuối năm 2017.

Về việc cắt giảm chi phí, nhà cầm quyền CSVN đang cố tình giảm bộ máy chính phủ ở trung ương lẫn địa phương bằng cách sát nhập để cắt bỏ khoảng 90 cơ quan nhà nước và giải quyết việc “thừa” đến 57 ngàn nhân viên trong biên chế. Hiện nay, Việt Nam có khoảng 4 triệu công chức nhưng nhà nước lại phải nuôi thêm 4 triệu người khác vì từng có công đóng góp cho đảng trong quá khứ. Nuôi ăn 8 triệu người là một gánh nặng rất lớn, nhưng lãnh đạo CSVN không thể làm khác hơn, vì cắt bỏ 4 triệu người “có công” sẽ dẫn đến nguy cơ bùng vỡ đảng từ bên trong.

Con đường cuối cùng phải làm của nhà cầm quyền CSVN là giao cho Bộ Tài chính nghiên cứu các biện pháp tăng thuế mà dư luận cho là “vật lòng vệt”.

Từ năm ngoái, Bộ Tài chính cho biết là sẽ đồng loạt tăng 6 loại thuế: Thuế thu nhập cá nhân, thuế đánh trên trị giá gia tăng (VAT), thuế tiêu thụ đặc biệt, thuế thu nhập doanh nghiệp, thuế xuất-nhập khẩu, thuế tài nguyên. Các loại thuế này sẽ áp dụng từ ngày 1 tháng 7 năm nay.

Dư luận chưa qua cơn bàng hoàng về 6 loại thuế sẽ tăng đồng loạt này, Bộ Tài chính đã bồi thêm nhát dao thứ hai vào đầu tháng 2 năm nay về đề nghị tăng thuế bảo vệ môi trường, bằng cách tăng thuế xăng từ 3.000 đồng/lít lên mức trần 4.000 đồng/lít; các loại xăng, dầu khác đều tăng từ 500 đồng tới 1.000 đồng/lít.

Theo dự kiến, Bộ Tài chính sẽ thu vào cho ngân sách nhà nước khoảng 15.684 tỷ đồng/năm, tương

đương với 0,67 tỷ Mỹ kim/năm. Đề nghị này đã bị dư luận phản đối dữ dội, nhiều chuyên gia kinh tế, tài chánh đã lên tiếng chỉ trích rằng Bộ TC đã núp dưới chiêu bài bảo vệ môi trường chỉ để đánh vào nguồn di chuyển của người dân mong bù đắp sự thiếu hụt ngân sách.

Đến giữa tháng 4, Bộ Tài chánh lại tung ra đòn tăng thuế mới. Đánh thuế nhà, đất và xe hơi, du thuyền có giá trị từ 750 triệu hay 1,5 tỷ đồng trở lên.

Đối với nhà ở, Bộ Tài chánh đề xuất hai phương án đánh thuế bắt đầu từ mốc 700 triệu trở lên hoặc nhà ở từ 1 tỷ đồng trở lên với tỷ lệ từ 0,3% đến 0,4%.

Theo tính toán của Bộ Tài chánh, nếu mức thuế tài sản là 0,3% thì dự kiến số tài sản thu về là khoảng 22.700 tỷ đồng đối với nhà ở trên 1 tỷ đồng hoặc là 23.300 tỷ đồng đối với nhà có trị giá trên 700 triệu đồng. Nếu mức thuế là 0,4% thì số thuế dự kiến thu về tương ứng sẽ là khoảng 30.300 tỷ đồng.

Việc đánh thuế nhà nói trên nếu áp dụng có thể mang lại cho nhà nước một ngân sách từ 10 tỷ đến 12 tỷ Mỹ kim. Nhưng theo nhiều nhà chuyên gia nhận định thì đây là chính sách nguy hiểm vì sẽ dẫn đến những rối loạn trong xã hội.

Thứ nhất, việc đánh thuế vào những căn nhà từ 700 triệu đến 1 tỷ đồng, tức là đánh vào nguồn sống của phần lớn những người nghèo tại Việt Nam. Đa số người dân dành dụm cả đời mua được căn nhà, người mua vừa phải nộp tiền sử dụng đất rất lớn, vừa lại phải nộp thuế tài sản là sự bóc lột quá đáng. Ở các nước dân chủ, đất đai thuộc sở hữu tư nhân; không có khoản thu “tiền sử dụng đất” như ở Việt Nam nên việc nộp thuế nhà là đương nhiên. Trong khi tiền sử dụng đất ở Việt Nam chiếm tỷ trọng rất lớn trong giá thành của nhà ở – từ 10% đến 50% tùy loại nhà, nay lại bắt nộp thêm thuế nhà sẽ tạo ra gánh nặng rất lớn cho người mua nhà.

Thứ hai, không chỉ đóng thuế nhà, người dân Việt Nam hiện nay đóng đủ thứ thuế nào là thuế VAT, một sắc thuế ảnh hưởng lên 90 triệu người dân, thuế phân bón, thuế máy

móc, thuế thiết bị chuyên dùng phục vụ nông nghiệp, thuế tàu đánh xa bờ, thuế tiêu thụ đặc biệt nước ngọt, thuế học đường, thuế sửa đường, thuế y tế, thuế nghe loa phông... thậm chí còn nộp cả thuế chăn trâu bò ăn cỏ. Nghĩa là nhà cầm quyền hiện nay tìm mọi cách bắt dân phải nộp tiền dưới bất cứ hình thức nào để nuôi bộ máy nhà nước. Chính vì lý do này mà cứ mỗi lần đảng đưa ra chỉ thị chỉnh đốn bộ máy nhà nước, thì nó lại phình to ra thêm để có lý do... bắt dân đóng thuế.

Việc tăng thuế nói trên đang làm ảnh hưởng trầm trọng đến khu vực doanh nghiệp tư nhân vì sẽ tạo ra gánh nặng thuế phí của các doanh nghiệp. Sản xuất đình đống vì hàng hóa khó bán, sức cạnh tranh suy thoái khiến cho nhiều doanh nghiệp phải ngưng hoạt động. Trong Quý I/2018 có đến 21.115 doanh nghiệp ngưng hoạt động.

Ngân sách thiếu hụt dẫn đến nhiều hệ lụy như trên đã cho thấy là càng tăng thuế sẽ đẩy nhà cầm quyền CSVN vào ngõ cụt. Tiến sĩ Nguyễn Trí Hiếu đã ví von tình hình kinh tế Việt Nam hiện nay chẳng khác nào người lái chiếc xe đi ngược chiều trên cầu Nhật Tân (Hà Nội), tiềm ẩn rất nhiều rủi ro và hệ quả khôn lường.

Người lái xe này chính là ông Nguyễn Phú Trọng đang say mê chiến dịch “đốt lò” để thu tóm quyền lực, bắt cần những ta thán của người dân về tình hình khó khăn kinh tế hiện nay.

CTM Media - Mỹ Châu

THUẾ VÀ PHÍ

FB. Xuân Sơn Võ 18-04-2018

Vụ đề xuất thu thuế nhà ở trị giá trên 700 triệu đồng vấp phải sự phản ứng mạnh mẽ của người dân và dư luận. Nhiều cán bộ nhà nước dưới danh nghĩa tiến sĩ nọ, giáo sư kia lấy việc đánh thuế tài sản ở nước ngoài ra để biện minh cho đề xuất này.

Tuy nhiên, nếu muốn học nước ngoài thì học cho trót, đừng học nửa vời. Người ta thu thuế, mọi chi tiêu từ đồng tiền thuế ấy được công khai, minh bạch, được kiểm soát

chặt chẽ. Mọi động thái mờ ám, xà xẻo, dù chỉ là rất ít, từ bất cứ cấp nào, đều bị bóc trần, phanh phui.

Và, điều quan trọng là những đồng tiền thuế thu từ dân đều quay trở lại phục vụ dân. Ở Úc, ở Canada, ở nhiều nước Bắc Âu, những đồng tiền thuế được dùng để trả tiền chữa bệnh cho người dân. Ở tất cả các nước mà người ta đang lấy ví dụ về việc thu thuế tài sản, đều có chương trình an sinh xã hội dành cho người dân, đặc biệt là người già, không để người già phải phụ thuộc con cái.

Ở tất cả các nước ấy, nếu có ai làm điều gì để cho đồng tiền thuế từ dân bị lãng phí, hay chi tiêu không đúng mục đích, thì ngay như Tổng thống, ở Hàn Quốc chẳng hạn, cũng có thể bị bắt đi tù liền. Chỉ một scandal tham nhũng nho nhỏ là cả một chính phủ có thể đổ sập.

Ở Mỹ, người ta thu thuế, rồi người ta làm đường. Có hàng bao nhiêu đường cao tốc mà người dân không phải trả tiền. Chứ đâu có cái kiểu thu thuế, thu phí bảo trì đường bộ, rồi lại chặn đường bắt buộc người dân phải nộp phí nữa mới cho đi. Cái đó là cướp chứ thuế phí gì.

Ở các nước đó, họ thu thuế, rồi lấy tiền thuế nuôi quân đội, công an, để giữ gìn an ninh, trật tự cho xã hội. Khi có biến, quân đội, công an phải đối phó với khủng bố, xâm lược, thiên tai... Người ta dùng tiền thuế để bảo vệ dân, sơ tán dân đến chỗ an toàn.

Còn ở ta thì sao? Quân đội thì lo làm kinh tế, lo chơi golf, còn đẩy dân ra biển để giữ biển. Công an thì hết buôn ma túy đến bảo kê cờ bạc. Hàng chục ngàn tỉ đồng tiền thuế của dân được dùng để mua một cái xác công ty có trị giá vài trăm tỉ. Chỉ cần đóng cái mộc “tối mật” là chẳng ai kiểm soát được, tha hồ thao túng.

Bộ máy công quyền thì chủ yếu là những nhiều dân. Có việc gì cần đến các cơ quan công quyền mà người dân không phải chi tiền ra thì làm được không, kể cả việc sửa những cái sai mà hệ thống ấy gây ra? Viện KS thì truy tố người không có tội, bỏ qua kẻ chịu trách nhiệm chính. Tòa án thì chạy án từ lớn đến nhỏ, nén bạc đâm toạc công lí.

Sao không học những điều đó, mà chỉ học có mỗi việc thu thuế, để mà vơ vét, để mà quơ quào, chỉ với mục đích lấp đầy túi? Rồi dùng tiền thuế đó để xây tượng đài, xây nghĩa trang cho tầng lớp cầm quyền. Rồi xúm nhau vào đục khoét, tham nhũng, phá nát cái đất nước này.

Đừng có mà ngụy biện./.

CTM Media - Âu Châu

Một báo cáo của WB (Ngân hàng Thế giới) nhấn mạnh Việt Nam nằm trong những quốc gia có tỷ lệ nợ trên GDP tăng nhanh nhất (tăng khoảng 10% trong 5 năm qua), cho dù có thành tích tăng trưởng kinh tế ấn tượng. Nếu xu hướng này vẫn tiếp diễn, Việt Nam sẽ phải đối mặt với những quan ngại về bền vững tài khoá. WB nhận định, áp lực huy động để đảo nợ vẫn

định vay với chính phủ nước ngoài nhưng không thực hiện giải ngân, mà vẫn phải trả khoản phí cam kết cho nhà tài trợ.

Hầu hết các dự án kể trên được thực hiện trước năm 2010, do sử dụng vốn không hiệu quả, gặp khó khăn trong việc trả nợ, phải khoan nợ, cơ cấu lại nợ. Người đứng đầu Chính phủ lúc ấy là Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng và phó thủ tướng đặc trách kinh tế là cựu bộ trưởng Tài chính Nguyễn Sinh Hùng. Người đứng đầu Bộ Chính trị thời gian đó là TBT Nông Đức Mạnh.

Tuy nhiên đến nhiệm kỳ Chính phủ Nguyễn Xuân Phúc dường như vẫn đi lại vết trượt như thời Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Bàn luận quanh vấn đề này, ông Lê Đăng Doanh, cựu viện trưởng Viện Nghiên cứu Quản lý Kinh tế trung ương, nói rằng cần phải thực sự chấm dứt được sự tùy tiện, lòng leo và các sơ hở để gây nên núi nợ công như lâu nay.

“Thực tế, về chính sách thu, khi tăng sắc thuế này, thuế kia, phía Bộ Tài chính thường hay lý giải tăng theo thông lệ quốc tế. Nhưng thông lệ quốc tế về chi thì ít ai nói đến. Các nước quy định về chi hết sức chặt chẽ, chặt chẽ đến mức tàn nhẫn”, ông Doanh nhận định. Do đó, theo ông Doanh, Việt Nam cần phải có tham khảo thông lệ quốc tế về chi ngân sách vì thực tế trong nhiều năm bội chi tăng cao, dẫn đến phải đi vay nợ để chi cho đầu tư phát triển. “Chi thường xuyên lên đến 71%, chi trả nợ bằng 24,5% tổng chi ngân sách. Cộng hai khoản này lại thì chi đầu tư còn rất ít ỏi. Và chi đầu tư hoàn toàn dựa vào khoản vay, có lúc chi thường xuyên cũng phải đi vay. Đây là điều hết sức lo ngại”, ông Doanh cảnh báo.

Những tham vấn của ông Lê Đăng Doanh, theo một số luật sư chuyên trách tư vấn đầu tư ở Sài Gòn, thì Việt Nam chỉ có thể học tập mỗi Trung Quốc; vì trên thế giới ngân sách quốc gia chỉ dùng để quản trị đất nước, chứ không phải dành trích khoản nào để ‘nuôi’ bộ máy hành chính của các đảng phái chính trị như Việt Nam.

Chính phủ đang nợ nước ngoài bao nhiêu tiền ?

.....**Thảo Vy VNTB 30-04-2018**.....

Theo nội dung thể hiện trong Quyết định số 437/QĐ-TTg được Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc ký ban hành ngày 21-4-2018, thì trong năm nay, Chính phủ VN phải trả nợ gốc do Chính phủ vay từ nước ngoài là tương đương với 146.770 tỷ đồng VN; trả nợ trực tiếp của Chính phủ là 256.769 tỷ đồng.

So với năm 2017, thì các con số nợ đều tăng. Năm 2017, nợ gốc phải trả cho nước ngoài của Chính phủ Việt Nam là 144.000 tỷ đồng; Trả nợ trực tiếp của Chính phủ là 242.900 tỷ đồng.

Có hai chỉ tiêu được yêu cầu phải giảm so với năm trước: Hạn mức vay thương mại nước ngoài của các doanh nghiệp, tổ chức tín dụng theo phương thức tự vay tự trả là tối đa là 5.000 triệu USD (năm 2017 là 5.500 triệu USD); Hạn mức vay của chính quyền địa phương tối đa là 21.514 tỷ đồng (năm 2017 là 23.857 tỷ đồng).

Ngân sách Nhà nước mà Chính phủ của Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã chịu thâm thủng trong năm nay cao hơn so với năm ngoái, khi năm 2017 chỉ ‘thủng’ có 172.300 tỷ đồng, thì năm 2018 bội chi lên tới 195.000 tỷ đồng.

Đáng lo là trong kế hoạch tìm kiếm nguồn tiền trả nợ gốc cho nước ngoài, Chính phủ VN buộc phải thực hiện gói vay mới của nước ngoài tương đương với 108.030 tỷ đồng, sau đó bù đắp thêm vào phần xoay xở trong nước để trả phần nợ gốc đến hạn từ nước ngoài là 146.770 tỷ đồng. Nôm na, khoản vay mới vẫn không đủ để giết gấu và vai cho nợ gốc cũ phải trả.

còn lớn với khoảng 50% nợ trong nước của Việt Nam sẽ đáo hạn trong 3 năm tới. Đây sẽ là áp lực rất lớn trong điều kiện các nhà đầu tư tham gia thị trường trái phiếu Chính phủ còn hạn chế như hiện nay.

Từ các con số thể hiện trong Quyết định số 437/QĐ-TTg mà Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc vừa ký ban hành, cho thấy dư địa ngân sách đang ngày càng trở nên mỏng, khiến cho nợ công có thể trở nên mất bền vững ngay cả khi có những cú sốc nhẹ. Nói theo ngôn ngữ tài chính thì nghĩa vụ nợ dự phòng nếu được hiện thực hoá, có thể làm cho Việt Nam càng thêm dễ tổn thương với lộ trình nợ như hiện nay, ngay cả khi cân đối ngân sách cơ bản của Việt Nam vẫn được cân trọng.

Tháng trước, Kiểm toán Nhà nước đã công bố, tính đến 31-12-2016, dư nợ nước ngoài của Chính phủ Việt Nam là 947.494 tỷ đồng, tức khoảng 42.938 triệu USD, tăng so với năm 2015, chiếm 39,8% nợ Chính phủ. Có 60 dự án chuyển thành nợ quá hạn gồm cả gốc, lãi, phí, tương đương với 10.556 tỷ đồng (hơn 479 triệu USD), chiếm 3,3% tổng dư nợ cho vay lại. Trong đó, dự án Vinashin có nợ quá hạn 8.180 tỷ đồng, gồm nợ từ nguồn trái phiếu quốc tế 6.563 tỷ đồng, nợ từ nguồn vay Chính phủ Ba Lan là 1.617 tỷ đồng. Số nợ quá hạn của các dự án còn lại là 2.376 tỷ đồng, trong đó nợ gốc là 1.769 tỷ đồng, lãi và phí 607 tỷ đồng.

Ngoài ra, theo Kiểm toán Nhà nước, có tình trạng dự án không được tính toán kỹ về tiến độ triển khai, dẫn đến dự án được ký hiệp

PHAN VĂN VINH

tướng công an hay đại ca giang hồ

.....Nguyễn Tường Thụy 11-04-2018.....

Chỉ đến khi Phan Văn Vĩnh bị bắt, người ta mới để ý nhiều hơn đến những thành tích phá án của ông. Ông ta đã ghi tên tuổi trong nhiều vụ án lớn như vụ Lê Văn Luyện, Nguyễn Thị Huyền Như, Bàu Kiên, thảm án Bình Phước...

Báo chí ca ngợi ông, gọi đó là những chiến công nhưng ông nói "đây không phải là chiến công mà là hoàn thành trách nhiệm". Lời nói khiêm tốn đó làm cho người ta nể nang ông hơn, cho dù đó là sự "khiêm tốn" của một kẻ cao ngạo.

Nhưng đọc đến bài viết "Cựu Trung tướng Phan Văn Vĩnh và những giai thoại phá án cực kỳ thông minh" (VTCnews), tôi thấy hải hùng về những mưu mẹo phá án của ông ta. Bài viết chỉ kể ra vài vụ trong số rất nhiều giai thoại "đếm không hết" về Phan Văn Vĩnh.

Để điều tra về vụ mất 1 tấn thóc giống của hợp tác xã, ông ta cho đốt đồng rơm nhà nghi phạm, lấy cơ chạy tài sản (là tang vật) ra khỏi nhà sợ đám cháy lan sang. Trong một vụ khác, ông ta bắt cóc nghi phạm bỏ vào túi vải rút dây lại, vác nghi phạm vắt ngang đường ray xe lửa cho tàu kẹp, nhét đá vào túi nghi phạm giả làm lựu đạn. Khủng bố tới mức ấy, gì mà nghi phạm chẳng khai.

Luật sư Lê Công Định ngạc nhiên: "Những 'nghiep vụ' vừa phạm pháp nghiêm trọng, vừa xem thường nhân mạng như thế chẳng những không bị nghiêm cấm, mà người sử dụng chúng còn được khen là 'phá án thông minh' và thăng cấp đến Trung tướng, Tổng cục trưởng Tổng cục Cảnh sát".

Bài viết còn tiết lộ thêm thói quen xài luật rừng trong vụ diệt băng cướp tiệm vàng. Trong vụ này, Phan Văn Vĩnh chủ trương chỉ bắt một tên, còn lại để chúng trốn chạy, đề phòng đường cùng, chúng sẽ chống trả liều lĩnh. Đây là một cách tính toán khôn ngoan, nhưng để chúng trốn chạy rồi "bắt nguội sau" thì lại rõ thêm chất xã hội đen khi phá án của ông ta.

(Về vụ này, một bài viết với lý lẽ khá thuyết phục trên facebook cho rằng thực chất là vụ giang hồ Thái Bình đến "nói chuyện" phải trái với chủ tiệm vàng do không giữ lời hứa chứ không phải là cướp tiệm vàng. Bạn đọc quan tâm có thể xem tại đây)

Sợ thật. Chắc không chỉ mình Vĩnh có "biện pháp nghiệp vụ" ấy mà

hắn còn có rất nhiều vụ được phá án theo kiểu này. Vì ông ta làm tổng cục trưởng lại là anh hùng, được đảng trọng dụng, uy thế nghiêng trời, gì mà cấp dưới của ông ta không lấy đó làm tấm gương để noi theo. Hèn chi mà lấm án oan. Hèn chi mà trong giới hoạt động xã hội dân sự, đã xảy ra rất nhiều người bị đánh dọc đường, bị bắt cóc rồi bị đánh đập tơi tả. Tàn bạo nhất là cách hành xử với Mục sư Nguyễn Trung Tôn, người vừa bị kết án 12 năm tù hôm 5-4-2018 vừa rồi. Ngày 27-2-2017, ông bị bắt cóc rồi bị đánh vô cùng dã man, lột hết quần áo và đồ đạc ông mang theo rồi vứt ở một khu rừng hẻo lánh.

Nếu pháp luật nghiêm minh thì những người phá án kiểu Phan Văn Vĩnh phải bị khởi tố trước cả nghi phạm.

Tôi cứ nghĩ Phan Văn Vĩnh là đại ca giang hồ khét tiếng, chứ không phải là tướng công an... nhân dân vì cách điều tra của ông ta rất chất xã hội đen.

Nhưng đọc đến chuyện này thì tôi còn ngạc nhiên hơn. Xin trích:

Có một giai thoại kể rằng, bên lề Hội nghị Công an Toàn quốc năm 1996, báo chí đã vây quanh Trung tá Phan Văn Vĩnh với câu hỏi: nhờ đâu mà chỉ trong một thời gian ngắn giữ chức GĐ CA Nam Định, ông đã khiến giang hồ gần như biệt bóng ở xứ này, trong khi trước đó thành Nam khét tiếng đất dữ, thủ phủ giang hồ Bắc? Phan Văn Vĩnh đã trả lời: "Dễ lắm! Nhậm chức giám đốc xong, tôi hẹn hết 500 thằng đầu gấu giang hồ lại, phát cho mỗi đứa một cái phong bì. Tôi bảo: 'Anh lên giám đốc, an hay nguy đất này giờ là trách nhiệm của anh. Các chú cầm lấy ít tiền, qua bên kia phà Tân Đề, về Thái Bình, Hải Phòng... hay đi đâu đó mà làm ăn, để đây cho anh yên tí. Lỡ có 'móm' thì về, anh lại cho một ít'. Chúng nó quý nên nghe tôi, kéo nhau bỏ đi hết. Vậy là Nam Định yên lành. Nào có bí quyết gì đâu". (Hết trích).

Không hiểu sao, chuyện này cũng được đem ra báo cáo ở hội nghị toàn quốc cho các tỉnh học tập. Đây không thể gọi là dẹp giang hồ mà chỉ là động tác "đánh bùn sang ao", 'vứt rác sang nhà hàng xóm'. Đây tội phạm ở địa phương mình quản lý sang địa phương khác với cách cư xử và lời nói đầy khuyến khích là một kiểu chơi xấu, phi nguyên tắc. Hắn là ngành công an hay bất cứ một ngành quản

lý nào đều phải biết đến nguyên tắc không được vì lợi ích cục bộ mà ảnh hưởng xấu đến lợi ích toàn cục.

Nếu tỉnh nào cũng học tập Vĩnh thì giang hồ chẳng cần cướp bóc gì vẫn có tiền để tiêu xài vì "Lỡ có 'móm' thì về, anh lại cho một ít". Đó là sự dung dưỡng cho tội ác. Cách xưng hô anh anh, chú chú, dùng từ "móm" cũng toát lên chất giang hồ trong con người Phan Văn Vĩnh.

Ấy là chưa nói đến tiền nuôi 500 giang hồ Vĩnh lấy ở đâu ra. Lương của Vĩnh sao đủ bao?

Phải công nhận rằng, Phan Văn Vĩnh là một người can đảm, có bản lĩnh và thông minh nữa. Hành động ông ta trực tiếp quật ngã kẻ giang hồ (không đùn cho cấp dưới) để rồi mang biệt danh "Vĩnh Chột" là một ví dụ về điều đó. Vĩnh không vượt qua cám dỗ của vật chất và danh tiếng trong xã hội đen do chất đại ca đậm đặc trong người nên đã sa vào vòng lao lý.

Tuy nhiên bài viết trên VTCnews gọi đó là những "giai thoại" nên mức độ chân thực không biết như thế nào nhưng nội dung cơ bản chắc có.

"Ranh giới giữa một người anh hùng và một tội phạm gần như chẳng có gì để phân biệt. Thế giới ngầm luôn có từ rất lâu và nó được bảo kê bởi những ông trùm nhưng mang danh là những anh hùng vì bình yên giấc ngủ của nhân dân. Còn bao nhiêu những người anh hùng như vậy?" (Facebooker Nguyễn Tuấn Anh)

Việc tướng Nguyễn Thanh Hóa, rồi tướng Phan Văn Vĩnh không chỉ liên quan đến 2 ông tướng này. Hóa và Vĩnh hẳn phải có những kẻ cấp cao hơn chống lưng. Có thể còn những ông tướng khác, thậm chí cao hơn sẽ bị bắt. Một tổng cục trưởng Tổng cục Cảnh sát phòng chống tội phạm lại bảo kê cho tội phạm trong vụ án đặc biệt nghiêm trọng; một cục trưởng Cục Cảnh sát phòng chống tội phạm sử dụng công nghệ cao lại bảo kê cho tội phạm sử dụng công nghệ cao và những biểu hiện khác còn cho thấy ngành công an - ngành trước hết có chức năng bảo vệ pháp luật lại đứng trên pháp luật, vi phạm pháp luật nhiều nhất. Độ nghiêm trọng tới mức cần cải tổ ngành công an khi nó đã có nhiều dấu hiệu của một băng đảng xã hội đen. Và không chỉ ngành công an, mà còn các ngành kiểm sát, tòa án, giáo dục, y tế..., cả hệ thống chính trị đã mục ruỗng tới mức nhân dân không thể chịu đựng được nữa và chế không còn lý do gì để tồn tại.



<https://tieulun.hopto.org>

Cứu dân không lo Chỉ thương vay khóc mượn

.....Phạm Trần 26-04-2018.....

Thời sự Việt Nam vào thời điểm kỷ niệm 43 năm Cộng sản cai trị cả nước (30-04-1975-30-04-2018) cho thấy Hà Nội đã phải trả giá quá đắt để được an phận nước nhỏ với Trung Hoa. Chén thuốc đắng này còn được lính Tàu tiếp sức bằng các vụ tấn công và cướp của ngư dân Việt Nam hành nghề ở Biển Đông trong hai tháng 3 và 4 năm nay (2018).

Nhưng đảng và nhà nước CSVN lại chưa bao giờ dám phản ứng mạnh với Trung Quốc để bảo vệ mạng sống ngư dân. Ngược lại đã có những người vẫn hành động và viết lời nguyền lặn trong ao tù Cộng sản chủ nghĩa để quên đi chủ quyền biển đảo và trách nhiệm với dân.

Trước hết hãy theo chân các tin từ Việt Nam để biết những khốn khó mới xảy ra cho ngư dân:

- Vụ thứ nhất xảy ra ngày 18-3 khi tàu cá mang số hiệu QNa 90822, do anh Nguyễn Tuấn Sơn (ngụ tại xã Tam Quan, huyện Núi Thành) làm chủ tàu, khi đang hành nghề lưới cào ở tọa độ 16 độ vĩ bắc và 111 độ kinh đông thì bị tàu sắt vỏ sơn màu trắng bao vây. Khoảng 15 phút sau, 1 canô khác chở theo nhóm người mang súng áp sát mạn tàu. Ngay sau đó, nhóm 6 người đã nhảy lên tàu anh Sơn dùng súng không chế ngư dân và có hành động cắt phá lưới cào và lấy đi 2 bình ắc quy.

- Vụ thứ hai ghi lại với 2 tàu cá của tỉnh Quảng Ngãi gây thiệt hại nặng về tài sản. Sự việc xảy ra ngày 22-3, tàu cá QNg 90440 TS và QNg 90045 TS của ngư dân huyện Bình Sơn (tỉnh Quảng Ngãi) khi đang núp gió ở đảo Đá Lồi, thuộc quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam, bị tàu sơn trắng số hiệu 46016 và 45103 tấn công đâm va, gây thiệt hại khoảng 800 triệu đồng

- Vụ thứ ba chẳng may đã đến với tàu QNg 90332 của ngư dân Nguyễn Tấn Ngọt, xã Bình Châu, huyện Bình Sơn, tỉnh Quảng Ngãi cho biết, đầu tháng 4-2018, tàu của ông chở tất cả 6 ngư dân ra khơi đánh bắt, đến sáng 20-4, khi tàu đang đánh bắt ở vùng biển cách đảo Linh Côn (thuộc quần đảo Hoàng Sa) khoảng 7 hải lý về phía Đông Đông Nam thì bất ngờ xuất hiện 2 tàu Trung Quốc màu trắng mang số hiệu 45103 và 46001 cao khoảng 7 m, dài khoảng 50 m rượt đuổi. "Sau nhiều giờ truy đuổi, họ liên tục đâm va, kẹp hai bên khiến mạn tàu bị vỡ. Khi tàu bị chết máy, có 5

người mang súng từ tàu Trung Quốc nhảy lên tàu chúng tôi, dồn tất cả mọi người về mũi tàu yêu cầu ký biên bản, lặn dấu tay. Sau khoảng 1 giờ, họ bỏ đi... Lúc này tàu cá chúng tôi cũng bắt đầu chìm dần".

- Ngoài tàu cá của ông Ngọt bị 2 tàu T. Quốc tông chìm, ngư dân Trần Năm (ở xã Bình Châu) thông qua Icom từ Hoàng Sa điện về cho biết tàu QNg 90046 TS do ông làm chủ kiêm thuyền trưởng cũng bị *tàu nước ngoài* cướp sạch tài sản khi đang hành nghề ở Hoàng Sa ngày 20.4.

Tin từ Việt Nam cũng cho biết: "Xã Bình Châu có trên 400 tàu cá, trong đó có 200 tàu thường xuyên hành nghề trên vùng biển Hoàng Sa, Trường Sa. Từ đầu tháng 3 đến nay đã có 10 phương tiện ở địa phương này bị *tàu nước ngoài* tông va, đập phá, cướp tài sản, làm thiệt hại hàng chục tỉ đồng."

Phản ứng

Ông Nguyễn Thanh Hùng, Chủ tịch Nghiệp đoàn nghề cá xã Bình Châu nói với báo chí là ông "mong muốn Nhà nước có giải pháp để bà con an tâm đánh bắt, vừa nuôi sống gia đình cũng như bảo vệ chủ quyền biển, đảo của Việt Nam." Ông Phạm Anh Tuấn, Phó chủ tịch thường trực T.Ư Hội Nghề cá VN cũng chỉ biết nói: "Trung ương Hội Nghề cá VN phản đối và lên án tất cả hành vi sử dụng bạo lực chèn ép, tấn công ngư dân". (Theo báo Thanh Niên, ngày 22-04-2018)

Ông cũng cho biết Hội Nghề cá VN đã gửi văn bản tới Chính phủ, Bộ Ngoại giao, Bộ NN-PTNT kiến nghị lực lượng kiểm ngư, cảnh sát biển tăng cường các biện pháp bảo vệ ngư dân. Ông nói: "Sau vụ việc tàu cá bị đâm chìm ở Hoàng Sa, chúng tôi tiếp tục kiến nghị lực lượng chức năng phải có phương án, biện pháp bảo vệ ngư dân ngay trong khi họ đang lao động sản xuất trên biển chứ không chỉ là hỗ trợ tìm kiếm cứu nạn khi có tình huống xảy ra".

Bà Phạm Thị Búp, vợ chủ tàu Nguyễn Tấn Ngọt bị nạn hôm 20-4-2018, nghẹn ngào kể với báo chí: "Năm 2015, gia đình bà đóng con tàu hết 1,5 tỉ đồng. Bao nhiêu tiền tích cóp vay mượn dồn hết vào cơ nghiệp làm biển, chưa trả hết nợ thì bị tông chìm. May mắn được bạn tàu cùng làng cứu vớt nhưng gia đình phải đối diện với thảm cảnh trắng tay."

Bài báo viết tiếp: "Đau thương,

mất mát, khiến người phụ nữ làng biển chỉ còn biết thấp nhang khấn vái ông trời. Bà Búp nức nở nói: Ngày đêm cứ chạy ra chạy vào, rồi đốt nhang vái trời đất phù hộ chứ không biết làm sao. Bây giờ gia đình tôi biết làm gì ăn đây? Đi vá lưới cho người ta ngày cũng chỉ có 100.000 làm sao cho cả nhà vừa ăn uống, vừa trả nợ."

Nhà nước ở đâu ?

Tất cả những vụ tàu cá Việt Nam bị lính Tàu đàn áp, đánh đập, bắn phá, thuyền bị đâm chìm, phóng lửa, tài sản bị cướp nếu kể ra thì nhiều vô kể, chỉ tính từ năm 2007 là thời đỉnh điểm của chiến dịch Trung Hoa hoành hành và lấn áp biển đảo Việt Nam.

Nếu phải kể thêm những phản ứng vô vọng của các Hội nghề cá địa phương, Trung ương và của các gia đình nạn nhân thì cũng chất lên thành núi, tương đương như thái độ nhu nhược và bất lực của đảng Cộng sản và nhà nước Việt Nam trước các hành động ngang ngược và dã man của lực lượng Hải giám Trung Hoa đối với ngư dân Việt Nam ở Biển Đông trong nhiều năm qua.

Đáng quan tâm là hai lực lượng Kiểm ngư và Cảnh sát biển của Việt Nam chưa bao giờ dám đương đầu với lính Tàu ở những vùng ngư dân đánh bắt ở Hoàng Sa và Trường Sa. Do đó, mọi yêu cầu của Hội nghề cá, chẳng qua cũng chỉ đổ nước đầu vịt, không đem lại bất cứ kết quả nào.

Vì vậy, sau các vụ ngư dân bị tấn công trong hai tháng 3 và tháng 4 năm nay (2018), nhiều người dân đã không giấu được nổi bất bình và cảm xúc cực độ khi họ phản ánh trên báo Thanh Niên 22-04-2018 như sau:

Người ký tên Hoa Thủy (TP Hồ Chí Minh) viết: "Hỡi hồn thiêng dân tộc! Có nghe tiếng kêu của các ngư dân Việt?! Hãy giúp họ mạnh mẽ hơn nữa để bảo vệ chủ quyền lãnh thổ dân tộc. Hỡi những người Việt có lương tâm, hỡi những người dân thế giới yêu hòa bình và công lý! Hãy chung tay giúp đỡ ngư dân Việt đang bị chèn ép, phá hoại ngay chính ngư trường truyền thống của mình."

Thông Trần (Bình Thuận) hỏi: "Bộ ngoại giao sao không lên tiếng?". Một người tên Thuận (Tp Hồ Chí Minh) hỏi: "Cảnh sát biển đâu?"

Cũng có người như Nguyễn Đình Đạt hỏi từ Tp Hồ Chí Minh: "Cảnh sát biển Việt Nam ở đâu?? Mua sắm trang thiết bị hiện đại sao cứ để nó ức hiếp dân hoài vậy? Nghe tức chết và thương cho dân mình quá."

Người ký tên Dân Bình (Hà Nội) cũng thắc mắc: "Ngư dân chúng ta thật dũng cảm, vừa ra khơi kiếm sống vừa góp phần bảo vệ chủ quyền biển

đảo. Nhưng sao không có bóng dáng tàu hải quân, cảnh sát biển ở đó?”

Đến phiên Trần Thu hồi từ Tp Hồ Chí Minh: “Tại sao mình làm ăn trên biển của mình lại bị Trung Quốc nó hại ngư dân chúng ta. Vậy cảnh sát biển đâu, kiểm ngư đâu. Buồn thật.”

Độc giả Đinh Tuấn Minh gửi từ Hà Nội: “Lực lượng chấp pháp Việt Nam nên hiện diện nhiều hơn tại quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa để bảo vệ ngư dân Việt Nam. Không thể để tàu Trung Quốc phá hoại tàu ngư dân chúng ta liên tục kiểu này được.”

Vậy những thắc mắc của dân về hai Lực lượng kiểm ngư và Cảnh sát biển của Việt Nam đã được nhà nước CSVN trả lời ra sao ?

Như từ bao nhiêu năm qua, hai lực lượng này không dám trả lời dân vì mọi quyết định phải đến từ Bộ Quốc phòng và Bộ Chính trị. Chừng nào hai cơ quan “đầu sỏ” này chưa hé răng mở mồm thì mọi cấp phải ngậm miệng như hến. Y hệt như Bộ Ngoại giao đã “im lặng là vàng” trong nhiều năm trước các câu hỏi về ngư dân bị lính Tàu tấn công, cướp của ở Biển Đông.

Như thế thì hỏi làm gì cho phí lời ?

Ngay cả việc hàng năm Trung Quốc ra lệnh cấm đánh bắt ở Biển Đông, như năm nay (2018) trong thời hạn “từ 12 giờ ngày 1-5 đến 12 giờ ngày 16-8 trong biển Đông, vùng biển từ 12 độ vĩ Bắc đến đường giao giới vùng biển Phúc Kiến - Quảng Đông, kể cả vịnh Bắc Bộ và vùng biển thuộc chủ quyền Việt Nam” cũng không có phản ứng tích cực từ phía Việt Nam.

Chỉ thấy có thông tin chiếu lệ: “Hội nghề cá Việt Nam kịch liệt phản đối hành động đơn phương và không có giá trị pháp lý của phía Trung Quốc. Quyết định trên của phía Trung Quốc là vô giá trị”

Cũng nói cho có chuyện phải nói, như người phát ngôn Bộ Ngoại giao Việt Nam Lê Thị Thu Hằng đã tuyên bố với báo chí ngày 24-04-2018: “Việc Trung Quốc gần đây tiến hành một số hoạt động như: tàu “You Lian Tuo 9” tiến hành thi công dưới nước; tổ chức cuộc đua thuyền buồm cúp Ty Nam lần thứ 6 tại khu vực quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam cũng như việc Trung Quốc cho cài đặt các thiết bị tác chiến điện tử mới gây nhiễu sóng trên đá Chữ Thập và đá Vành Khăn thuộc quần đảo Trường Sa của Việt Nam đã xâm phạm nghiêm trọng chủ quyền Việt Nam đối với hai quần đảo này; trái với Thỏa thuận về những nguyên tắc cơ bản chỉ đạo giải quyết vấn đề trên biển giữa Việt Nam và Trung Quốc, tinh thần Tuyên bố về cách Ứng xử của

các bên ở Biển Đông (DOC); gây phức tạp tình hình và không có lợi cho việc duy trì môi trường hòa bình, ổn định và hợp tác ở Biển Đông.”

“Việt Nam đề nghị phía Trung Quốc chấm dứt ngay các hoạt động nói trên, tôn trọng chủ quyền của Việt Nam đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, không có hoạt động gia tăng căng thẳng, làm phức tạp tình hình ở khu vực”.

Đáng chú ý là lời tuyên bố của bà Lê Thị Thu Hằng về các hoạt động phi pháp của Trung Quốc ở Biển Đông, đã được đặt lên tin hàng đầu trong khi bà ta lại không dám hé răng bình luận về vụ tàu cá QNg 90332 của ngư dân Nguyễn Tấn Ngọt, xã Bình Châu, huyện Bình Sơn, tỉnh Quảng Ngãi bị hai tàu Tr.Quốc đâm chìm ngày 20-04-2018 ở Hoàng Sa.

Thương vay khóc mướn

Cũng “rờm rợn” không kém là khi 6 ngư dân của con thuyền bạc mệnh QNg 90332 được tàu bạn cứu đưa về đất liền Quảng Ngãi ngày 23-04-2018 thì cũng đúng ngày này tại Hà Nội, trước tượng đài Lenin đã diễn ra hải kịch thương vay khóc mướn kỷ niệm 148 năm ngày sinh Lãnh tụ CS Vladimir Lenin (22-4-1870 - 22-4-2018).

Báo Nhân Dân, cơ quan ngôn luận của đảng CSVN viết: “Đoàn đại biểu Thành ủy, Hội đồng nhân dân, Ủy ban nhân dân, Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Thành phố Hà Nội, đại diện các cơ quan, ban, ngành, đoàn thể của TP. Hà Nội do đồng chí Hoàng Trung Hải, Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy Hà Nội dẫn đầu, đã đến tượng đài Lê-nin tại Công viên Lê-nin (Hà Nội), đặt hoa tưởng niệm Lê-nin, nhà tư tưởng vĩ đại, nhà chính trị kiệt xuất, người thầy của giai cấp công nhân và nhân dân lao động thế giới.

Trước tượng đài V.I Lê-nin, các đồng chí lãnh đạo Thành phố Hà Nội đã bày tỏ lòng thành kính, tưởng nhớ công lao to lớn của V.I Lê-nin đối với sự nghiệp cách mạng thế giới và nguyện cùng nhau kiên định thực hiện lý tưởng và con đường cách mạng vô sản, Chủ nghĩa Mác Lê-nin, tư tưởng Hồ Chí Minh để xây dựng Thủ đô và đất nước Việt Nam ngày càng giàu đẹp, văn minh và góp phần vào sự nghiệp cách mạng vô sản.” (báo Nhân Dân, ngày 23-04-2018)

Nên biết tượng Lenin đã bị nhân dân Nga phá đổ và chế nhạo ở Mạc Tư Khoa trong cuộc cách mạng nhân dân năm 1991, kết thúc chế độ độc tài khát máu Cộng sản 70 năm ở nước này.

Thế mà ngày nay, đầu Thế kỷ 21, Lenin vẫn được tôn thờ ở Việt Nam bởi những đảng viên Cộng sản giáo

điều, bảo thủ lạc hậu.

Đối với lãnh đạo Việt Nam, những gì Lenin nói và được ông Hồ Chí Minh làm theo cũng đều là khuôn vàng thước ngọc phải bảo vệ và tuân hành. Nhưng, cũng rất ngạc nhiên, không thấy ai lý giải xem liệu hai chứng “tự diễn biến” và “tự chuyển hóa” của hàng ngũ cán bộ đảng viên bây giờ có bắt nguồn từ tư tưởng Lenin không ?

Riêng trong lĩnh vực tham nhũng, căn bệnh trầm kha khi nào cũng “vẫn còn nghiêm trọng” ở Việt Nam có được học thuyết Lenin bày vẽ cho cách phải chống ra sao không ?

Một bài viết trong Tạp chí Tuyên giáo cho thấy điều đó đã được noi theo: “Những chỉ dẫn của Lenin về nguồn gốc, bản chất, tính chất và sự nguy hại của tệ quan liêu, tham nhũng cũng như sự cần thiết phải đấu tranh phòng, chống quan liêu, tham nhũng đã được vận dụng sáng tạo và giải quyết phù hợp với điều kiện của mỗi quốc gia. Ở Việt Nam, trong các nghị quyết của Đảng cũng như trong quá trình chỉ đạo đấu tranh phòng, chống tham nhũng, Đảng ta nhận thức rõ: chủ nghĩa cá nhân và tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí trong một bộ phận cán bộ, công chức diễn ra nghiêm trọng. Tình trạng suy thoái về chính trị tư tưởng, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên gắn với tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí; nhất là, không ít cán bộ lãnh đạo chủ chốt các cấp, các ngành, kể cả cán bộ lãnh đạo cao cấp thiếu gương mẫu trong việc giữ gìn phẩm chất đạo đức, chưa đi đầu trong cuộc đấu tranh chống tham nhũng, lãng phí và thực hành tiết kiệm... đang làm xói mòn lòng tin của nhân dân với Đảng và chế độ.” (Tiền sỹ Nguyễn Thị Hà, Tạp chí Tuyên giáo, 22-04-2018)

Đã tìm ra những nguyên nhân như thế mà tại sao tham nhũng vẫn sống nhằn khắp làng khắp xóm ở VN ?

Liệu đảng có trả lời được không, hay cần phải nghe Tiền sỹ Nguyễn Hoàng Chương phát biểu trên báo Tuổi Trẻ để thấy đảng còn gian nan lắm mới tìm được lối thoát. Ông nói: “Xây nhà cửa tử tế không có gì xấu hổ. Nhưng với cán bộ, lương khoảng 30 triệu đồng/tháng, nhằm tính cũng phải mất 277 năm mới có 100 tỉ. Vậy lấy tiền đâu xây biệt phủ hàng trăm tỉ đồng?” (Tuổi Trẻ Online, 22-04-2018).

Vậy câu nói rất thật này của Tiền sỹ Nguyễn Hoàng Chương có giúp Nhà nước tìm ra nguồn gốc của tham nhũng không, hay các cấp cần phải xếp hàng vái Lenin nhiều năm nữa may ra mới thấy được ánh sáng ở cuối đường hầm ? ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

<https://tieulun.hopto.org>

BÌNH ĐỊNH: DÂN BẮT CON TIN

Đòi thả người vì nghi địa phương khai thác titan gây ô nhiễm

.....Đài Á Châu Tự Do 20-04-2018.....

4 cán bộ địa phương gồm Bí thư, Chủ tịch xã Mỹ Thọ cùng hai cán bộ công an đang bị người dân địa phương bắt giữ làm con tin trong trụ sở xã Mỹ Thọ, huyện Phù Mỹ, tỉnh Bình Định để đòi thả 18 người dân bị bắt trước đó vì phản đối một dự án điện gió tại địa phương. Truyền thông trong nước loan tin này hôm 20-4.

Cũng theo truyền thông trong nước, vụ việc bắt đầu từ ngày 18-4 khi hàng chục người dân xã Mỹ Thọ và Mỹ An tập trung phản đối Tổng công ty cổ phần thương mại và xây dựng Viettracimex lắp đặt cột quan trắc gió phục vụ dự án điện gió. Người dân nghi ngờ chính quyền lấy đây là cớ để cho công ty bên ngoài khai thác quặng titan, chặt phá rừng dương, gây ô nhiễm môi trường. Người dân còn tràn lên quốc lộ một, gây ách tắc giao thông trước khi công an giải tán.

Các video lan truyền trên mạng và do người dân gửi về cho Đài Á Châu Tự Do cho thấy công an có trang bị đã được huy động để đàn áp cuộc phản đối của người dân. Theo truyền thông trong nước, công an sau đó đã bắt giữ 18 người bị cho là quá khích, chống người thi hành công vụ.

Bị kích động từ bên ngoài?

Trong hai ngày 19 và 20-4, hàng trăm người dân xã Mỹ An và Mỹ Thọ tiếp tục đổ ra đường phản đối, và lên Ủy ban nhân dân xã Mỹ Thọ đòi người.

Theo báo Pháp Luật, vào ngày 19-4, tại trụ sở Ủy ban Nhân dân xã Mỹ Thọ, đại diện các ban, ngành tỉnh Bình Định và huyện Phù Mỹ đã có buổi đối thoại với hàng ngàn người dân hai xã về dự án điện gió. Tuy nhiên vẫn có người không tin và tiếp tục phản đối.

Trả lời truyền thông trong nước về dự án điện gió, giới chức chính quyền cho biết dự án không gây ô nhiễm môi trường.

Báo Lao Động hôm 20-4 trích lời ông Nguyễn Văn Dũng, Chủ tịch Ủy ban Nhân dân huyện Phù Mỹ cho biết tình hình an ninh trật tự ở hai xã hiện rất căng thẳng.

Truyền thông trong nước trích lời chính quyền huyện Phù Mỹ nói rằng có nhiều khả năng có tổ chức nào đó đứng sau làn sóng phản ứng quy mô và có 'bài bản' của người dân hai xã.

Đây không phải là lần đầu tiên địa phương bắt giữ con tin là người của chính quyền vì phản đối những quyết định về đất đai của địa phương.

Hồi tháng 4 năm ngoái, người dân xã Đồng Tâm, ngoại thành Hà Nội cũng bắt giữ 38 con tin để phản đối chính quyền xã cho bắt người dân phản đối việc lấy đất nông nghiệp. Sự việc kéo dài suốt hai tuần lễ và các con tin chỉ được thả sau khi Chủ tịch thành phố Hà Nội phải xuống làm việc với người dân và hứa không truy tố người dân Đồng Tâm.

Khai thác tràn lan

Báo Công an thành phố Hồ Chí Minh ngày 19-4 trích lời một người dân địa phương cho biết chính quyền địa phương cho công ty đưa xe vào thi công, lắp đặt cột quan trắc gió mà không báo cho người dân biết. Người dân muốn bảo vệ nguồn nước đầu nguồn và bảo vệ rừng dương. Người này cũng cho biết đã có nhiều doanh nghiệp trước kia vào rừng dương khảo sát rồi chặt dương trơ gốc. Người dân lo ngại rừng dương bị đốn ngã sẽ không có gì để chắn cát, gió, gây ảnh hưởng đến cuộc sống của người dân khi trời có bão và gió.

Phóng viên báo Công An thành phố cũng cho biết họ đã chứng kiến nhiều diện tích rừng dương tại hai xã đã bị chặt phá, bị đốt để tạo thành đường đi và mặt bằng. Các phóng viên báo này cho biết khu rừng bị chặt nằm sâu bên trong và rất khó tiếp cận nếu không có người dân dẫn đường, vì bất cứ ai lạ vào khu vực này đều bị cấm.

Tuy nhiên ông Nguyễn Văn Dũng, Chủ tịch huyện Phù Mỹ nói với báo này rằng chưa có thông tin về dự án nào làm tại rừng dương và ông sẽ kiểm tra lại thông tin.

Tỉnh Bình Định là nơi có nhiều quặng titan, với ước tính trữ lượng khoảng 2,5 triệu tấn, tập trung chủ yếu ở hai huyện Phù Mỹ và Phù Cát.

Titan là một loại kim loại nhẹ được dùng nhiều trong công nghiệp hàng không và quốc phòng.

Báo Tuổi Trẻ hồi năm 2014 có bài viết về nạn khai thác tràn lan titan ở Bình Định gây ô nhiễm môi trường. Theo báo này, nhiều năm qua, Bình Định đã trở nên vô cùng hấp dẫn đối với các doanh nghiệp và các nhà đầu tư, và điều này đã khiến Bình Định trở thành điểm nóng của nạn khai thác titan ồ ạt khiến môi trường bị tàn phá, nguồn nước ngầm cạn kiệt, bệnh tật do ô nhiễm gieo rắc chết chóc khắp các làng quê ven biển. Báo Tuổi Trẻ cũng cho biết chỉ sau hơn một năm các doanh nghiệp vào khai thác, hàng

trăm hecta rừng dương phòng hộ ven biển có tuổi đời từ 50 đến 60 năm đã bị triệt hạ hoàn toàn.

Theo báo Tuổi Trẻ tính đến năm 2014, đã có hơn 30 doanh nghiệp được cấp giấy phép khai thác titan với sản lượng đăng ký lên tới 650 tấn quặng/năm, chủ yếu ở hai huyện Phù Mỹ và Phù Cát.

Truyền thông trong nước hồi tháng 6 năm ngoái cho biết đã có một người dân ở xã Mỹ An, huyện Phù Mỹ bị nhóm thanh niên lạ mặt tấn công vì bà tham gia ngăn cản doanh nghiệp khai thác titan tại địa phương.

BÌNH ĐỊNH: DÂN BAO VÂY TRỤ SỞ XÃ, GIAM LÒNG BÍ THƯ VÀ CHỦ TỊCH

VOA 20-04-2018

Hàng trăm người dân giam lỏng 5 cán bộ, trong đó có bí thư và chủ tịch xã ở tỉnh Bình Định hôm 20-4 để gây áp lực yêu cầu lực lượng chức năng thả 14 người trước đó bị bắt giữ vì phản đối việc xây dựng nhà máy điện gió tại địa phương.

Báo Giao Thông cho biết đến trưa ngày 20-4, có 5 cán bộ bị người dân giam lỏng tại ủy ban xã Mỹ Thọ, huyện Phù Mỹ, tỉnh Bình Định, để phản đối việc công ty Viettracimex thi công, xây dựng cột quan trắc gió tại địa phương và buộc thả 14 người bị bắt trước đó. Báo VNExpress cho biết sáng ngày 20-4, khoảng 500 người bao vây trụ sở ủy ban xã, yêu cầu cảnh sát thả tất cả những bị bắt giữ khi tập trung phản đối dự án điện gió hai hôm trước.

Trả lời báo chí, ông Nguyễn Văn Dũng, Chủ tịch huyện Phù Mỹ hôm 20-4 cho biết: người dân đang giam lỏng 3 cảnh sát, bí thư và chủ tịch xã trong trụ sở, công việc hành chính bị gián đoạn. Báo VNExpress trích lời Đại tá Nguyễn An Ninh, Phó giám đốc Công an Bình Định cho biết: trong vụ phản đối dự án điện gió hai hôm trước, 14 người bị bắt về hành vi "gây rối trật tự công cộng, chống người thi hành công vụ."

Báo này trích lời người dân cho rằng, thời gian gần đây rừng dương ở khu vực khảo sát dự án điện gió bị kẻ xấu đốt cháy; họ lo ngại dự án triển khai sẽ làm rừng bị phá hoại, nguy cơ gây ô nhiễm môi trường, nên phản đối. Truyền thông trong nước cho biết hàng trăm người đã tập trung phản đối, một số người đã ném cát vào lực lượng cảnh sát cơ động.

